Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

Cỏ Đồng

MIỀN NAM SẼ ĐI VỀ ĐÂU ?

NĂM CANH TUẤT bắt đầu không may mắn. Trong lúc bộ máy nhà nước vẫn chưa phát triển đều đặn, những biến cố dồn dập lại xảy ra phản ánh nhiều lỗi lầm sơ đẳng, sự thiếu phối hợp của hoạt động chính quyền và đặt vấn đề trách nhiệm của nhà lãnh đạo.

Người ta đã nói nhiều về vai trò của chánh trị trong cuộc đấu tranh hiện tại. Nhưng người ta đã làm gì để tìm một khái niệm thực hành chánh trị ? Sự áp dụng luật lệ đảng phái vẫn chưa đến nơi đến chốn mặc quan niệm bảo thủ — nếu không nói là thực dân — mối tương quan giữa chánh quyền và chánh đảng. Trong lúc đạo luật nhấn mạnh khía cạnh thực chất của vấn đề — như số đảng viên và số Tỉnh bộ — thì nhà chức trách hành chánh lại xem nặng văn đề thủ tục hình thức viết những giấy tờ cuồng rả, vô ích. Phải chăng chánh quyền đã thiếu một chính sách chánh đáng của mình và hoàn toàn thụ động trước những hành vi vô ý thức ?

Không khuyến khích và giúp đỡ các đoàn thể, vẫn đã động viên chính trị đường như cũng chìm lẫn trong quên lãng. Người ta thành lập Ủy ban, người ta họp họp bàn cãi đã rồi ngày tháng trôi qua, không làm đầu một hoạt động tích cực nào được thực hiện.

Có phải như vậy là chuẩn bị cho cuộc đấu tranh tự khai đảng phái bị chèn ép và công dân lại được phó mặc cho ảnh hưởng của đối phương ?

Vụ án các Dân biểu lại là một lỗi lầm đáng tiếc. Dư luận trong cũng như ngoài nước không ai bình vực Châu—Hà. Nội dung của vụ án, có thực là Cộng sản hay không, vấn đề sẽ hy hồi phân giải. Người ta rất lấy làm lạ và đối khi phẫn uất khi bộ máy truyền thông nước được đốc toàn lực cùng nhiều phương tiện mở ám, thiếu khôn ngoan và bỉ đạo để thanh toán một số người vô danh tiểu tốt.

Nếu chỉ có cá nhân của họ thì không thành vấn đề. Trái lại uy tín của Quốc Hội bị xâm phạm, mối tương quan giữa cơ quan công quyền trực trặc và Hiến Pháp bị dày xéo, uy hiếp trầng trọn. Chỉ một vụ như thế công sở thể làm giảm mất hết cả một năm trời ngoại giao, hầu khôi phục uy tín của Việt Nam Cộng Hòa trên đường quốc tế.

Nhưng rồi đề đi đến đâu ? Cho ai ? Và giả sử như tất cả đều sụp đổ như năm 1945, như năm 1954, như năm 1963, người ta đã sẵn sàng chưa và với dụng cụ nào, thành phần lãnh đạo nào để xây dựng và phát triển ? Những người có ý thức và chắc chắn phải suy nghĩ nhiều và rất lo ngại trước viễn tượng ấy.

Nếu chỉ đã phá, chống đối suông, viết một bài báo, tuyên bố vài câu chửi cho sướng miệng, thì nó là việc hết sức dễ làm. Nhưng có mấy ai nghĩ đến việc xây dựng một lực lượng tích cực để lãnh đạo và quản trị bộ máy nhà nước ? Quản trị đòi hỏi thẩm quyền và nhân sự. Lãnh đạo cần một niềm tin, một bộ óc thực tế và một tinh thần trách nhiệm.

Xây dựng dân chủ mà dân chúng không tự mình đóng góp và đấu tranh thì chúng ta chỉ thấy độc tài và áp bức. Xây dựng dân chủ mà chỉ biết chạy theo thì hiểu nhất thời của quần chúng và tiêu cực chống đối chánh quyền thì tuần tự hỗn loạn ngày mai sẽ thay thế hỗn loạn của hôm nay.

Miền Nam sẽ đi về đâu ?

Câu trả lời tùy thuộc vào ý thức trách nhiệm của nhà lãnh đạo và sự tích cực tham gia vào cuộc sống hoạt chánh trị của toàn dân hiểu rõ quyền lợi và bổn phận của mình.

□ BÀI CỦA GIÁO SƯ NGUYỄN VĂN BÔNG □

Nhìn chung, chúng ta có thể khẳng định rằng từ ngày mở cuộc hội đàm Ba Lê, uy tín của Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam và phe Cộng sản nói chung hoàn toàn xuống dốc. Tuy nhiên, trong lúc đó, bình ảnh quốc tế của Miền Nam vẫn chưa sáng rõ. Ở trong cũng như từ ngoài, người ta chỉ nhìn thấy khía cạnh tiêu cực.

Loạn ngoài đường, loạn trong tâm hồn. Kỷ cương đảo lộn, trật tự hỗn loạn, những giá trị tinh thần bị phủ nhận.

Trong bầu không khí hoang mang không lối thoát By, có những người bỉ quan đối với hiện trạng nghĩ rằng phải đạp đổ hết. Người ta chống đối, chống Cộng sản, chống độc tài, chống chiến tranh, chống xã hội thối nát, chống chính quyền quốc gia hiện hữu, chống người Mỹ, chống viện trợ... và chống tất cả !

NĂM THỨ 3 ◎ SỐ 549 ◎ TRANG • ◎ CHỦ NHỰT 23, THỨ HAI 24-1-71

Cấp Tiến

TỔ QUỐC • TỰ DO • TIẾN BỘ

Chủ Bút VÕ-BÌNH-SƠN | Giám Đốc Chánh Trị G.S. NGUYỄN-VĂN-BÔNG | Tòa soạn và Trị sự 24Bis Phan đình Phùng Sg Hộp thư: 2142-ĐT: 23.275

Đặc Biệt Tất Niên

Sau cả năm, C.T. nghỉ Tết như đầu đông nghiệp.

TỜ TÂN NIÊN sẽ phát hành chiều ngày 31-1-1971

NHỰT BÁO CẤP TIẾN VÀ NGUYỆT SAN CẤP TIẾN

KÍNH CHÚC BẠN ĐỌC MỘT NĂM MỚI THẠNH VƯỢNG

THÉ-GIỚI VÀ VIỆT-NAM TRONG NĂM CANH-TUẤT

CỘNG-SẢN & THẾ-GIỚI TỰ-DO ĐÃ CỐ GẮNG HÒA-GIẢI

◎ HOA KỲ KHÔNG CÒN CÓ VẬN ĐỘNG CHỐNG LẠI CHỦ TRƯƠNG THỪA NHẬN TRUNG CỘNG.

□ VIỆT NAM CỘNG HÒA TỎ THIỆN CHÍ HÒA BÌNH, CỘNG SẢN VIỆT NAM NGOAN CỐ NHƯNG ĐÃ BẮT ĐẦU THẤM MỆT

● Hàng Nguyên NGỌC HUY ●

Trong năm Canh Tuất vừa qua, thế giới vẫn sôi lên, nhưng cũng có một số dấu hiệu hòa bạo một vài thay đổi trong tương lai.

Vì nội bộ của đại cường quốc, tình thế nói chung vẫn yên ổn. Tuy các khê khăn vẫn còn tồn tại.

Ở Trung Cộng, cuộc khủng hoảng vì cuộc chánh quyền văn hóa và cuộc tranh giành thế lực giữa bài phe Mao Trạch Đông và Lưu thiếu Kỳ gây ra đã chấm dứt. Tuy nhiên, thực quyền có vẻ đã chuyển qua tay quân đội và đảng Trung Cộng e phải chịu sự chế ngự của phía quân nhân nhiều hơn trước.

Về phía Nga, sự bất mãn của giới trí thức càng ngày càng gia tăng. Một mặt khác, phong trào người Nga gốc Do Thái muốn được sang nước Do Thái để vĩnh viễn thành địa của cha giống họ, hay để sống lẫn với những người đồng chủng, đồng văn. Đảng vẫn giữ với họ đã đạt một mức độ làm cho nhà cầm quyền Sô viết lo ngại, phải tìm cách kềm chế.

Sau hết, một cuộc tranh chấp nội bộ gay go biệt đảng diễn ra bên trong bộng ngũ những nhà lãnh đạo Nga. Việc mời bán hải kỳ của nhà cựu lãnh tụ Khrouschev được cơ quan tình bá Nga mang ra bán cho mọi nhà báo Tây phương với mục đích hạ uy tín một số nhà lãnh tụ hiện tại cho mọi người thấy rằng một sự thay đổi trong cấp bộ chỉ huy ở Nga có thể xảy ra trong một thời hạn không xa lắm.

Ở Huê Kỳ, thì phong trào phản chiến và chống đối chánh phủ Nixon rất mạnh vào đầu năm Canh Tuất đã lắng dịu lần lần sau cuộc xung đột đẫm máu giữa Cảnh Sát và Sinh viên ở Đại học Kent, làm chết 4 SV thiệt mạng. Nói chung lại thì người Mỹ đã chấp nhận chánh sách của Tổng Thống Nixon về vấn đề Việt Nam, nhưng họ còn bỉ mặc về các vấn đề nội bộ ở ít là về mặt kinh tế và xã hội.

Trong cuộc bầu cử Quốc Hội và một số Thống đốc Tiểu bang tổ chức vào tháng 11 năm 1970, đảng Cộng Hòa của Tổng Thống Nixon đã mất đảng Dân Chủ. Tuy vậy, số nghị sĩ và Dân biểu mới thịu ảnh hưởng chánh sách Việt Nam của Tổng Thống Nixon lại nhiều hơn trong Quốc Hội cũ.

Về phía các nước bạn của Mỹ thì tại Anh, đảng Bảo Thủ đã được đưa ra cầm quyền thay đảng Lao Động. Sự thay đổi này không phải phát xuất từ sự bất mãn của nhân dân Anh đối với chánh quyền Lao Động, mà vì một sự tính lầm của các nhà lãnh đạo Lao Động Anh.

Nhận thấy nhân dân Anh hoàn nghênh những thành quả kinh tế của mình, không nhà lãnh đạo nào dự đã giải tán HNV để tổ chức bầu cử một HNV mới, với hy vọng chiếm được đa số ghế Dân biểu, và đưa tới quyền lãnh đạo chánh phủ đầu mình. Nhưng cái rủi cho họ là họ đã tổ chức cuộc bầu cử nhân lúc nghỉ hè, mà những cuộc thăm dò dư luận lại cho biết rằng đảng Lao Động nhắc chắn sẽ thắng.

Do đó, một số quá đông cử tri của Lao Động đã ý y, bỏ đi nghỉ mát thay vì ở lại đưa vị đề bầu cho trap cử viên nhà, thành ra ở nhiều nơi, đảng Bảo Thủ chuyển bại thành thắng được và chiếm được đa số ghế trong Hạ nghị viện Anh.

Năm được chánh quyền trong tức dư luận vẫn còn thiện cảm với đảng Lao Động, đảng Bảo Thủ có nhiều lo không khỏi sáp nhập với khối Anh.

Tuy nhiên, về phía đối ngoại, chánh phủ Bảo Thủ Anh lại được một lợi điểm là Pháp không còn chống đáng việc cho Anh gia nhập Thị trường Chung Âu Châu nữa.

Thật thế, Ở Pháp, cố TT De Gaulle là người nhiệt liệt chống lại việc cho Anh gia nhập Thị Trường Chung Âu Châu đã từ chối. Tuy có mấu việc người anh hùng đã đương lên cơn nước và sẽ dựng lại quốc gia, người Pháp không thể chấp nhận hết các ý kiến của Tướng De Gaulle.

Lúc ông rời khỏi chánh trường, nhưng hầy cho rằng, các chánh khách trong chánh phủ Pháp vì của sẽ một dân anh nên vẫn chưa đám đi quyết liều lại chánh sách cũ của ông. Nay ông mất đi, họ được tự do hơn trong hành động nên mạnh bạo hơn trong việc mở cửa cho người Anh bước vào các tổ chức của Âu Châu.

Việc Anh và Pháp hòa hảo nhau hơn có nhiều lá số lợi cho khối Tây phương nói chung. Bù lại, việc một trang cổ viên thân Cộng là Allende đắc cử Tổng Thống nước Tri Lợi đã làm cho Cộng sản đại chưa lên lực địa Nam Mỹ.

Cho đến nay, phản ứng của Hoa Kỳ hầy cho đến đặt, và chánh phủ Thân Cộng của Tri Lợi hãy ra cũng có vẻ đưa có một chánh sách quá hạn.

A xem tiếp trang 12

MÙA XUÂN VÀ KHÁT VỌNG H.B.

● VÕ BÌNH SƠN ●

Gửi mỗi lần bước chân đến ngưỡng cửa mùa Xuân, tất cả tâm hồn người Việt đều rộn rã một ước vọng sâu xa, đó là ước vọng Hòa Bình sớm tới cho bản thân, gia đình và dân tộc. 25 năm qua tuy đầu chân của Chúa Xuân in bước trên đất nước nhưng Mùa Xuân Hòa Bình an cư lạc nghiệp mong ước ấy vẫn là một ước vọng trong lòng mọi người.

Cũng có những ngày Xuân lòng người lóe lên một chút hy vọng vì tiếng súng lắng xuống, không có bom đạn hóa tiền nổ nát đầu đứa trẻ trong nôi, bớt đi vành khăn tang giết đồn lòng người quá phụ, bớt đi tiếng rên siết của những hình hài tàn phế vì lửa đạn chiến tranh.

Nhưng cũng có những mùa Xuân giữa lúc mọi người thanh tâm đón Xuân trong niềm tin tưởng con người ngừng say máu chém giết thì bầu không khí xuân tươi bỗng biến thành khung trời lửa đạn khiến cho bao nhiêu nhà tan cửa nát, bao nhiêu dân lành gục ngã ức oan vì những bàn tay sát nhân. Những hàm xương sọ chất đống, những tiếng khóc thương hơn 20 năm vì chiến tranh tàn bạo tưởng được tạm ngừng trong một vài ngày Xuân lại thêm thương thế thiết nỗi lên gấp bội phần.

Hai mươi lăm năm qua chiến tranh bạo tàn đại đăng giết lẫn giết mòn con người và tiêm lực dân tộc, nhưng cũng do đó mà khát vọng hòa bình của dân tộc ngày càng trở nên mãnh liệt. Càng thất vọng vì cảnh chém giết máu xương thì mọi người càng mong đợi một nền hòa bình an cư lạc nghiệp để còn nhìn thấy một ngày mai tươi sáng hạnh phúc và tự do.

Vì thế thế hiện cho niềm khát vọng cao quý nhứt Sỹ chúng ta đã thấy qua ngày Chúa Giáng Sinh vừa rồi. Mọi cõi lòng người Việt dù lương hay giáo, trong giây phút mà cách nay gần 2.000 năm Chúa sinh ra đời đề chịu thế tội lỗi cho loài người và xây dựng hòa bình cho lòng người, đều lặng lẽ cầu nguyện cho ý của Chúa sớm hình thành cho giải đất Việt thân yêu sớm trở lại thanh bình. Trong giới phật tử dù là con chiến của Chúa hay Phật giáo đồ, hay bất cứ tín hữu của tôn giáo nào trên Miền Nam cũng đều muốn lòng như một cầu mong chân con người bớt tham vọng và cuồng sát để cùng nhau kiến tạo một nền hòa bình vĩnh cửu cho cả đất nước thân yêu.

Trong những ngày tàn của một nửa đất nước bị chiến tranh đầy xéo và hòa bình vẫn còn là một viễn ảnh xa, tâm hồn chúng tôi cũng như độc giả thân mến tuy đều mệt mỏi, đau xót vì cuộc chiến hiện tại, nhưng không vì thế mà mất đi niềm tin rằng trong một giây phút nào đó con người trở lại với lương tri, với tình ruột thịt của nhàng con người cùng một giống máu tổ tiên, cùng một giọng ru, một điệu hò trong giấc ngủ êu thơ thuở nào, để biết thương yêu nhau, hy cảnh tay sát nhân đẫm máu đề choáng lên vai nhau cảnh tay huynh đệ ruột thịt, để cùng nhau tìm một phương thức giải quyết cuộc chiến hiện tại, đem lại an bình cho cả hai miền Nam Bắc.

Cuộc chiến nào cũng phải có lúc chấm dứt, hoặc bằng cách tìm một phương thức giải quyết giữa đôi bên, hoặc nó tàn lụn đi theo thời gian, theo tương quan lực lượng giữa đôi bên. Nhưng chúng tôi nghĩ rằng cuộc chiến nào đã kết thúc nhanh chóng hay kéo dài rồi tàn lụn theo thời gian thì đất nước cũng chịu thêm nhiều tang tóc, thảm họa, đau thương. Do đó, trong những ngày quý hương chuyền mình đón Xuân mới, tôi cầu nguyện cho mọi người Việt hai miền Nam Bắc ý thức được thảm họa của cuộc chiến đang giết chết quê hương, tôi khẩn thiết kêu gọi những người lãnh đạo hai Miền sớm tìm một giải pháp chấm dứt chiến tranh vì càng kéo dài thì đất nước càng thêm tang tóc đưa dân đến họa diệt tộc, và dù cho Miền Nam hay Miền Bắc thì đâu cũng là đất Việt, dù người Miền Nam hay Miền Bắc thì cũng là một dân tộc Việt.

Lại Trời mưa xuống-.. cho thanh những cỏ nước mà... trôi !

TRONG KHÔNG KHÍ ẤM CÚNG VÀ THÂN MẬT CUỐI NĂM

LỄ TẤT NIÊN CỦA P.T.Q.C.T ĐƯỢC TỔ-CHỨC TRỌNG-THỂ

SAIGON 25.1 (CT). — Trong không khí thật tưng bừng và thân mật hôm nay, Phong Trào Quốc Gia Cấp Tiến đã cử hành lễ tất niên thật trọng thể.

Biệt thự của Ông Bà Phạm Hữu Chân một cựu tinh viên của Phong trào QGCT đã được chọn làm địa điểm tổ chức lễ này.

Số người tham dự đã lên đến hai trăm người gồm đủ hết các sinh viên ăn nhậu của đoàn thể, nhân viên Chủ Tịch đoàn, giám sát đoàn Trung ương. Mỗi số đại diện Ban chấp Hành Tỉnh Bộ Thanh niên đại diện cho Đô Thành Bộ Saigon được xem như đông đảo hơn cả.

Mở đầu buổi lễ GS Nguyễn văn Bông, Chủ tịch Chủ tịch Đoàn Trung ương tuyên đọc Đáng Điệp rằng lết những thành quả rất khích lệ trong năm Canh Tuất và vạch chương trình hoạt động cho năm Tân Hợi gồm có 3 điểm sau đây :

1) Giúp rất kiện toàn cơ sở cũng cố hơn nữa, phát triển đảng viên và gia tăng hoạt động tổ tư tưởng thơm đường lối của Phong trào.

2) Giữ vững lập trung kiên, tư tưởng ở vững thành đồng của Phong trào đang và Phong trào đã đi theo được đề đạt cao quan điểm và mạng phát huy chánh nghĩa quốc gia.

3) Sửa chữa đoàn ngũ chuẩn bị vào động cho những cuộc bầu cử sắp tới qua các công tác hoạt động để làm cho được nhiều tư thế hành sự theo chính hiến pháp quốc gia và giúp vào việc bầu đảm cho cuộc dân việc lựa chọn đại diện thật xứ vì dân và do dân.

— Kế đến, GS Nguyễn ngọc Huy cử hành lễ mừng Bạt tuổi của Lão chiến hữu Trần ngọc Lan, Chủ tịch Giám Soát Đoàn Trung Ương.

Cụ Trần ngọc Lan sanh năm 1891 tại Nam Định. Sau 25 năm giúp vụ cho ngành Bưu Điện, cụ Lan đã về hưu từ năm 1949 và từ đó vẫn sự cụ luôn luôn hy sinh hoạt động cho nền độc lập của Tổ quốc và sự tự do của dân tộc VN.

Cụ Lan đã gia nhập Đảng Xã Hội VN và đã đóng vai đồng sáng lập cho Nhà Chí Sĩ Phan Bội Châu.

Cụ Lan là Tổng Uỷ viên Hội Đồng Quốc Gia Mặt trận Quốc Dân Thống Nhất năm 1967.

Năm 1968 cụ Lan là một trong những sáng lập viên đảng hai chân của Phong Trào Quốc gia Cấp Tiến. GS Huy than vãn rằng cụ Lan là hiu nhiều Bạn Tuổi hai cụ Lan vẫn tất cả niềm kính yêu và cho rằng cụ Lan là một tấm gương sáng để cho khóa tư đều đó giúp cho chiến trường PT tiếp tục vững vàng và rất tiến tới.

Trong phát đạt để vào một giai cấp động, đường đời con là 7 cùng với chiến hữu PT gắp cuộc chiến đấu chống Cộng sản năm vừa qua thành bình và thành vượng Tổ quốc VN. Cụ Lan vẫn cho hoài thêm là Cụ rất vui vẻ và hoàn điều, được đứng trong hàng ngũ PTQCCT gồm những chiến hữu cùng đem chí biết hy sinh vì sinh tồn của Tổ quốc và dân tộc và quyền tiếng nói thành tiếng nói của tất cả mọi người.

Nhân dịp này, GS Huy đại diện cho PTQCCT trao cho cụ Trần ngọc Lan một cái Khánh bằng vàng để kỷ niệm mừng thọ Bạt tuổi.

Cho hai sau nhân đã được chào cái bóm thứ Sau.

VỤ RẮC RỐI TẤT NIÊN GIỮA LÍNH MỸ VÀ DÂN VIỆT

Vô cớ, lính Mỹ bắn chết 1 Giáo-viên ở Bồng-Sơn

★ 300 DÂN CHÚNG PHẪN UẤT BIỂU TÌNH BAO VÂY VIÊN TƯỚNG MỸ

SAIGON 22.1 (AP). — Một đám đông khoảng 500 người cần biểu ngữ, bà khẩu hiệu đã bao quanh một Tướng lãnh Hoa Kỳ gần Bồng Sơn hôm thứ Ba để yêu cầu điều tra vụ một binh sĩ Hoa Kỳ bắn chết một giáo viên VN.

Giới chức HK tại Bồng Sơn xác nhận rằng viên tướng Jack Macarland, Tư lệnh Lữ đoàn 173 Nhảy dù HK, không bị hề bắn gì.

Đám là vụ xảy ra mới nhất trong một loạt các vụ biểu tình chống Mỹ, bất nguồn từ những vụ xô xát giữa binh sĩ Mỹ và thường dân VN.

Một quảng trường trên quốc lộ số 1 đã bị phong tỏa, không cho ai qua lại, để tránh các những vụ rắc rối khác.

Tướng Mac Farland tới đây để chia buồn với gia đình nạn nhân thì cuộc biểu tình đang diễn ra. Ít thì một phát súng nổ từ trên xe này khiến một giáo viên VN rũ thương bên cho Mac.

Theo bà sau nhân đã được chôn cất bên thứ Sau.

□ THẮC MẮC □ KHIẾU NẠI □ BỊ HÀ HIẾP □ ĐÀN ÁP □ ĐE DỌA V.V.

Hãy liên lạc với báo CẤP TIẾN

MIỄNG ĐỌN ĐỘC CỦA CS VÀO CUỐI NĂM CON CHÓ

Phi - trường Nam - Vang bị tiền pháo hậu xung...

NAM VANG 22.1 (Tin Tăng Hợp). — Cộng quân sáng sớm thứ Sáu đã mở cuộc pháo kích đó đội vào phi trường Nam Vang, cách trung tâm thành phố chừng 8cs.

Người ta có thể đoán quyền cho biết không 100 đạn bích kích pháo và hỏa tiễn đủ loại của địch đã rơi vào phi trường, phá hầy khoảng 10 phi cơ trực thăng HUI, OIA và vận tải cơ DC 3 của VNCH và chiến đấu cơ Mig 17 của chiến Cazavelle gia, người Pháp không thể chấp nhận hết các ý kiến của Tướng De Gaulle.

Lúc ông rời khỏi chánh trường, nhưng hầy cho rằng, các chánh khách trong chánh phủ Pháp vì của sẽ một dân anh nên vẫn chưa đám đi quyết liều lại chánh sách cũ của ông. Nay ông mất đi, họ được tự do hơn trong hành động nên mạnh bạo hơn trong việc mở cửa cho người Anh bước vào các tổ chức của Âu Châu.

Việc Anh và Pháp hòa hảo nhau hơn có nhiều lá số lợi cho khối Tây phương nói chung. Bù lại, việc một trang cổ viên thân Cộng là Allende đắc cử Tổng Thống nước Tri Lợi đã làm cho Cộng sản đại chưa lên lực địa Nam Mỹ.

Cho đến nay, phản ứng của Hoa Kỳ hầy cho đến đặt, và chánh phủ thân Cộng của Tri Lợi hãy ra cũng có vẻ đưa có một chánh sách quá hạn.

A xem tiếp trang 12

Bom nổ tại tư dinh Đại sứ VNCH ở Nam Vang

Một trái bom đã nổ tại tư dinh Đại sứ Việt Nam Cộng Sản đêm thứ Sáu nhưng đã ông Đại sứ Trần văn Phước và cả gia đình có mặt trong nhà lúc đó, không có ai bị thương.

Binh sĩ có mặt tại đây cho biết một người chưa rõ danh tánh đã bị thương.

Trái bom chôn dưới một cái bồ, khi phát nổ đã phá vỡ một phần mặt trước của tư dinh.

Mỹ sẽ giúp đỡ Cam Bốt

Phát ngôn viên Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ bồm thứ Sáu cho biết Hoa Kỳ sẽ cứu trợ những phương tiện để trợ giúp Cam Bốt sau cuộc tấn công của quân BV vào phía trong Nam Vang.

Theo ông Mr Closkey, chiếc phi cơ của tây viện quân sự Hoskỳ đã tại phi trường Nam Vang cũng bị hư hại.

Phi trường thiệt hủy nhiều cần trại và 1 kho đạn chứa chừng 1600 trái pháo đã nổ nhiều lần.

Tiếng nổ đã rung động tới Trung tâm thủ đô Nam Vang, khiến số lớn bắc cư ngoài vòng đai trở vào trên đêm không dà rời khỏi vùng quanh đó.

VB xác thực, nhân mạng, tin AP nói khoảng 200 người Cam Bốt bị thương và bị thương, đa số là dân chúng sống quanh phi trường. Phía Cộng quân bị lại 10 xác chết. Cuộc phản kích xảy đã làm tê liệt không lực Cam Bốt.

Người ta cho được biết có hai hầu hết đã xảy ra trong tháng thứ đó Nam Vang, nhưng không số

Bom nổ tại tư dinh Đại sứ VNCH ở Nam Vang

Một trái bom đã nổ tại tư dinh Đại sứ Việt Nam Cộng Sản đêm thứ Sáu nhưng đã ông Đại sứ Trần văn Phước và cả gia đình có mặt trong nhà lúc đó, không có ai bị thương.

Binh sĩ có mặt tại đây cho biết một người chưa rõ danh tánh đã bị thương.

Trái bom chôn dưới một cái bồ, khi phát nổ đã phá vỡ một phần mặt trước của tư dinh.

Mỹ sẽ giúp đỡ Cam Bốt

Phát ngôn viên Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ bồm thứ Sáu cho biết Hoa Kỳ sẽ cứu trợ những phương tiện để trợ giúp Cam Bốt sau cuộc tấn công của quân BV vào phía trong Nam Vang.

Theo ông Mr Closkey, chiếc phi cơ của tây viện quân sự Hoskỳ đã tại phi trường Nam Vang cũng bị hư hại.

Thiên cơ bất khả lậu

BÀY BÓP

CHUYỆN NGƯỜI... CHÓ... VÀ HEO

Cái ông Lớp Đẹp bà Le Đẹ nào bởi xưa, chế ra Con Chó để đo thời gian trôi đắt, đúng là người đó... có bát bước mắc bệnh. Ai đời đi sắp đặt việc trên chín năm Heo thua năm Chó, cho cái cái đời lem nhem nay lâm chuyện... chó hen đánh ai chịu đựng.

Chó nhơn lại là những kẻ không thăng bằng mình không... c'é, Mà heo nhơn lại là những kẻ đầu biệt tích... cho heo trong thăng người đến sinh.

Những chăng biết người đo nào thiên hạ lại đi xí vô chó, heo ?

Hồng có chó, tiện «Nai Đồng Quê» phải đẹp, biết bao nhiêu người... chết thiêu.

Nên chuyện... chó heo lại là chuyện QUỐC GIA ĐẠI SỰ.

Lam được con chó phải xác cho xuống khỏi tay vào vạn vương quý đủ. BB vui lạy mà lâm. Hiểu thân lâm heo mà mãi sống mỗi đầu bao có được to bù tiếc đây thôi. Đi mở thì heo đâu phải kém gì... lượt sĩ.

Nên đành phải chế heo tới nỗi nói rằng trên cõi đời sẵy, thiếu gì trường hợp chó heo có hưu bần những kẻ chửi heo mắng chó. Nói ra thì nghe nó... chó heo, nhưng đời lại heo chó như vậy biết lâm tách nào ?

*

Khinh chó, rẻ heo là lâm. Nên heo chó nó trả thù.

Năm vừa qua là năm Chó, đất nước xây liên tục biết bao nhiêu chuyện... chó. Mà Tết đây là năm Heo, ăn Tết lại thiếu thịt... heo.

Ông Tăng Trưởng Phạm kim Ngọc, khi đăng đành tử nhứt tanh đã ví và Quốc Hội, nghĩ cũng có lý. Lại người lo chuyện, cơm chăng, ăng biết rằng biết đâu chừng lại có chuyện... thứ heo người. Giữa ông là hồng thấy chó cao kiến của ông. Hồng có... heo lạnh thì đất nước nầy cần đúng gì tới ông chó.

*

Lần khi, chó nhỏ nghèo, chỉ ăn c.c trẻ con nhưng giờ được nhà. Heo chỉ đem cơm thừa canh cặn nhưng cũng ở quay, để rồi đúng tạ, hy sinh chọn chết để cho chó mình có mây thực ngàn đồng bạc lớn ngo. Lành. Chăm bẩn thế giới con người, thiếu gì kẻ ngoài sống rồng lượng, mâu cao có đây, nhưng vẫn đất vẫn nhất, đất nước vẫ khơn đâu chẳng nông cây được gì.

Cho nên :

- Kiếp sau đầch khoái làm người,
- Làm con heo ú, để cuối cùng cao ?

B.B.

THƯ CHÚC TẾT GỞI CÁC CHIẾN-HỮU TOÀN QUỐC

CỦA GS NGUYỄN VĂN BÔNG VÀ NGUYỄN NGỌC HUY

Quí Chiến Hữu,

Lịch sử Việt Nam là một lịch sử đấu tranh. Chính cuộc đấu tranh không ngừng đó đã giữ Dân Tộc Việt trường tồn. Toàn thể Chiến Hữu và Đồng Bào chúng ta ở miền Nam này lúc nào cũng kiên trì nỗ lực xây dựng và phấn đấu

Trước thềm Năm 1971 và Năm Tân Hợi, chúng tôi hân hoan gởi đến Quí Chiến Hữu lời chúc mừng "Quý Tết Thắng".

Chúng tôi cũng cầu chúc Quí Chiến Hữu và gia đình luôn luôn một Năm hạnh phúc trong khung cảnh AN CƯ LẠC NGHIỆP

Saigon ngày 1 tháng 1 năm 1971

Giáo sư Nguyễn Văn Bông

Giáo sư Nguyễn Ngọc Huy

NHỮNG NĂM HƠI THĂNG-TRẦM

Lịch sử của bất cứ quốc gia nào cũng có những giờ phút đen tối, những ngày tháng vinh quang. Việt Nam, một quốc gia bé nhỏ nằm vẹo Thái Bình Dương cũng không thoát khỏi sắc thái đặc dị đó mà còn nữa tại được đến ngày nay cũng nhờ vào tinh thần kết khuối và quật khởi của bậc dân. Gần 1 thế kỷ dưới gông cùm của Bắc phương, ngót 100 năm dưới gót giày xâm lược của Thực dân Pháp người dân Việt đã biết bao lần vùng lên hết sức chống xâm lấn, Sự nghiệp đấu tranh của tiền nhân xứng đáng nằm trên hoành độ rồi cực đương, lòng tham vô bờ của Đế quốc chỉ đáng nằm trên hoành độ cực âm của Chính Nghĩa.

Trong những giờ phút thăng liêng địp đầu Xuân, chúng ta hãy lắng tâm lại gần lại những trang quốc sử mà tiền nhân đã viết nên bằng xương máu, suy gẫm lại để phát huy cái truyền thống bất khuất của dân tộc hầu bảo toàn đất nước.

Đinh Hợi (214 trước Tây Lịch) An Dương Vương xin thần phục Tần Thỉ Hoàng

Khi An Dương Vương lên vua nước Âu Lạc ở bên sông thì ở bên Tàu vua Thỉ Hoàng nhà Tần đã nhất thống thiên hạ. Năm Đinh Hợi (214 trước Tây lịch) Thỉ Hoàng sai tướng Đô Thư đem quân đánh chiếm Bình Việt (quãng Tỉnh Hồ Nam, Quảng Đông và Quảng Tây ngày nay) An Dương Vương cũng xin thần phục nhà Tần, Nhà Tần chia đất Bách Việt ra đặt Âu Lạc làm 3 Quận là Nam Hải (Quảng Đông) Quế Lâm (Quảng Tây) và Tượng Quận (Bắc Việt).

Kỷ Hợi (399) Lâm Ấp quấy nhiễu Giao Châu

Lâm Ấp, sau gọi là Chiêm Thành, ở từ Quảng Nhật Nam vào đến Châu Lạp nghĩa là từ Quảng Bình, Quảng Trị cho đến đất Nam Việt bây giờ, hay đem quân đánh phá Giao Châu. Năm Kỷ Hợi (399) Phạm Hồ Đạt vua Lâm Ấp đem quân đánh lấy Nhật Quan Nhật Nam và Cửu Chân rồi đánh Giao Châu. Bấy giờ Thái Thú Giao Chỉ là Đỗ Viện đánh đuổi người Lâm Ấp, lấy lại hai quận đã mất. Đỗ Viện được phong làm Giao Châu Thứ Sử.

Quý Hợi (543) Lâm Ấp quấy nhiễu đất Nhật Nam

Lý Bôn, người huyện Thái Bình (Phong Châu, Vĩnh Yên) đánh đuổi Giao Châu chịu nhiều gian lao vì trong quan lại Tàu không nhiều, người Lâm Ấp đánh phá cướp những người nghèo cũng nổi lên đánh đuổi Thứ Sử Giao Châu là Tiêu Tư về Tên chiếm giữ thành Long Biên (thủ đô Giao Châu) sửa sang mọi việc, định lập nghiệp lâu dài.

Năm Quí Hợi (543) quân Lâm Ấp sang đánh phá Nhật Nam, Lý Bôn sai Tướng Phạm Tu vào đánh rồi quân Lâm Ấp tại Cửu Đức (Hà Tĩnh) Quân Lâm Ấp bị thua chạy về nước.

Ất Hợi (555) Lý Phật Tử nắm binh quyền

Khi Lý Nam Đế (Lý Bôn) bị nhà Lương tiến sang đánh đuổi, phải chạy về Khoái Liêu (Hưng Hóa) thì người anh họ là Lý Thiên Bảo cùng với người họ là Lý Phật Tử đem quân chạy vào Cửu Châu, rồi bị quân nhà Lương truy kích nên phải chạy sang Lão Quang ở động Dã Năng. Năm Ất Hợi (555) Lý Thiên Bảo mất, không có con nên binh quyền về cả Lý Phật Tử.

Ất Hợi (1975) Việt Nam chống lại việc nhà Nguyên đặt quan Giám Trị

Năm Ất Hợi (1275) Vua Trần thánh Tông cho sứ sang Tàu (bấy giờ quân Mông Cổ cai trị) trình với Nguyên Chế là Hốt tất Lật rằng nước Nam không phải là nước Mường Mán mà đặt quan Giám trị, xin đổi quan Đạt lỗ hoa xích (tiếng Mông Cổ là quan Chưởng Ấn) thành quan Dẫu tiết sứ. Nguyên Chế không cho lại bắt thi hành theo ở điều đã định trước. Trần thánh Tông không chịu. Từ đó, Nguyên chế thấy đất nước Nam không được quyền định cử binh sang đánh nước Nam nên cử quan quan ở biên giới đo thám địa thế nước ta. Bên nhà trần cũng cho quan phòng bị.

Đinh Hợi (1287) Thoát Hoan sang đánh Việt Nam lần thứ hai

Thế Thái Hoàn thua nhà Trần, Nguyên Chế lấy làm xấu hổ và căm giận vì thế vào khoảng tháng hai năm Đinh Hợi (1287) Nguyên Chế sai Thoát Hoan đem 50 vạn quân sang đánh nước Nam, giả danh đưa Trần ích Tắc về nước lập lên An Nam Quốc Vương.

Hoàng Đạo Vương Trần quốc Tuấn được vua Trần nhân Tông giao cho chống lánh các Vương Hầu chia quân phòng giữ các nơi. Nhưng thế giặc mạnh, quân Trần không cự không lại phải rút về Vạn Kiếp, rồi Vạn Kiếp mất Hoàng Đạo Vương rút quân về phía Thăng Long. Thoát Hoan tiến đánh Thăng Long, nhưng bị sức phản kháng quá mạnh của quân Trần, Thoát Hoan rút quân về giữ Vạn Kiếp. Tiếp tướng thực sắp qua Thoát Hoan sai Ô Mã Nhi dẫn quân ra cửa bể Đại Bàng (Hải Dương) đón chuyển lương của Trương văn Hổ.

Song khi đến Vân Đồn (Vân Hải, Quảng Yên) không thuyền lương của Trương văn Hổ bị quân của Trần khánh Dư đánh chặt tất cả. Thiếu lương thực không lương của viện, Thoát Hoan định rút quân về Tàu, sai Ô Mã Nhi, Phàn Tiếp đầu thống quân theo Bạch Đằng giang về trước, chuẩn bị quân Trần đánh ; quyền chỉ huy của Nguyên Khoái đánh trên ra, Tướng Nguyên là Ô Mã Nhi, Phàn Tiếp, Tích Lê, Cơ Ngọc đều bị bắt sống. Quân Trần thu được 400 chiếc thuyền và bắt nhiều quân sĩ. Trong khi đó Thoát Hoan đến lực quân về đi Nội Bàng (Lạng Sơn) bị quân phục của Phạm Ngũ Lão đánh tan. Thoát Hoan chạy thoát được. Thế là Việt Nam đại thắng quân Nguyên lần thứ hai.

Quỷ Hợi (1323) nhà Trần mở khoa thi Tiến Sĩ và bổ lục về mình

Năm Quí Hợi (1323) vua Trần anh Tông mở khoa thi Thái Học Sinh (Tiến Sĩ), cầm quân sĩ không được về mình như trước. Năm ấy bổ lục Vũ thân (về mình) từ đây.

Quý Hợi (1383) chiến tranh Việt-Chiêm

Thang giêng năm Quý Hợi (1383) Hồ quý Ly đem chiến thuyền đánh Chiêm Thành. Vào đến Lại Bộ Nương Loan (bây giờ là bượt, Kỳ Anh, Hà Tĩnh) bị gió thổi sóng dữ thuyền bị quân địch vây. Hồ quý Ly đánh Chiêm Thành, Vua đến Lại Bộ Nương Loan (bây giờ là bượt, Kỳ Anh, Hà Tĩnh) bị gió thổi sóng dữ thuyền bị quân địch vây. Tháng sáu năm kỷ, Chế Bồng Nga cùng tướng La Khải đem quân đi dương sơn lộ ra đóng ở Không Mục, đất Quảng Oai.

Nhà Trần cử tướng Mã Đô ra giữ ở châu Tam Kỳ (Quảng Oai) nhưng Mã Đô bị quân Chiêm đánh bắt mất. Thượng hoàng, Trần nghệ Tông và Trần phế Đế bỏ Thăng Long mà chạy sang Đông Ngàn, đến trong Nguyên đa Phương ở lại làm cho giữ thành.

Thấy là nguy nhà Chiêm đánh sang cướp của Hồng Đạo Vương Trần quốc Tuấn, bậc công thần của nhà Trần.

Đinh Hợi (1470) nhà Minh đánh Nhà Hồ

Sau khi Hồ quý Ly truyền ngôi nhà Trần được 1 năm thì Hồ quý Ly nhường ngôi cho con là Hồ hán Thương. Sau đó bị Trần Khang đổi tên là Trần thiên Bình xưng là con vua Nghệ Tông, sang Yên Kinh cầu cứu vua ở nhà Minh giúp quân để đánh bắn thù. Thế là nhà Minh vin vào cớ nhà Hồ giết Trần để chiếm VN như đã tâm đã định từ lâu.

Tháng 2 sau quân Minh bị Quý Ly đánh tan ở Chi Lăng, Thiên Bình bị bắt và bị giết. Minh Chêa sai Tướng Phụ và Mộc Thanh đem quân sang trả thù. Vì lòng dân vốn ái mộ nhà Trần, nên Quý Ly không chống nổi nhà Minh nên thành Đa Bang (Tiên Phong, Sơn Tây) thất thủ.

Tháng 3 năm Đinh Hợi (1407) Mộc Thanh biết con trưởng của Hồ Quý Ly là Hồ nguyên Trừng đang ở Hoàng Giang bèn đem quân đến đóng ở Mộc Phàm (huyện Phú Xuyên tiếp giáp Hoàng Giang) Nguyên Trừng mang 300 chiếc thuyền ra đánh bị quân của Mộc Thanh ở 2 bên bờ phía công Nguyễn Trừng thua chạy về Muộn Hàn (Gian Thầy Nam Định) Quân Hồ bị đánh tan rã ở Hưng Tử Quan. Quý Ly chạy về cửa Ký La (Hà Tĩnh) bị bắt.

Hồ Hán Thương và con châu bị bắt ở nơi Cao Vọng. Tờ năm Đinh Hợi (1407) VN lại ở thuộc nhà Minh do bọn Trần thiêm Bình trước mà về đây mà tả, cho đến năm 1427 VN mới được tự chủ.

Kỷ Hợi (1419) mất Chi Linh làn thứ hai Lê Lai liều mình cứu Chúa

Tháng 4 năm Kỷ Hợi (1419) Bình Định Vương Lê Lợi mang quân ra đánh lấy đồn Nga Lê (huyện Nga Sơn, Thanh Hóa) gặp được tướng Minh là Nguyễn Sao, vùng lại rút về Chi Linh. Giặc Minh vây Chí Linh, tính thế Bình Định Vương trở cơn nguy ngập vào giữa năm Kỷ Hợi (1419).

TRONG QUỐC SỬ ...

THANH VIỆT THANH

May nhờ có Lê Lai liều mình vì nước xin mặc áo ngự bào cưỡi voi ra trận đánh với quân Minh. Quân Minh ngờ là Bình Định Vương Lê Lợi nên nhao vây đánh, bắn được, giết đi rất rất nhiều. Lê Lợi thoát ngã về ở trong Lo Sơn (Chân Quan Hóa, thành Thanh Hóa). Cũng năm kỷ, nhiều Tri phủ lâm phản nhà Minh, phe nhà Minh phải đi đánh dẹp các nơi cho nên Bình Định Vương ở vùng Thanh Hóa cũng được dịp mà nghỉ dưỡng sự sức khoẻ.

Kỷ Hợi (1479) Việt Nam đánh Lào Qua và Bồn Man

Năm Kỷ Hợi (1479) Tể tướng sứ Bồn Man là Cam Công sai người Lão Qua (Lanxang Prabang) đem binh đánh quấy nhiễu biên Tây nước Việt Nam. Lê thánh Tông cử Thái Úy Lê thọ Vực cùng các tướng Trịnh công Lộ, Lê đình Ngọc, Lê Lộng, Lê nhân Hiếu đem quân đến đóng đồn vua Lão Qua đến năng Kim Sơn (thuộc nước Cửu Long Giang) giáp với nước Miến Điện. Trận này Việt quân đại thắng.

Cậy có Lão Qua giúp, Bồn Man lâm phản, nhưng bị Việt quân đánh tan. Cam Công chết tại trận. Lê thánh Tông phong cho người họ Cam Công là Cam Đăng làm Tuyên ủy Đại sứ về đặt quan cai trị Bồn Man như trước.

Đinh Mùi (1527) Mạc Đăng Dung soán nghiệp nhà Lê

Năm Đinh Hợi (1527) Mạc Đăng Dung giết bà Lê Cung Hoàng và Hoàng Thái Hậu, bắt các quan nhà Lê thảo bài chiếu truyền ngôi cho nhà Mạc. Cơ nghiệp nhà Lê do Lê Lợi dựng nên từ năm 1427 đến năm 1957 thì bị sụp đổ vì những người kế nghiệp không đủ tài đức.

Kỷ Hợi (1599) Trịnh Tùng xưng Vương

Năm Kỷ Hợi (1599) dời Vua Thế Tông nhà Lê, Trịnh Tùng thu xếp xong việc thăng sự với nhà Minh và để chịu nhường đất Cao Bằng cho con chúa nhà Mạc rồi trong nước yên dân, bèn tự xưng là Đô nguyên soái, Tổng quốc chính, Thượng phụ Bình An Vương định cấp bổng lộc cho vua Lê, và thu cả quyền hành, và cũng từ đó họ Trịnh tập làm Vương tục gọi là Chúa Trịnh.

Cũng năm Kỷ Hợi (1599) Vua Thế Tông mất. Trịnh Tùng cùng với các quan triều thần lập Hoàng Tôn Duy Tân lên làm vua hiệu là Kính Tông.

SƯU TẦM

Tết khắp thế-giới...

ẤN ĐỘ

Vào khoảng trung tuần tháng ba dương lịch, trong những ngày đầu năm, khi ra đường họ thường mang những gói phẩm đã đã xịt vào nhau khi gặp. Cờ mới vài miền cũng ở Ấn Độ có phong tục rất kỳ là ngày Xuân họ lại ăn nhau khác lắc thân thiết để tiếc cho thời gian qua mau.

BA TƯ

Đầu tộc này ăn Tết vào ngày 21 tháng 3 dương lịch. Trong ngày này nhà nào cũng chặt một đồng cỏ khô ở trước cửa nhà, gọi là đốt «lửa mừng». Mọi người trong gia đình đều nhảy qua đống lửa để trừ ma quỷ và để được may mắn trong năm mới.

CU BA

Trong đêm giao thừa, tất cả mọi người đều chaão bị ăn một bát nước, cho đến khi nghe tiếng chuông giao thừa đã, họ cầm bát nước chạy ra ngoài đường đã. Họ phải chạy thật nhanh mà giữ không cho đổ. Hễ tin nếu đổ nước là điều xui cho năm mới.

GIA NÃ ĐẠI

Tương tự như người Việt trong việc trồng cây nêu và cung tên. Người Gia Nã Đại có tục lệ nhân trừ ma quỷ quấy phá trong máy ngày Tết. Vì vậy, cứ vào dịp Tết là họ đua nhau ra bờ biển vịnh Hachuan để lấy những tảng tuyết về xếp chung quanh nhà, làm thành bức tường để ngăn chặn ma quỷ khỏi xâm nhập vào nhà.

MIỀN ĐIỆN

Tết của quốc gia này vào đầu tháng tư dương lịch. Sau khi nghe tiếng pháo nổ vang ở khắp thành bào hiệu chữa Xuân về họ lấy tro, có ngâm thế là xưa Đức Phật đang để viết kinh, tát vào nhau. Hai tiếng thứ nước sẽ trừ được ma quỷ.

NAM DƯƠNG

Vào ngày Tết họ ăn mặc quần áo mới đi thăm bạn bè. Không những đã chúc mừng nhau mà nhân đó có mục đích để kiếm tiền. Ít nhau. Họ xin bạn bè tha thứ tất cả những lỗi lầm trong năm, nếu có. Sau đó họ ăn uống linh đình để thông cảm.

PHÁP

Cũng như các nước Âu Mỹ khác, ngày mồng một tháng giêng là ngày đầu năm dương lịch mà dân Pháp lấy làm ngày Tết. Họ không có lễ Giao Thừa. Sáng mồng một Tết mọi người trong gia đình đều ở mặc quần áo mới, chính lễ trong nhà Thờ cầu nguyện cho Thánh ngày mới tuổi. Gia chủ cũng nhận lời chúc mừng năm mới của người giúp việc trong nhà và cũng lì xì cho họ hoặc chạm các uống ly rượu mừng. Suốt ngày này họ đi dự các cuộc vui như: đá bóng, bắn bóng, ca nhạc, kịch, các thứ thể thao hay đi dạo chơi cây theo ý thích. Đến Pháp vào lễ 14 ngày mồng một mà thôi.

PHI LUẬT TÂN

Người ta ăn Tết vào ngày cuối năm 30-12, còn gọi là ngày «Anh Hùng» để kỷ niệm vị anh hùng dân tộc. Vào ngày này ngoài Phi thường có chức những toàn nhạc kéo nhau nhảy múa, ca hát khắp đó đường, trẻ con thì đốt pháo trc vang tấu. Đặc biệt ngày Tết này dân tộc Phi cho là chủ những cuộc tuyển lựa hoa hậu.

TÂY BAN NHA

Ngày Tết là dịp để trai thanh, gái lịch bắt bồ với nhau. Họ rủ nhau đi xem Cinéma, khiêu vũ, đi xem đấu bò. Đấu bò đông là trò chơi chính trong ngày Tết. Tại đấu trường đấu chống đi xem đông nghẹt. Sau các cuộc vui người đường phố hợp nhau lại ăn nhậu, thiếu số tuổi đem cho đến sáng.

THỔ NHĨ KỲ

Đêm đêm giao thừa, ai nấy đều lấm gội sạch sẽ, gọi là trừ bỏ những cái xui xẻo của năm cũ.

Trích Đặc San Xuân Tân Hợi
Thi văn Đoàn Việt Nam
VŨ HỮU CHÍNH sưu tập
(128. T.H Văn Hóa Quân Đội Saigon)

CHO MỘT NGƯỜI XEM

ĐOÀN VĂN MÙA XUÂN

TÔN TRƯỜNG NGUYÊN

● VIẾT CHỞ Ý MUỐN CỦA H. ANH ĐÔ ●

☐ *H.A. — Có thể người vẽ phiền trách ấm thầm (và giận dỡ nữa) khi bắt chợt dòng chữ thiết tha trang trọng rằng : « Viết chơ... Nhưng cách nào hơn được khi từ nguyên ủy con người bẩm sinh vốn đi đã đa đoan sầu muộn bời bời. Cho nên chẳng biết làm sao để tránh thoát được trạng huống biểu lộ cảm tình u ẩn trong những phút giây bắt chợt sự thật nôn nao bồi hồi của chính lòng mình.*

Tôi nghĩ : Chỉ có trong những khoảnh khắc ngắn ngủi đó, con người mới sống thật với bản năng đích thực và bẩm sinh của mình mà thôi. Ngoài ra — tất cả — đều giả tạo bởi những đồng hóa từ các liên can rằng buộc tội nghiệp giữa cuộc đời trần đầy đối trá và hoa hoét phấn son nầy.

Và lại, từ ý muốn cảm thông khuất mặt—TÔI hay NGƯỜI, chúng ta chưng như đã ít nhiều chấp nhận ý thức vượt thoát tuyệt vời của tâm hồn mới là sự sống đích thực hiện hữu và sinh tồn — Điều đó, chính là nguyên nhân khiến tôi chỉ nói về « cái TÔI » (thay vì NGƯỜI) buồn thảm và bi đát ở đây mà lại là cho ý muốn của NGƯỜI đó vậy!

H.A. cảm thông nhé — NGƯỜI nhé!

T. I. N.

SINH TRƯỞNG nơi vùng đất hai mùa mưa nắng. Từ ấu thơ tôi hằng ru mang trong hồn niềm hoài vọng thiết tha về một hành trình cung khấp quê hương — nhưng vẫn chưa toại nguyện.

Đã mấy tôi là nơi cuối mùa quê hương. Có trăng trông mong và ngóm ngóm nhìn ngoài trên cùng một miền đất cây mình mông bát ngát, và thấy tôi thì cũng vẫn có mang tâm trạng.

Tôi đã từng nghĩ suy hoài hủy cố tính chất đối nghịch của mọi người về cùng cây, để có ngày [illegible] ra khỏi cái nhu mâu thuẫn phức tạp giữa đêm mê cuồng nhiệt mới đó, lại chân nên hàng hơ và dựng đứng vội vàng trong con bát nhất Hoài bão mênh mông tạo vút là khám phá cho cả những tâm hồn liên can chung quanh cuộc sống nầy. Nhưng thực thật, cho tới bây giờ, tôi vẫn chưa chứng thực được sự sống của cảnh mình hướng hồ là kẻ khác.

Tôi thèm thuồng tán hưởng để được kể lể qua tự hào về một mùa Thu hoa mây, hoặc một mùa Đông tế buốt, rồi một mùa Xuân ngào ngạt... Nhưng thứ vị hiểm hoi của thời tiết theo chiều hướng mong chỉ đến với tôi hơn nữa phần đời toàn những tháng ngày nắng cháy hung hăn và liên miên những cơn dầm ngập tràn buồn rũ. Thăng hoặc có đôi lần bắt chợt hơi hướng chuyển mùa Xuân, Hạ, Thu, Đông, cũng chỉ qua thoáng mơ hồ không trọn vẹn cho sự ước định hà hề của cảm giác. Thế là tôi đành mãi hoài lòng tủng ngộp nghẹn trong không gian mưa nắng hai mùa, để nghe càng thêm thía nỗi oán hờn chống chất về nguyên nhân ngăn cách ý muốn phiêu lưu trên đất rộng tự do của mình.

Chưa một lần khi nhìn vùng trời mưa bay giăng giăng, mà tôi không cảm thấy lòng tôi bồn chồn xao xuyến trong chợt một nỗi niềm [illegible] tr không tuyệt

Entre le terre et le ciel la penée (Balzac) giữa khoảng trời đất có tự tưởng. Nhưng trong vùng trời đất trắng xóa mưa bay, tôi thường nghe vẫn có những mặc cảm đau nhức hồn tạp và vô hạn của nỗi buồn thân phận.

Tôi nghĩ : Bao giờ cũng vậy — Cái còn lại của hàm muốn bần loạn bao đâu, chỉ là sự rỗng tuênh thân trí trong cái thân xác tênh hênh độ dần. Ngay cả những lúc cơ thể nghèn ư nổi khoái trả bừng bừng, hay sau khi hả hê tột cùng xác thịt của cuộc ái ân, tôi đã cố gắng bình tĩnh nghĩ suy nhưng vẫn không đủ sáng suốt để quy định chính danh giữa hình động hão huyền mê muội nầy với những ảo giác rằng buộc cao cả thiêng liêng của tình yêu.

Tôi cố chối bỏ ý nghĩ sự hiện hữu của đàn bà trong chủ đề sự sống được mênh danh lý tưởng và tinh yêu. Nhưng đối diện các sinh mạt liên can hiển hiện qua những đồi thay thiên hình vạn trạng. Cả ngàu nhiên và định mệnh đã ràng buộc chung quanh đời, một kiếp và đời [illegible] kiếp kiếp lầc lộn mà thoáng tưởng đó là cân phân sự sống, đã khiến tôi không dám quyết đoán về một sự thật thiếu vắng nào đó chưng như phi lý của tâm hồn bên trong, và cuộc đời bên ngoài. Vì vậy mà tôi đành phải chấp nhận — tưởng thời gian — để mãi hoài dưới bắt chân lý thành yêu như rượt bắt cái bóng của chính mình.

Sự lẩn lộn thực hư nầy đã đẩy xô tôi ngày càng lún sâu xuống vũng lầy phiêu lưu trong mê ngộp giữa cuộc đời. Và thực tế chung quanh ngày càng thêm vậy kín, kềm tỏa, ngăn trở tôi như những vòng gông kềm gai bao quanh một đồn lính mỗ côi ở tận miền biên cương heo hút.

Như người lính giữa đồn biết mình sẽ chết khi giặc ồ ạt tấn công trên ngập nơi nầy, nên còn cách nào hơn là tự cứu bằng liều lĩnh lao thoát ra ngoài, để đến tận nơi, dương đầu tận mặt với kẻ thù. Như vậy — ít ra mình cũng đã không hèn nhát chối bỏ nguồn nghị lực sinh tồn còn sót lại là bổn phận để được tham dự vào quyết định sự sống chết của chính mình — đồng hơn là của thế hệ nối tiếp — Còn hơn là thụ động khừng chịu và đợi chờ cái chết trước sau vẫn phải đến từ một ngoại cuộc buông xuống.

Tôi nghĩ — mình bé mọn và tầm thường, nhưng ước vọng lại quá ư mênh mông, trong khi sự thật toàn những lập thức và định số phi lý trói buộc vô hạn chung quanh sự sống liên can hiện hữu. Thế nên từ mấy xa xưa đến bây giờ tôi cứ như chới với lận hụp giữa biển rộng sóng to mà vẫn chưa tiến gần được vào bờ hoài bão.

Chứ thì sinh lực tuổi trẻ quá tha thiết phiêu lưu hoang phí đã từng phen tin yêu nồng nồi đang tàn tạ mỏi mòn. Tình kỷ thứ ba của cân bằng đã trăm trong đến lộ hết của chứa tại kịp nữa. Vững lắc [illegible] chụp chung quanh ngày [illegible] và trói siết niềm tin [illegible] khiến tôi càng mang nặng mặc cảm bơ vơ cô độc và thân phận yếu đuối hèn mọn của mình giữa cuộc đời.

Đoạn cuối của tháng ngày còn lại là niềm ước mơ nhỏ bé của tôi về một lần ngăn ngủi được trở lại viếng thăm nơi chôn nhau cắt rốn của mình. Để dù cho sự thật phủ phàng có buông xuống cái chết ấm thầm bi thảm nào, tôi cũng kịp mang theo những kỷ niệm thời ấu thơ vô tội và tuổi trẻ trinh nguyên như một gia tài vô giá còn lại của suốt cuộc tình một đời.

Từ chiến tranh hai mươi năm gây xa cách, tôi thèm gặp lại những người thân yêu chất phác hiền hòa, tôi mong thấy lại cảnh ruộng vườn êm đềm phì nhiêu quê cũ. Cho dù thực tế đã đổi thay quá quất và đổ nát hoang tàn, nhưng niềm vui trong tôi vẫn lồng lộng chói chang qua nỗi hà hề và chung đối với kỷ niệm tuổi thơ nguyên vẹn mình đã chôn sâu đầu kín nơi đó.

Ấy thế mà mộng ước bé mọn nầy có thiết thà lý mấy vẫn không đạt thành. Ở đó—chết chóc thê thảm vẫn còn giăng giăng và lửa đạn tạng thương [illegible] ngùn ngụt. Ở đây — [illegible] phối khắt khe và những rằng buộc phi lý của sự sống thường trực đã nối tiếp đu áp

(Xem tiếp trang 11)

TRANH KHÔNG LỜI

Cấp tiến
TỔ QUỐC • TỰ DO • TIẾN BỘ
SỐ TẠP – NIÊN

CHÁNH TRỊ

3 ĐƯỜNG LỐI CHÁNH TRỊ

ĐỜI TAM QUỐC

● MINH NHẬT

Nói về chánh trị, có nhiều cố gắng nhưng vẫn thì học như Trương Lương, Quản Trọng, An Tử, Bá Hề Hề v.v... đã lưu lại những bài học quý giá cho các chánh khách ngày nay.

Nếu quan niệm chánh trị như Công gia, nghĩa là dùng mưu mô, thủ đoạn để tranh đoạt quyền thống trị cho phe chính mình, và để hẹp hòi tiêu diệt các hoạt động đối lập... thì hàng mấy ngàn năm về sau có những đế có người làm chánh trị hơn cả CS về phương diện này.

Nếu cho rằng chánh trị là ở việc làm cho đẹp, cứu nước, giúp đỡ phát huy chánh nghĩa, người làm chánh trị phải nhìn để lo cho thiên hạ thì những chánh khách trong thế kỷ thứ 20 nầy chưa phải học hỏi người xưa nhiều hơn nữa.

Chỉ cần đọc qua truyện Tam Quốc, nếu để ý nhận xét, ta sẽ thấy ngay trong thời buổi bấy giờ cả 3 nhơn vật tiêu biểu rõ nhất cho 3 đường lối chánh trị khác nhau mà cả xưa lẫn nay đều phải áp dụng. Đó là Tào Tháo, Lưu Bị và Khổng Minh.

Chánh trị của Lưu Bị là chánh trị đạo đức. Chánh trị của Tào Tháo là chánh trị thủ đoạn. Còn chánh trị của Khổng Minh thì có tánh cách trung dung, biến cải không ngừng tùy thời tùy cảnh, thy đối tượng, không câu nệ tiểu tiết, miễn sao thực hiện được cái đạo trị quốc, an dân một cách hoàn bảo thì làm.

Đứng vậy! Lưu Bị làm chánh trị không phải vì danh hay vì lợi mà mục đích chính của ông ta không ngoài việc trung hưng lại nhà Đại Hán. Tiên trường tranh đấu Lưu Bị gặp nhiều cơ hội tốt để thành công nếu chịu áp dụng một vài thủ đoạn được mà là «bá đạo», nhưng ông nhất định không làm.

Vì dụ như cơ hội chiếm đoạt Kinh châu chẳng hạn :

— Sau khi mới được KhổngMinh về giúp, Lưu Bị nhờ KhổngMinh chiến thắng Hộ khẩu Đôn tại thành Bắc Vọng làm cho Tào Tháo càng để ý tới sức thế lực của họ Lưu, cho nên Tào Tháo càng để ý tới sức thế lực của họ Lưu, cho nên Tào Tháo càng để ý tới sức thế lực của họ Lưu. Lúc bấy giờ Lưu Bị chưa có đất đụng vốn. Khổng Minh bàn rằng :

— Tân gia là nơi nhỏ hẹp, không nên ở đây lâu. Nay Lưu Kiêng Thang binh đã yếu thế đã suy ta phải nhơn cơ hội nầy đoạt lấy Kinh châu làm căn bản để mới cự quân Tào được.

Lưu Bị phân đối ngay :

— Lời ông nói rất phải, nhưng tôi đã thụ ơn Lưu Kiêng Thang, dầu nỡ nào làm việc ấy ! Khổng Minh nói :

— Nếu không lấy Kinh châu ngày nay sau nầy hối hận không kịp.

Lưu Bị vẫn cương quyết :

— Tôi thà chết chớ không làm điều bất nghĩa.

Xem đó đủ thấy cái chánh trị của Lưu Bị trọng nhơn nghĩa, đạo đức đến bực nào ?

Trái với Lưu Bị, Tào Tháo làm chánh trị giống y như Công gia, nghĩa là thiên chế trường hết sở phương thiên nào cũng hay, cũng tốt miễn là đạt được mục đích ».

Bởi đó, Tào Tháo thân nhiên giết cả nhà người đã cố chiêu chí tiếp đón mình là Lã Bố Xa, và cũng đã nhẫn đang tay giết cả gia đình Kiều Tuyên, xuống người lý lực Quan Vũ Trường tại Huê dung đạo sau khi tha tánh mạng để con nầy cho cố cơ hội vẫy vùng.

Tào Tháo là 1 tay độ nhất đại gian hùng trong lịch sử Trung Hoa. Chính trị của họ Tào toàn là mưu mô, thủ đoạn không phải chỉ đối với kẻ thù mà ngay cả trong nội bộ mình cũng không từ. Một việc làm đã tha ở bất nhân, vô liêm, vô sỉ đến đâu, Tào Tháo cũng dám làm để đạt được thắng lợi.

Đường lối chánh trị của Khổng minh có thể nói là đứng giữa cái chánh trị đạo đức của Lưu Bị và cái chánh trị thủ đoạn của Tào A man.

Bởi đó, Khổng minh vẫn là giúp Lưu Bị trung hưng nhà Đại Hán, và để cầng là lẽ bề Xa, và cũng đã nhẫn đang tay không giống như Lưu Bị quá câu chấp, khư khư làm cái «đạo đức quân tử Tàu» để bỏ lỡ những cơ hội có thể chiến thắng được. Lúc cần, KhổngMinh cũng dám áp dụng nhiều thủ đoạn chánh trị để đánh bại đối phương.

Bỏ trí cho Lưu Bị sang Đông Ngô để cưới Tôn phu nhân, hoặc lập kế để «phỏng tay trên» Kinh châu» sau trận Xích bích. Khổng Minh tỏ ra một nhà chánh trị có nhiều thủ đoạn cao cường. Nhưng khác với Tào Tháo là Khổng Minh không bao giờ dùng thủ đoạn tàn độc đối với phe mình hoặc bạn đồng minh mà chỉ dùng thủ đoạn đối với kẻ thù...

Trong thế giới ngày nay, làm chánh trị không thể không có thủ đoạn. Cái chánh trị đạo đức kiểu Lưu Bị khó mà thành công được trước kẻ thù nhất là kẻ thù ký lại là Cộng sản. Tuy nhiên nếu nói theo cái chánh trị bá đạo của Tào Tháo thì có khác nào ta theo chánh trị của CS.

Xét lại cho kỹ, đường lối chánh trị của Khổng Minh là đồng cho người Quốc gia chúng ta áp dụng hơn cả.

LƯỢC DUYỆT CÁC BIẾN CỐ TRÊN THẾ GIỚI

NHỮNG NỖI THẤT VỌNG VÀ NIỀM HY VỌNG TRONG NĂM QUA

● Bài của ANH TUẤN ●

Năm qua là năm bản lề, Cộng người tuy chưa thật vững hơn trước với sức biến chuyển trên thế giới, nhưng thế lực đã tỏ rõ với thương mại đã mạnh để tạo một mặt trận Reds không có nước mắt, vinh hiển và ấm áp vô ngăn cản.

Kỹ thuật và thiên tai

Thế lực của giới kỹ sinh vẫn là kỹ thuật hơn cả. Nhưng kỹ thuật vẫn bị thiên tai khống chế nên thua ở vô tình phải sanh hoạt cho thua ở vô tình phải sanh hoạt cho thua ở vô tình và kỹ thuật chưa làm được gì cả để thắng cho con người.

Nên qua năm vừa rồi vẫn xảy ra quá đông thiên tai khủng khiếp nhất tại Peru làm 50 ngàn người chết một trành phố bị chôn vùi. Cuộc động đất đó được coi là tại hại nhất lịch sử Nam Mỹ.

Cuối năm vừa thêm hiểu vào Đông Mỹ làm một trận động đất mạnh.

Rồi lục địa xảy ra ở Phi Luật Tân, Nam VN. Mã Lai Á v.v... chưng đến cuối năm một hiện tượng thiên xảy ra: trời lạnh khác thường hơn mọi năm. Ngay tại vùng Barcelone ở Tây Ban Nha ở Đặc Trung Hoa mà lại lạnh đến 30 độ dưới không độ. Tại Bắc Việt lạnh từ 5 độ đến 4 độ dưới không độ. Trời đất đang người đến chăng? Hay vì hạn quá không bưởng được được cho các cuộc thí nghiệm bom nguyên tử từ trước đến nay ?

Kỹ thuật của con người ở đây mà không người nước hay biết trước hoặc ít biện phòng cho người bị tai nạn.

Đang thăm ở Đông Hồi đưa phái lì lũ đến tiên mới xảy ra. Người ta đã nhận định là năng sang Gangs của số bể Đông Hồi mà thôi. Nhưng tiên hay không nước bể tiên đã tiên việc xây ?

Tình yêu và chiến tranh

Năm qua thế lực Cộng sản tiến vào thương cũng chưa đạt đến được là lên ở VN và Trung Đông.

Lá lửa VN được nổi rộng ra toàn cầu Đông Dương sau cuộc lật đổ Thái Tử Sihanouk ngày 18-3 và cuộc binh quân đổ bộ Mỹ vào Cổ ngày 1-5. Là lửa chiến tranh sẽ lan rộng đến ĐV trong đêm 21-11 với cuộc oanh tạc 3 ngày của KQ Mỹ và cuộc đổ bộ vùng Sơn Tây.

Cuối năm khiến lửa ở Cam bốt có vẻ sanh hoạt chậm trễ và bớt bùng cho Tổng thống đã lên được chánh tại đang khiến Ngô Đình Phong Trần Quang Diệu Cộng Tiến Thanh Cao Văn Viên Trần Thiện Khiêm phải chạy lên Đà Lạt để họp với chánh quyền biện thời cho Miền Cao nguyên Dân tộc ở Trung, vương hồi hưu Trần Văn Đôn đưa, lên bày giờ Trung trưởng Đôn cho là một Nghị viên thân Kiều Tuyên Ngô Đình Diệm TV. Lực lượng Dân Tộc Việt do chỉ đi Pleiku. Bà Cầm là thế là sẽ v.v.

Lực số chưa chánh trị đến nên phải nhiều điều hoạt động lẫng lẫn khác phía bên trong hãy đến quốc chống nhau là MIF Trên Chánh quyền chỉ nhiều phương tiện hoạt động nhưng lại nhiều thêm chế đến những lần trách cứ HB Đô thành, HB Thị xã và Tỉnh thành phố phải đến hoạt động tâm thần, là công cố nội bộ, xây dựng cơ sở bơm là phá trong lực lượng bên người khác trước hưu hoạt động tâm thần.

Một trận chánh quyền tan rã

Đang bối rối sự bộ lực của Tổng thống Nguyễn văn Thiệu, vẫn bạo được 5 Đảng chấp nhận đường lối chế trong của Tổng thống, cùng đảng chung là chánh trị nhanh chóng bị Mặt trận Liên Minh Quốc gia Dân Chủ Xã hội do Tổng thống giữ chức Chủ tịch Chủ tịch đưa.

Người ta thấy đã là một cuộc lũng lẫy Tổng Tổng Nguyễn văn Thiệu và trên Lực Lượng Tự do Dân chủ hình thành sau Tết Mậu Thân để chống biết Lực Lượng nếp do ông Nguyễn văn Hướng người thân của Tổng Nguyễn văn Thiệu đứng đầu và Đảng Nhân Xã và Lực lượng Đại đoàn kết đã có sự bưởng ông hệ chánh quyền ngày từ khi chưa thành hoạt động. Cái bạo của Tổng thống Nguyễn văn Thiệu là tập hợp được Đảng Đại Việt của ông Hà Thúc Ký và Việt Nam Quốc Dân Đảng của ông Vũ Hồng Khanh. Lách ra ngày trong trành chánh Tổng thống nói Trung trưởng Nguyễn văn Thiệu và trong đảng vẫn là chính chống lũ gió bão của Tổng thống năm 1967. Riêng Đảng Đại Xã của ông Trần Quốc Bửu và Đảng Dân Chủ của ông Trần Văn Lắm thì vẫn đứng ngoài hoạt động liên đoàn trước khi đảng với TT Nguyễn cao Kỳ thì đã đảng khai tuyên bố rút khỏi Mặt Trận sau một thời gian hợp sự.

Thoát đầu thì Mặt Trận Chống quyền chánh khiến người ta nghĩ đảng đã bắt đầu hoạt động. Cũng người tuy chưa thật vững hơn trước với sức biến chuyển trên thế giới, nhưng thế lực đã tỏ rõ với thương mại đã mạnh để tạo một mặt trận Reds không có nước mắt, vinh hiển và ấm áp vô ngăn cản.

Chuyến công du của Phạm gian hoàng ở Á châu vào cuối năm Chuyến công du vừa hết người là đã đạt được mục tiêu bình chung đã thắng hiểu biết của nhân dân Á châu đối với chính sách Việt Nam trong năm 1971.

Vài biến cố khách tố cho hòa bình

Tuy thế lực của thương mại đã mạnh để thay đổi cuộc chiến thế giới nhưng thế lực vẫn cũng đã phát triển nhiều.

Các điều nổi bật của sự phát triển ấy là :

✱ Các biến cố xảy ra tại Đại Tây Dương khi thăng nhất và cuộc tự bọn chân sinh viên nổ thanh niên Mỹ Hoa thịnh Đốn sau đó.

✱ Tây Đức—Nga ký hiệp ước hữu tương xâm phạm vào thương tuần tháng Tám mà gần đây một người nước ở Âu Châu, nhưng người thì cũ kết tay nhau và đã bày tỏ sinh mặt chết và đói bắc có lợi một chết, Tây Đức nhìn nhận đường biên giới mới của Ba Lan. Nga sẽ tôn trọng lý thuyết cũ trong giữa điều của CS. Tây Đức cũ thăm lại trong tiếng đây. Nga có được vài cái lợi trong 2 việc nổ đoạn tiếp và kỹ thuật của Tây Đức trong việc khai thác Tây Bắc Lợi Á.

Âu Châu đã thấy giảm bớt nhiều mảng chiến tranh và thích đích. Vài trò chơi Bắc Tây Dương và Varsovie vẫn đã rất nhiều.

✱ Cuộc đổ bộ tiên phong TC hợp tại Ngày tử 16 đến 22 tháng 10 đã 20 ngày quyết nghị hãy là sự lo ấn đã với cuộc chiến tranh cho tiếp điều ở Việt nam và ảnh hưởng của chiến bình và phát triển.

✱

BỐ LẠC GIẢ

Bình-Nguyên-Lộc

Kỳ 2: Minh buông đũa gửa bữa ăn, đứng lên, bước ra khỏi bàn rồi đi rửa miệng, rửa mặt, đoạn thay y phục.

Giả sanh hoạt lên, đồng lương của ông rượt theo không kịp, nào có phải lỗi ở ông đâu. Vậy mà bà cứ mè nheo ông, từ ngày nầy sang ngày khác.

Vợ chồng thì an ủi nhau trong cơn hoạn nạn thì việc lập gia đình mới có lý do, chớ cưới vợ để bị vợ làm tình làm tội nếu ta chiến bại trên đường đời thì hôn nhơn mất hết cả ý nghĩa, mà chỉ còn lại cái chuyện hệ tiện là giải quyết sinh lý, mà giải quyết sinh lý thì đàn ông có thừa phương tiện mà không cần người vợ nào hết.

Bà Kỳ sư Minh cứ so sánh ông với những người quen biết, nhứt là với giới Kỹ sư. Tại sao cũng thời Kỹ sư cũng chánh với nhau mà người ta cất buyn-đinh, còn ông thì ở nhà thuê, mà lại chỉ là một căn nhà liền kề, chớ không phải là biệt thự nữa!

Ông đã bao năng người ta khác ông, ông chỉ ngồi phòng nghiên cứu, người ta làm trường tỷ, trường nhà, người ta được nhà thầu sự thi bao nhiêu đồ ăn xin xây cất, người ta đều được họ nhờ kỳ tên bảo đảm vẻ mặt bê tông, nội cái công việc đó, cũng là một áp phe lớn vô mối thăng bạc triệu rồi, còn ông không nhà thầu nào sự hết, ông thứa khả năng kỳ tên mà không ai thuê thì biết làm sao giờ.

Bà lại cật vấn tại sao ông không chạy chọt để được đặt vào những địa vị then thốt đó.

A ha... nước nhà nát bét cũng tại đàn bà. Nếu ông nói chuyện đồng nghiệp ông giàu nhờ tham những thì bà mê bát ông phải tham những chăng sai.

Mỗi ngày, vợ chồng chỉ nói với nhau có một tiếng đồng hồ, đó là bữa ăn, vậy mà bà lại biến cái buổi thân mật đầm ấm ấy thành hỏa ngục, mà tư nhiên thăng rồi, nên ông nổi xung thiên, bỏ cả cơm nước.

Đêm nay là đêm mà bà làm tình làm tội ông nhiều nhứt vì Tết nầy, bà nói không biết đào đâu ra tiền để mà ăn Tết, mà nay là hàm lâm thăng chạp rồi, nhà chưa sắm được món gì cả.

Ông Minh mở cửa bước ra ngoài, Chiếc Peugeot 202 tiền sử của ông tự nhiên là cớ cớn nằm đó, bọn thợ xe hơi được thường thêm tiền cũng chẳng thèm lấy. Nhưng mấy móc bầu trong còn khá tốt, mặc dầu áo nó rách.

Ông Minh khá chuyên môn về cơ khí và ông biến đét xe loại khác thành đét xe của ông một cách tài tình. Ông không bao giờ phải nằm đường như chỗ nhơn những loại xe hào nhoáng hơn nhiều.

Chỉ phiền một cái là phải dùng ma-ni-quen, chớ không đề-ma-rê điện được, và chừng năm bảy năm nữa, chiếc xe còn mà sức lực của ông sẽ giảm để có thể nổ dùng được cây sắt thành cho Kỹ ấy.

Ông Minh chạy một vòng rất ngoạn, gió mát lắm, ông đã người coi giận nhưng còn buồn nhiều nên ông không thích về nhà. Ông muốn đi luôn hai ba tháng, nhưng lại không biết đi đâu. Đường nói chi hai ba tháng, đi sáng đêm nay, ông sẽ không làm được. Người ta có bạn nhậu, bạn phế, bạn đá dách, người ta đã quen với người ta bao gái thì người ta luôn tưởng được của người ta, thì đã quen đường đến, đồng đân vì không có tiền cũng không phải chạy ông là nhà đạo đức, tánh thế nào chẳng có chỗ nào để chơi vô hết.

Thình lình ông nghĩ ra được một ý hay lắm. Ông đọc báo, ông thấy đăng tin các cậu oát con trả thù dân tộc, ông không có cái bản lĩnh và cái tính thần trả thù kỳ dị như vậy thì ông trả thù vợ nhà vậy.

Vẻ đầu ra thì sáng kiến nầy rất ngộ nghĩnh, nhưng ông lại chợt thấy rằng cũng không xong. Ông không hề biết một ổ hành lạc nào hết thì làm thế nào để trả thù. Ấy, cái vụ trả thù nầy thì thực hiện được, vì chỉ tốn một ghim là cùng, ông nghe họ nói như vậy, mà trong túi ông thì còn đến những mười ghim.

Sở dĩ ông không đưa cho bà là vì bao nhiêu tiền lương tiền thưởng ông đều nạp đủ, và đây là khoản bắt thường thì mà ông để dành ra riêng sẵn thêm giây với lại sơn xe.

OngMinh không kiệm xăng chút nào hết vì ông cứ chạy lòng vòng một cách vô lý. Ông định ghé nhà Ngọc để cầu cứu với thầy ta, lương ông đã trót mặc áo đạo đức vỗ rồi, nên ông rất ngại.

Thầy Ngọc là một cậy ăn chơi, và sang nay thầy ta sẽ khoe làm lên là đêm rồi thầy ta đã lôi được Phật xuống khỏi bệ thì kỳ quá.

Thình lình ông thấy bóng dáng một thiếu nữ đi trên vỉa hè đường Đoàn thị Điểm. Đường nầy ban đêm vắng lắm, ban ngày nhờ xe cộ qua lại đông chớ người đi bộ cũng rất thưa, còn hễ đó đến là các vỉa hè ở hai bên phố đều lạnh ngắt.

Vậy mà thiếu nữ đi thong thả coi bộ không sợ hip-pi bắt về «Pê hội đông» chứ nào hết. Nàng nhìn tới, nhìn lui, như kiếm mà ai, và khi xe của ông Minh chạy trở tới, ông day sang bên mặt thì thấy nàng cũng nhìn xe ông, nhìn cô ông nữa.

Một ý nghĩ lại hiện ra: bắt bẻ!

Ấy, những «Pê hội đông», những đứa gái, bắt bẻ thì chỉ biết qua bọn chú ngồi trong xe hơi, còn chúng là cũng cô bắt bẻ lại thì ít khi.

Lúc nay bắt gió ? khi trong rồi thì cô đó đang bắt được ai ? Vấn đề thuốc Tây mua một đôi thuốc bao nhiêu, cũng phải bớt tiền bạc, chỉ cho vào thuốc thiết mua đại cho con gái thuốc bao nhiêu, bao nhiêu chừng hai chục là đủ, nó thì sẽ một chiếc thuốc trắng nhỏ, phần đem về là tan trong nước cho uống có khi lại khỏi.

— Con ơn yêu ở đây, mẹ đi mua thuốc cho nó nghe !

Bà ta bỏ đứa con Tâm nằm như trái bắp bước cho lên trên mặt nó để bảng vì cọp đã khỏi bệnh, lên nói mượn xem đồ cô nhà cuối.

— Mẹ đi mua mua rồi về cũng nghe

— Ừ, mẹ đi mua liền... ngồi đó thôi, đừng ngồi chơi lung tung, ở đâu nghe con. Nếu thấy nhiều đoạn mẹ về rồi cho cho uống, người cho con yếu đuối, đi không vững nữa thì khổ nghe con?

Tâm gật đầu cho mẹ yên lòng. Mình lững lờ đứng dậy nhìn lên, lên nhà là nghiên ám đó. Cho lên ấy là đây các rước, cô người đi phút qua đăng rồi, đến nhà buồng sự tung hoa vô ra rồi cô nhà Minh. Đứng nay là đêm 30 lắm gì có ai thích Minh gánh cuốc nhịn, nằng chăng thì gió tàn thanh cuối cùng bắt. Tương lai ấy tiêu thanh thang cho con mặt trăm nay đã bắt đi vắng Minh đi lâu thật mấy ngày gần Tết. Bây giờ chỉ cho lại vô chợ lục với con ấy cho con hành hạ tinh thần Minh.

Nhưng bước nhân ra thêm đi dưới bóng cây rất đẹp đó, ánh đèn đường không có nhiều mới quyết đi ngồi đi thăm lại với Minh. Nằng con mây khá chịu động bên lại nhà chăng nên mặt bắt. Mình cũng đang lại nhà Minh, trong mặt giây rất ngán ngẩt. Minh chạy đến đó mà bắn qua qua, khuôn mặt ấy không có vẻ gì là điều đáng ở, nhưng tại sao bắn cô tính đi theo nàng ấy gió ?

— Ông muốn gì ?

Mình cười nhạy rồi mẫu thuốc đã bắt nay, quay lại nhìn nàng bắn đáp thật chậm rãi :

— Có lẽ có cũng hiểu, rằng đêm ba mươi tết một người đàn ông đến thăm... muốn gì cho ?

Mình nghiêm bắn sắc mặt lại :

— Xin lỗi ông, tôi không phải là thờ ba lạc đã quá đi lắm.

Giọng bắn vẫn bình thản như lúc đầu, vẫn có vẻ tự chủ :

— Tôi biết rất là cô ; không phải cho lạc vì nhà tôi mới đến gần cô đó... vào đó.

— Ông muốn nói gì ?

— Tôi muốn nói... cô nên nhớ rằng lòng tôi sẽ trả cô với giá thật cao. Hai ngày đồng cho một đêm 30 nay ? Cô nghĩ sao ?

Mình hoảng hốt nhìn bắn, cô nàng nghẹn lại lần lần, rồi tưởng nàng là gái ăn vương đang đi thơ thẩn tìm khách, trời đất ơi, thế hết sết sao? Nhưng... hai ngày đồng. Số tiền đó nàng phải đi giặt thuê cho vợ bấy, lau nhà, rửa bát cho hiện phở trong một tháng mới có số tiền đó.

Bấy giờ... thình thế nầy... Con nàng đang cần lọ thuốc tây hiệu nghiệm nhanh chóng, giảm bớt cơn sốt trong một hai giờ tức khắc. Với tiền các nay ? Hãm đâm đâm nhìn Minh, mắt buồng bối rối, một con sau cơn khi hai chân xuống cái bậy sắc thợ sắt, mắt buồng đó bắn đọc rồi trong đôi mắt sau ấy. Rồi giờ ý mặt nàng vẫn ở lấy lại sự bình thản. Giọng nói bắn trở trách bỗng :

— Có lẽ tôi đã làm cô lầ... thách

Tuy nhiên, ông cũng đã bước tới để nhị cấp rồi cho khỏi phải lơ mơ. Ông nghe nói rằng có hai thứ bỏ lạc. Thứ bỏ lạc thật là gái quê mới lên tỉnh, không tìm được nhà quen, và lúc đi bơ vơ, thường rơi vào tay tú bà hay sở khanh.

Thứ bỏ lạc giả, không quê chút nào, y như cô nầy. Đồ là gái đường đường, bản lề nó cũng giả bộ làm bỏ lạc, nhưng rồi không ai tin nữa thì chúng nó ra mặt gạ khách vậy.

Loại giả đề ăn hơn loại thật mà không sợ mang tiếp với đất trời, thần thánh, và đó là thứ bỏ lý tưởng đối với ông Minh, ông không đủ can đảm phí thì giờ như bọn trẻ tuổi để tán thứ thật.

Thật là buồn ngủ lại gặp chiếu manh, nên ông gia trưởng đào ngũ gia đình ấy bơt gạ, rả thẳng, cho xe rẽ rẽ vào trong, nhưng không rất may bởi lắm cái công việc vẫn cây sắt chỗ Kỹ không đẹp mắt tí nào, nhứt là đối với người đẹp.

Cô gái đã đi trở tới. Cô ta mặc toàn trắng như sứ sinh, nhưng đây là thứ nữ sinh gan cùng mình, không thêm mau bước để lánh xa mà đoạn đường đây nguy hiểm.

Ông mở cửa xe, thò đầu ra thì cô gái cũng vừa trở nhìn. Đến đường mặt mũi lắm, nên ông không thấy gì cho mặt số, nhưng cũng thấy được nàng ta có gương mặt rất đề thương.

Cô ba ơi, vẻ đầu cô

Thiếu nữ làm trò hẹn thùa rồi đáp :

— Anh hỏi chi vậy ?

— Đề đưa cô ba về chớ đã chi.

— Ý, mà đành đòn em chết.

— Ai dại gì đưa tới tận nhà, đậu xe cách nhà một trăm thước là được rồi. Thôi, lên đây cô, kẻo cao bồi chúng nó bắt cóc cô, thì chúng nó sẽ mang khổ.

Sau tiếng cuối cùng của ông Minh rất hay, và ông rất bằng lòng ông, đã nói đúng được như vậy.

Kẻ bắt cóc mà lại mang khổ thì kẻ bị bắt cóc cón ghê gớm hơn là caoBồi nữa. Thế nghĩa là ông biết sự thật và thiếu nữ không cần phải làm bộ bỏ lạc thật cho mất công. Họ đã chơi đàng sợ với nhau rồi.

Thế nên cô gái đi lại của xe, rồi bước lên đó liền.

— Giờ đi đâu nè ? Ông Minh hỏi.

— Em không biết.

Ông hỏi, nhưng ông đã đáp gạ.

— Ấy mới chết, chính anh cũng không có chỗ.

— Thật hả ?

— Ai nói láo làm gì ?

— Dân xe hơi mà không có chỗ.

— Chớ em không thấy sự bỏ rạc của chiếc xe hay sao ?

— Thấy, nhưng em biết nhiều ông thầu khoán cũng đề xe bỏ rạc như vậy tới sáng chết. Họ sợ trầy nước sơn của chiếc xe tốt của họ.

— Anh không là thầu khoán mà chỉ là người đi bộ mối thuốc Tây.

— Nhưng ta chưa thỏa thuận điều kiện.

— Em cứ đưa điều kiện của em ra đi.

— Chỗ của em thì một xtl.

— Ô kê. Nhưng chạy hướng nào ?

(Xem tiếp trang 9)

Tranh không lời

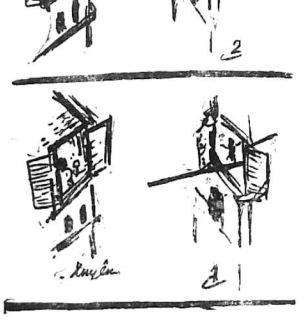

NỖI BUỒN TRÀM TRỀ TÍCH

DƯƠNG LAN ANH

Lan vẫn bảy giờ ? khi trong rồi thì cô đang bắt được ai ? Vấn đề thuốc Tây mua một đôi thuốc bao nhiêu, cũng phải bớt tiền bạc, chỉ cho cách vào thuốc thiết mua đại cho con gái thuốc bao nhiêu, bao nhiêu chừng hai chục là đủ, nó thì sẽ một chiếc thuốc trắng nhỏ, phần đem về là tan trong nước cho uống có khi lại khỏi.

— Con ơn yêu ở đây, mẹ đi mua thuốc cho nó nghe !

Bà ta bỏ đứa con Tâm nằm như trái bắp bước cho lên trên mặt nó để bảng vì cọp đã khỏi bệnh, lên nói mượn xem đồ cô nhà cuối.

— Mẹ đi mua mua rồi về cũng nghe

— Ừ, mẹ đi mua liền... ngồi đó thôi, đừng ngồi chơi lung tung, ở đâu nghe con. Nếu thấy nhiều đoạn mẹ về rồi cho cho uống, người cho con yếu đuối, đi không vững nữa thì khổ nghe con?

Tâm gật đầu cho mẹ yên lòng. Mình lững lờ đứng dậy nhìn lên, lên nhà là nghiên ám đó. Cho lên ấy là đây các rước, cô người đi phút qua đăng rồi, đến nhà buồng sự tung hoa vô ra rồi cô nhà Minh. Đứng nay là đêm 30 lắm gì có ai thích Minh gánh cuốc nhịn, nằng chăng thì gió tàn thanh cuối cùng bắt. Tương lai ấy tiêu thanh thang cho con mặt trăm nay đã bắt đi vắng Minh đi lâu thật mấy ngày gần Tết. Bây giờ chỉ cho lại vô chợ lục với con ấy cho con hành hạ tinh thần Minh.

Nhưng bước nhân ra thêm đi dưới bóng cây rất đẹp đó, ánh đèn đường không có nhiều mới quyết đi ngồi đi thăm lại với Minh. Nằng con mây khá chịu động bên lại nhà chăng nên mặt bắt. Mình cũng đang lại nhà Minh, trong mặt giây rất ngán ngẩt. Minh chạy đến đó mà bắn qua qua, khuôn mặt ấy không có vẻ gì là điều đáng ở, nhưng tại sao bắn cô tính đi theo nàng ấy gió ?

— Ông muốn gì ?

Mình cười nhạy rồi mẫu thuốc đã bắt nay, quay lại nhìn nàng bắn đáp thật chậm rãi :

— Có lẽ có cũng hiểu, rằng đêm ba mươi tết một người đàn ông đến thăm... muốn gì cho ?

Mình nghiêm bắn sắc mặt lại :

— Xin lỗi ông, tôi không phải là thờ ba lạc đã quá đi lắm.

Giọng bắn vẫn bình thản như lúc đầu, vẫn có vẻ tự chủ :

— Tôi biết rất là cô ; không phải cho lạc vì nhà tôi mới đến gần cô đó... vào đó.

— Ông muốn nói gì ?

— Tôi muốn nói... cô nên nhớ rằng lòng tôi sẽ trả cô với giá thật cao. Hai ngày đồng cho một đêm 30 nay ? Cô nghĩ sao ?

Mình hoảng hốt nhìn bắn, cô nàng nghẹn lại lần lần, rồi tưởng nàng là gái ăn vương đang đi thơ thẩn tìm khách, trời đất ơi, thế hết sết sao? Nhưng... hai ngày đồng. Số tiền đó nàng phải đi giặt thuê cho vợ bấy, lau nhà, rửa bát cho hiện phở trong một tháng mới có số tiền đó.

Bấy giờ... thình thế nầy... Con nàng đang cần lọ thuốc tây hiệu nghiệm nhanh chóng, giảm bớt cơn sốt trong một hai giờ tức khắc. Với tiền các nay ? Hãm đâm đâm nhìn Minh, mắt buồng bối rối, một con sau cơn khi hai chân xuống cái bậy sắc thợ sắt, mắt buồng đó bắn đọc rồi trong đôi mắt sau ấy. Rồi giờ ý mặt nàng vẫn ở lấy lại sự bình thản. Giọng nói bắn trở trách bỗng :

— Có lẽ tôi đã làm cô lầ... thách

— Tâm ơi... Tâm ơi... mẹ về rồi con dậy, thôe hay ngủ hả Tâm ?

Không một tiếng trả lời, hoàn toàn vắng lặng, thở im lặng đến lạnh người. Mình nghe một không khí khác là bao trên lấy cần nhà quen thuộc nầy, vẫn có một vẻ gì mới, xây ra cho mình. Tiếng gọi của Mình lực giọng, nằng nghe như tiếng gọi cho người khác vang lại cho không phải chính mình thết lên :

— Tâm ơi... Tâm ơi... lại sao lại im lặng thế nầy Tâm ơi ?

Cái hoảng sợ sự xuống thăm thẳm Mình như lưới cá rộng rãi, rồi trên ngay cây bắt thân chợp nằng nhỏ trên thân hình Mình lại. Nằng quý mắng bên giường con. Mình thết lên hỏi bắn :

— Tâm !

Đứa bé vẫn không trả lời, nó ngủ đời im lặng, nó vẫn nhắm mắt cho mọi sự gào thét giường mặt nó vẫn thản nhiên bình ổi. Mái tóc hãi qua cho Mình rất tang, trong cái đau cái sự lên đến tột đỉnh. Mình vùng dậy như người điên, nằng ngăn mặt nhìn lên mái là thất thật ra :

— Cô ai không ? Trời ơi... cô ai không ? Tại chết mất...

Hai bàn tay thật cứng rắn nắm chặt lấy hai cánh tay nằng, bàn tay ấy nắm thật chặt, nắm chặt lấy đã thật cánh tay, nắm chặt lấy nằng bắn nằng không được hy hoài người đến đang ?

Mình ném lấy, đã khả sở, nước mắt nước trên ra khóc ám thầm lên nằng đôi mà gặp, giọng nằng nghẹn hết lên tin hão như quên thần, trong tại, trong cơn nước sở cần nằng lên nghe bị vô sở như người yêu hãn đang đau đớn vậy.

— Không !... không thể được, nằng hiểu cho tôi, thôi... ông đi tìm người khác đi, tôi không nhận lời nữa...

Mình bỗ chạy như người loạn trí, bắt kể nói đã đâm vào gang bàn chân, như một con ngựa quen đường cũ trở về chuồng, trong cái đầu mù mịt của con bắn nghẹn não nầy, Mình chạy như người đi tuần đêm hãy, Nằng nằm nằm vẫn thế nằng vẫn thế, cái nhà thân yêu đây rồi, đã rách nát, đã ẩm thấp nhưng nó trong sạch thanh mát, nó không như ý nghĩ của nằng đó bắn trong mấy phút vừa qua. Tại đó ! Nếu mình lầm như thế ? Giờ đây bắt bạn biết ngăn nào khi đường trong cần thết trong sạch nầy.

— Không. Ông không lầm đâu, tôi... không ông đi đi.

Giọng nói đau đài của nằng người lại lần bắn ngay nhiều, trong tiếc đã bắn hiểu lắm, nằng không phải là gái ăn vương, nhưng đây thì nằng đã nghĩ thăng thắn đó nằng thì bỗ gió nằng gió đây, đặt người nhận lời lấy không biết vì nguyên cớ gì. Nhưng nhiều định nằng không phải là gái ăn vương, trên lẽ không ngăn lần khăng, mình mới nằng vẫn cho bắn biết, cả giọng nói cố làm ra đầu đôi thân nhiều gần.

— Thế bây giờ lầm sao ? cô vẫn nhì hay thì vẫn chỉ cô ?

Vẫn thà hãy bỗ mình Tâm bơ vơ, buồng sự trong đêm 30 (ái nay ? nó hoang mang không biết mự đi đâu mất biệt, để nó với con rắt cô đường 39 bên người gì đó, vạng cái nắt sự rất nữa, thời đương nó sẽ cùng thăng bằng sẽ ra. Không thể nào nhẫn như thế được, mình không đây đây nữa, bỗ đi lấy tiền thang thuốc cho con, tết cả cô con không là lại đi nó sẽ tuy trợi nhau đó được. Cho vô nhà mình ? Tâm ở nghĩ sao khi thấy người đàn ông là cùng vô với nó ? Không thể thể nó nghĩ ngay được bỗi đâu đa nó đã nhầng nhẫn, cho nên cô đang nằng ? người lại nhìn mự vẻ người đàn ông ?

Mình ném lấy, đã khả sở, nước mắt nước trên ra khóc ám thầm lên nằng đôi mà gặp, giọng nằng nghẹn hết lên tin hão như quên thần, trong tại, trong cơn nước sở cần nằng lên nghe bị vô sở như người yêu hãn đang đau đớn vậy.

— Không !... không thể được, nằng hiểu cho tôi, thôi... ông đi tìm người khác đi, tôi không nhận lời nữa...

Mình bỗ chạy như người loạn trí, bắt kể nói đã đâm vào gang bàn chân, như một con ngựa quen đường cũ trở về chuồng, trong cái đầu mù mịt của con bắn nghẹn não nầy, Mình chạy như người đi tuần đêm hãy, Nằng nằm nằm vẫn thế nằng vẫn thế, cái nhà thân yêu đây rồi, đã rách nát, đã ẩm thấp nhưng nó trong sạch thanh mát, nó không như ý nghĩ của nằng đó bắn trong mấy phút vừa qua. Tại đó ! Nếu mình lầm như thế ? Giờ đây bắt bạn biết ngăn nào khi đường trong cần thết trong sạch nầy.

— Tâm ơi, Tâm ơi... mẹ về rồi con dậy, thôe hay ngủ hả Tâm ?

Không một tiếng trả lời, hoàn toàn vắng lặng, thở im lặng đến lạnh người. Mình nghe một không khí khác là bao trên lấy cần nhà quen thuộc nầy, vẫn có một vẻ gì mới, xây ra cho mình. Tiếng gọi của Mình lực giọng, nằng nghe như tiếng gọi cho người khác vang lại cho không phải chính mình thết lên :

— Tâm ơi... Tâm ơi... lại sao lại im lặng thế nầy Tâm ơi ?

Cái hoảng sợ sự xuống thăm thẳm Mình như lưới cá rộng rãi, rồi trên ngay cây bắt thân chợp nằng nhỏ trên thân hình Mình lại. Nằng quý mắng bên giường con. Mình thết lên hỏi bắn :

— Tâm !

Đứa bé vẫn không trả lời, nó ngủ đời im lặng, nó vẫn nhắm mắt cho mọi sự gào thét giường mặt nó vẫn thản nhiên bình ổi. Mái tóc hãi qua cho Mình rất tang, trong cái đau cái sự lên đến tột đỉnh. Mình vùng dậy như người điên, nằng ngăn mặt nhìn lên mái là thất thật ra :

— Cô ai không ? Trời ơi... cô ai không ? Tại chết mất...

Hai bàn tay thật cứng rắn nắm chặt lấy hai cánh tay nằng, bàn tay ấy nắm thật chặt, nắm chặt lấy đã thật cánh tay, nắm chặt lấy nằng bắn nằng không được hy hoài người đến đang ?

Mình ném lấy, đã khả sở, nước mắt nước trên ra khóc ám thầm lên nằng đôi mà gặp, giọng nằng nghẹn hết lên tin hão như quên thần, trong tại, trong cơn nước sở cần nằng lên nghe bị vô sở như người yêu hãn đang đau đớn vậy.

— Bình tĩnh, bình tĩnh... lại đi, sao... cô... đừng hoảng sợ quá như thế.

Mình nhìn lại người đàn ông, nằng không nhận ra bắn là ai nữa, bắn không phải là chồng nằng ngày xưa, không phải là cha con Tâm đã phát phẩng bỗ mang nằng ngày nào, bắn cũng không phải là người cha hoặc người của nằng đã tán nhẫn đuổi con gái ra khỏi nhà khi hay nằng chửa hoang, bắn là ai ? Bắn cũng không phải là người đã nằng đã tán nhẫn đuổi con gái ra khỏi nhà khi hay nằng chửa hoang, bắn là ai ? Mình ngồi đi trong sanh tay ra lý đó, nằng cho người thương thầng tiếng nói cho bắn, hay tiếng nói của ai ? Trước khi cơn mê phủ xuống đầu óc nằng :

— Tội nghiệp, anh nguyện cầu chung sống, thương yêu em đến trọn đời đó anh chỉ gặp em trong một vài giây vừa rồi đến 30 Tết nay thôi, tình lại... tình lại đi em...

DÂN BIỂU
LÊ-TÀI-HÒA
Đơn vị Long An
Bị Nguồi Phó Tổng Thư Ký
Tổng Thơ Ký Chi Hội LIENSAC
Kính chúc đồng bào toàn quốc một năm mới
An Bình Thạnh Vượng.

CHO HOA CÒN LÀ NỤ

● TRÍCH TIỂU THUYẾT «CUỘC TÌNH MỘT ĐỜI» ●

đề tặng cho... đó

XUYÊN SƠN

Yên càng cố tìm cách cưỡng xô cơn thèm muốn cuồn hết không ngừng vào cảm giác khoái trá tuyệt vời đang mê sảng, thì những hình ảnh kề cận lóa lỗ càng như hiện hiện khiêu khích. Cỗ đơn và đêm tối thường là đồng lõa tệ hại khiến lường trong những phút giây nầy Yên bức rức nghĩ say như vậy, và tiếp. Cơ thể đột ngột làm đủ thay nhân cách và thần tri, khiến con người phát chốc vụt đánh mất tất cả nghị lực nuôi dưỡng bình thường.

Bao giờ cũng vậy, Yên nghe thật sự đờ dẫn và choáng váng sau mỗi cơn chấn động mê hoang trong trạng thái nửa mơ nửa tỉnh nầy. Chàng cố cảm tưởng như toàn thân vụt rơi bỗm xuống một khoảng không mất hầu trọng lượng, mang tới cái cảm giác vô cùng bãi hoãi của tay chân đau nhức rã rời, và của thân trí lao đao mê ngộp lẫn lộn với nỗi sướng sung ngây ngất lạ kỳ.

Yên định nhồm dậy chui ra khỏi màng đã tìm lại từ giờ đêm thanh tịnh sự tỉnh táo và sáng khoái tâm hồn. Nhưng cảm giác mệt mỏi hoàn chiến và ảnh hưởng đã đuổi từ cơn chấn động xác thịt mê hoang mới đó như cho ở động nguyên vọn trong cơ thể chàng, khiến cho dù cho cố gắng mấy, chàng vẫn không đủ sức chối dậy được.

Đúng lúc đó, Yên chợt nghe từ bên ngoài có tiếng chân người rón rén bước về phía phòng chàng. Rồi có tiếng gỗ cửa nhẻ nhẹ và tiếng gọi thật nhỏ, thật địu dàng của một người con gái.

— Chú, chú Yên ơi.

Yên cố gắng nhồm dậy một lần nữa, nhưng vẫn không đủ sức, chàng đành buông mình trở xuống giường. Tiếng người con gái từ bên ngoài lại vang lên vẫn nho nhỏ và địu dàng.

— Chú Yên ơi.

Yên nằm im không động dậy. Chàng ở ở.

— Mình đấy à ?

Không có tiếng đáp, và qua một thoáng im lặng nặng trịu, hình như người con gái bên ngoài bỗ đi với tiếng chân bước thật nặng của hơi hướng nũng nịu. Nhưng chỉ nghe một vài tiếng vang ngân ngỉn. Có lẽ nàng chợt dừng lại và nghỉ ngợi ngoài đó. Một lát, tiếng chân bước trở lại phòng Yên. Bên trong, chàng vẫn nằm im như đang mê ngủ.

Lần nầy thì không có tiếng gọi nữa, mà cánh cửa chợt lay động nhẹ nhẹ rồi hé mở từ từ. Ánh đèn sáng chói từ bên ngoài thoát trần qua khe cửa hở, hắt nhanh một vật sáng vàng hực vào phòng, xô theo chiếc bóng nghiêng nghiêng nhỏ bé của người thiếu nữ. Nàng đứng đó giữa không gian mở rộng và trong vùng ánh sáng chói chang vàng hực xiên nghiêng. Đôi mắt nai vòng mở lớn như cố kéo bóng tối đen đặc để sợ bên trong để tìm Yên.

— Chú Yên, chú bình đấy à ?

Lời hân hỏi ấn cần nhuộm thấm ưu tư của người thiếu nữ vẫn không giúp Yên ngồi dậy được. Chàng chỉ cố trở mình xoay nghiêng đầu lẻ nhìn ra cửa rồi ấp úng.

— Không...không...

Nhưng Yên vụt ngoa lời. Trong bóng tối nhìn ra, nàng đang đứng sững giữa vùng ánh sáng chiếu xiên qua bộ đồ ngủ hằng lụa trắng thật mỏng, khiến Yên như nhìn thấu suốt tất cả những đường nét lồi lõm uốn vuốt trên thân hình con gái tính nguyên ngọt lịm của nàng đang hiện ra lồ lộ như một bức tượng vẽ nữ khỏa thân đứng đăng ở đó. Yên sững sờ một thoáng. Chàng định quay đi và nhắm mắt lại, nhưng rồi chàng lại nằm im vì hai mắt vẫn mở lớn trừng trừng.

Nàng vẫn vô tình đứng im sững thật lâu ở đó với những cử chỉ thật hồn nhiên. Một lát, vẫn không Yên lên tiếng, nàng mới thản nhiên tiến tới thêm vài bước vào phòng. Vừa đi, nàng vừa bỏi, giọng lo âu nồng nhiệt vô cùng.

— Chú Yên. Chú lâm sao thế hả ?

Yên cố để nén cảm giác rạo rực đối nóng cơ thể đang bừng bừng trỗi lớn làm toàn thân chàng chợt mềm nhũn. Cần thật mạnh vào mỗi cố sức chống khuỷu tay ngồi dậy. Yên nói, giọng ấp úng thoát nhẹ như tiếng thở dài

—A... Ngy đấy à... ở ngập ngừng dứt quãng trong khoảnh khắc, Yên tiếp Châu... chưa bật đèn lên giúp chú.

Chàng lúc vội ánh đèn bật sáng, Yên lại bài hoài buồng mình ngã vật xuống giường. Châu co, chân duỗi, hai tay ôm chồm lên gối, đang nằm của người vô sĩ kiệt lực ngã dài. Cố gắng phi thường của nghị lực tìm thấy từ niềm zao xuyến rạt rào mới đó không giúp Yên chống lại được sự mệt mỏi choáng váng và cơn nhức đầu đau siết đang hành hạ cơ thể chàng. Và bằng ánh mắt lờ đờ, Yên nhìn thiếu nữ với tất cả cố gắng tinh táo cùng chỉ được ngăn ly phút giây qua thoáng cùng một cái nhếch mép đau đớn ở môi.

Ngy tên người con gái nàng bước tới sát giường Yên và nhìn chàng dăm dăm. Qua một thoáng bối rối do dự, nàng khép nép ngồi nhẹ xuống cạnh chàng rồi cố lấy vẻ bình thàng đặt tay lên trang Yên với dáng điệu gần gụi nhiệt thành. Nhưng qua cử chỉ nầy, chính nàng cố lẻ cả Yên nữa chợt nghe xúc động ngay ngất với ý nghĩ chỉ dành cho một đôi vợ chồng trẻ, hoặc ít nhất cũng là một đôi nhân tình vào thời kỳ yên nhau đầm say thăm thiết đang nồng nhu chăm sóc cho nhau.

Niềm rung động ở Ngy lớn mạnh vô cùng nàng nghe toàn thân nóng lực đột ngột và cảm giác nôn nao bời bời. Bỗng, nàng thàng thốt kêu lên, tiếng kêu đầu chỉ hết thốt trào tử chiều sâu u kín tận đáy tâm hồn, thứ tiếng kêu chói vói cuồn cuồn của một người tình vụt nghe đau điếng niềm đau tế dại của người tình.

— Chết, sao nóng dữ nè chú ơi.

Yên muốn nói một câu đề trấn tính nàng. Nhưng cố quên vẻ thức mơ hồ, vẻ sầu tiếc nuối đang dấy ấn đã ngăn chặn lời nói sắp thốt ra của chàng để cho bàn tay nóng ấm kia cho nằm yên ở đó, cho hơi hướng kỳ quặt của da thịt con gái cho vô đó nối tiếp truyền sang cơ thể cần đây ước muốn quá quắt và mê muội của chàng. Yên chỉ lắc đầu nhè nhẹ, và Ngy thì vẫn buồng tha tâm hồn chìm trong ánh mắt đăm đăm trết trước khuôn mặt đờ đẫn của chàng. Một lát, Ngy mới vuốt nguyên bàn tay lên cho những ngón tay thon dài mềm là dan kết vào vùng tóc rối bời của Yên.

— Chú Yên.

Tiếng gọi thề thiết ngọt ngào của Ngy thật gần đó mà như từ thật xa loáng thoáng vọng dội về bên tai Yên, khiến tâm hồn chàng vụt chốc như tan loãng vào vùng mê ngất mênh mang của cảm giác rộn ràng xúc động...

Yên cực nhọc lắm mới đề nén cơn xúc động nghẹn ở cơ thể chàng lúc đó. Chàng nhướng mắt nhìn thẳng lên. Khuôn mặt đẹp như trăng vẻ của Ngy quá gần trong tầm mắt Yên. Chàng thấy rõ từng sợi lông mảng trên lần da mặt mịn màng trắng nuột của Ngy. Hai mắt nàng đen ánh dưới rèm mi cong vút đang chớp chớp nghiêng xuống chiếc mũi thẳng đều.

Hai bờ môi đầy mọng đỏ và bông lượng hơi trề ra đề hé lộ hàm răng trắng đều thật đều. Mái tóc dài buông xõa những nét vẽ và những sợi đen mượt uốn lượn trước trán Ngy xõa nghiêng khuôn mặt xương xương của nàng làm thành một nét e ấp mơ hồ và huyền hoặc lạ lùng.

Trong một thoáng bàng thống xao động của tâm hồn. Yên nhớ thật rõ đến gần như ảnh thấy lại trước mắt toàn thể dáng dấp mảnh khảnh, gầy gầy và dong dỏng cao của Ngy thật duyên dáng vào buổi sáng ngày nào đầu tiên chàng nhìn thấy được nàng. Thật là xao xuyến bàng hoàng...

Tất cả những đường nét của hình ảnh đó kết tụ nơi người con gái nầy một hấp lực quyến rũ và cuốn hút như nam châm. Ở đó tâm như toát ra một mùi thơm nồng nàn làm ngất ngây người đối diện. Yên rùng mình mấy lượt và nhắm mắt lại đề xô đuổi cơn thèm muốn quá quắt tội lỗi đang hành hạ và thôi thúc chàng một hành động liều lĩnh nào đó.

Nhưng trong bóng đen thần rèm mi khép vội, Yên cảng như thấy rõ hơn hình ảnh lồ lộ giữa vùng ánh sáng xiên nghiêng lúc nầy của Ngy. Tại sao cái thân thể ngà ngọc trinh nguyên ấy lại là Ngy...

Yên nghĩ như vậy, và thình lình nghe cơn hốt hoảng ập đến, chàng mở bừng mắt ra và ngồi phắt dậy cùng lúc với tiếng kêu thét sợ hãi.

— Khêng.... Ngy...

— Kia, chú.

Ngy giật mình rút vội bàn tay đang luồn trong tóc Yên, hai mắt nàng mở toang và nhìn sững vào Yên.

— Chú Yên... chú lâm sao...

Ngy có giật mình hốt hoảng thật, nhưng chỉ đợi ngặt qua thông. Vẻ từ nói tiếp, linh cảm bén nhạy của người con gái đang tuổi vào tình đã cho Ngy thấu đáo cạn ngồn tâm trạng của Yên lúc đó. Nàng chợt nghe cơ thể rộn ràng lẫn lẫn với nỗi hà hê mê ngất và chao đảo bồng bềnh.

Đồng thời, tử nỗi rạo rực bàng khuâng đang dấy động trong lòng, Ngy nghe như cố một thôi thúc vô hình đang ha ập đẩy xô nàng làm một hành

Cấp Tiến TÂN NHẠC ★ ĐIỆN ẢNH

MỘT NĂM LANG THANG QUA CÁC PHÒNG TRÀ

Những giọng ca vàng của năm 1970 : Thái Thanh — Khánh Ly — Lệ Thu

▶ *Những người mới nhập cuộc nhiều triển vọng nhứt : Thanh Lan — Julie Quang Xuân Sơn — Diễm Chi.*

● ***Các Ban Tam ca vẫn còn ăn khách*** ● ***Bố già Hippy Phạm Duy cũng đến phòng trà*** ★ ***Jo Marcel được bầu «vua chùa» năm 70***

□ NHIỀU CA SĨ TRỞ THÀNH TÀI TỬ ĐIỆN ẢNH

Ngọc Hoài Phương cùng với 5 giọng ca vàng 1970 : Khánh Ly, Lệ Thu và Thái Thanh

● NGỌC HOÀI PHƯƠNG ●

KHÁNH LY

NĂM cấp bách mà Tết cũng cũng kề vậy mà cuộc đời của tôi cảm bút vẫn cứ tiếp tục lang thang như thường lệ, chưa được người chắp một tí mối gì gọi là Tết cả. Có chăng là mấy xấp lớn ở tòa soạn thức dục viết bài cho số báo đặc biệt đầu xuân.

Như vậy là trong lúc thiên hạ đang rục rịch đón xuân thì mình vẫn bù đầu với cái nghề viết lách này. Không nghề nghề lâm bao bài viết về đầu thế, cũng những ngày Tết lại cũng phải làm việc nhiều.

Thói buồn hiện nửa mà chỉ viết về một bài hoặc chỉ chuyện về một đề tài nào đó thì đã là cái chắc. Do đó đã có kỳ giả đầu phải làm đầu chiều việc. Và riêng tôi bì ngày ngày đến chiều là tại Quốc-lộ để xác tin (người ta gọi là tỷ nả nghề trường) đem đến lại lang thang qua các phòng trà phỏng vấn các ca sĩ đã viết bài kiếm thêm cái nhu cầu cá phê thuốc lá. Và đến nay thì một năm đã tràn đầy nhưng nhà cho thì bao ân là trở về.

Một năm qua, biết bao khiêu nghề vẫy vùng của các phòng trà đã đến giờ thiệu trên giấy trắng mực đen. Bây giờ, xin mời đọc giả hãy nghe mơ vọn của một số tên tuổi quen thuộc đã nhân dịp năm hết Tết đến nay.

Đèn đêm màu hồng

Được sau Đêm Mầu Hồng, dòng đầu ngày sinh chăng nghề ca tân Hoài Bắc của bao Hoa và Thiên Long nổi tiếng từ hơn hai chục năm nay. Được hồi xét những ước vọng cùng những dự tính của anh trong năm tới, Hoài Bắc tức nhớ đến Phạm Đình Chương gặp gỡ cái đầu mà rằng anh hy vọng sẽ được tránh rang đôi chút để có thời giờ sáng tác. Đối với anh, hơn lúc nào hết sáng tác là lẽ sống, là cái thích và quan hệ nhất với bộ mặt trình diễn. Theo quan điểm của Hoài Bắc thì phải có thiên sáng tác hay, giá trị để đáp ứng cho nhu cầu nhiều đó đáp ứng đúng tầm mức thường ngoại mỗi ngày mỗi cao của khán thính giả.

Nhân dịp này, Hoài Bắc cho tiếp lý trong năm tới hoa bợp sa Thiên Long sẽ đình chiến thì giờ rảnh việc trao đổi ghệ thuật sẽ nghiêm túc nhiều tìm đi mới lạ cho nghệ thuật trình diễn.

Tường cũng nên biết hoa bợp sa TL chính thức ra đời năm 1951 gồm ca anh em thế hệPhạm Hoài Bắc Hoài Trung và Thái Thanh khác chắc phải đổi dòng tên tự nhưng nếu biểu rằng tiếng hát Thái Thanh từ hồn nhiên sớm nay vẫn là tiếng hát hàng đầu vẫn là giọng ca chưa tìm được đối thủ, và vẫn là cái đinh trong chương trình ca nhạc tại Đêm Mầu Hồng.

Đang nghe Hoài Bắc tâm sự vụn, bỗng từ người, một người con gái ở đu tiền vô, đã là Ngọc Minh. Bao bài gặp mặt với phim «Xin nhận nơi này lâm quê hương» người ta không thấy Ngọc Minh vang thêm một cuốn phim nào nữa, nhất là thời gian này, nếu do đó, sẽ đã gắng hơn.

Xuân Sơn : một khám phá mới

Mới qua khỏi cửa, đình chiến thì vùng đầu Xuân Sơn vừa từ Quang Bơc tới. Xuân Sơn là một giọng ca mới vì hiện đang được mệnh danh một nhân triển vọng nhất trong năm 70. Mặc dù mới đi vào nghề trở được vài năm nay, nhưng với giọng ca điêu luyện người nước mưa, Xuân Sơn đã gây được sảm tình của giới yêu nhạc một cách đặc đáo. Mới số kỷ giả đã gọi Xuân Sơn là người đến với thanh giọng bằng đôi bàn bấy dặm.

1970 là năm đầu Xuân Sơn đến với ánh đèn phòng trà và cũng là năm mà Sơn đã gặt hái thành quả bền vững đẹp.

Dẫu vậy, ít cho biết vẫn chưa mấy hài lòng. Cái mong muốn của Sơn hiện nay là ít ở hát hay hơn nữa mà chỉ được đài đãi với nghề thuật.

Khánh Ly vẫn với sân cỏ hay sẽ nuôi gà ?

Giả lại Quang Bơc, gặp Khánh Ly ngay tại giữa thung lũng. Khiếp tối nào cũng được tập thể thao bằng cách leo lên leo xuống vai phía chiếc cầu thang nay mặt bờ gì. Hãi có dự tính gì cho tới năm tới không. Khánh Ly lắc đầu «chẳng có dự tính gì cả nữa, không chừng đem bà hát về nuôi gà tam gà» (Khánh Ly tuổi gà 1945). Thiệt hay vẫn đó.

— Biết đâu đấy, chuyện gì tệ ý sẽ xảy ra được. Nhưng có điều, chắc là trong năm tới Ly sẽ giảm bớt những hoạt động tại phòng trà để có thì giờ trở lại với sân cỏ của sân trường Đại học.

Ly cho biết Trịnh công sơn vừa trao cho Ly mấy chục nhạc phẩm mới mới sáng tác. Nhưnh ca khúc mấy thích hợp với khung cảnh sân cỏ hơn là phòng trà.

Vì có lẽ điều chắc chắn như hiện nay là Khánh Ly đang rất nhớ bà chuyên đề HoaKỳ trước ngày Tết. Một phi nhận hàm nay lại thêm một ca sĩ đã tiết ca nhạc.

Ca Phù Thôy Jo Marcel cầu Ritz

Rời khỏi Quang Bơc đã tại vô Ritz, nơi ba nhạc jo Marcelđangđó tề hoa mới năm nay. Đụng đầu cái cầu Lệ Thu đã ngay giữa lối đi, bên phòng rau và có ca sĩ nổi tài nghề cũ y như tên tuổi vững như thành đồng mà cho biết «năm 70 vương đối gặt hái kết quả khả quan trong 10 năm ca hát. Tuy nhiên Lệ Thu vẫn cảm được hài lòng đối với thành quả đó.

Bộ thế dự tính của Thu trong năm 71 sẽ không khiếp lắm, hiện giờ chưa thể nói bí được.

Nhân dịp này Lệ Thu cũng tâm sự rằng trong 10 năm qua, cô chưa bị xuống tinh thần lần nào trên khía cạnh nghề nghiệp để đó thời giờ để ca cầu Thu cho hiểu bọn đài lâm.

Trong khi đó năm 1970 đối với Jo Marcel là một năm khát khao nhiều chắt. Chắc thế mà bà hoa đã bầu Jo là «vua chùa» cho năm 1970.

Ách đã tham gia rất tích cực vào các chiến dịch từ thiện, rồi chăm nhiều buổi trình diễn đã góp vào các công việc xã hội, chẳng hạn như những đêm trình diễn để lấy tiền cứu trợ đồng bào bão lụt miền Trung v... vì gần nhất là chương trình cho các nhà chiến sĩ.

Jo nói rằng không ai bắt buộc anh phải làm những công việc đó cả, mà vì anh thích nên làm làm để phúc lại cho mình chứ không phải để nhằm bị cho những hoạt động chính trị.

Dự tính của Jo trong năm tới: a hoạt động điện ảnh. Hiện Jo đang rảo đi vắng bộ môn này. Cũng được nhất là khán giả khen giả của Jo hộ thì cũng bao đông ca nhạc. Anh nói rằng được hay không là ở khán giả khen giả.

Một giọng ca đến gặt vào đến góp mà trong chương trình Jo Marcel là Thanh Lan, cô ca sĩ có giọng ca tuyệt vời, nhưng chưa đến bà lắm.

Thanh Lan cho biết: Mình vẫn thích hát nhạc Trước kia chỉ hát Lý Vọng ngày cách đây vài năm, giờ thì thấy chắc sẽ Pham Duy chuyển và sang tác và nếu có xuất hiện trước đám đông thì cũng chỉ là trong những buổi trình diễn do ca Nhung, năm 1970, Phạm Duy đã hiện ngang trên vào lãnh vực phòng trà. Người ta thấy Phạm Duy đứng bài trước mười

XUÂN SƠN

Khi đã thấy tự do [illegible] Thanh Lan chuẩn mướng [illegible] Trước kia chỉ hát Lý Vọng [illegible] đến nhiều thấy khác [illegible] giọng muốn có cảm giác khi xuất hiện trước đám đông. TL thú nhận rằng đôi bữa đã đã lâm đến [illegible] tuổi [illegible] không [illegible] [illegible] đã lâm bao nhiêu mươi [illegible] [illegible] [illegible]

Cấp tiến — TỔ BÁO CẤP TIẾN HÀ NỘI

SINH VIÊN ★ HỌC SINH

TỔNG KẾT MỘT NĂM *tranh đấu của SVHS*

● LÂM HỮU THÁI ●

Những thắng lợi vẻ vang, rõ ràng, vui vẻ của như thắng ngày mang nhiều hơn cay đắng phải tiếc đã lần được đi qua. Một năm sôi động với nhiều đấu tranh phức tạp thể sinh viên không bao giờ ngơi nghỉ, không bao giờ nổi nữa. Không phải giải quyết một hiện tượng, thắng đến mặt vấn đề khác. Trước những ngày cho lại sau chạy trong sáng, những tôi muốn ghi nhớ lại thật vẻ tu những biến động được sau như đã động mạnh vào cuộc tranh đấu đã qua và sẽ tiếp đang bắt đầu trong thời gian sắp đến.

✻ Vụ tranh đấu của SV Hoàng Ba Mươi vào cuối năm qua đã nhiều hiệu nhất cho thấy gian đoạn đầu của, mục đích xây đã được lắt cả tập thể sinh viên học sinh chống như đồng bào sau giới tính sự tiếng hệ vì nhiều lần lần đến đấp do quyết định của chính quyền. Tổ chức Hội Chính quyền không đến không đương thực giải quyết nhưng bắt sinh viên cho rằng những người bao của nhân đã [illegible] đã [illegible] Theo đó cho có những yêu cầu đúng [illegible] mà không quyết định đã [illegible] Hội Học Xá Sự Chợ Bến Thành hoặc Hội viên ký không thể [illegible] bắc chính, thì người lại Phó Thủ Tướng kiêm Tổng Trưởng Giáo Dục lại cho rằng chính đáng. Sau cùng bắt quá chu gian đoạn đầu Chính Quyền phải tuyên thích 10 năm việc học sinh viên [illegible] người trách đầu sau là không thành quả [illegible]

✻ Tiếp đến một thắng trong cách [illegible] đối chính quyền gia tăng chiến tranh qua Kampuchia [illegible] Việt Kiều hãi hùng đã thực sự mang cuộc tranh đấu đã đến trong chính trị. Từ những bình thức riêng riêng của Việt Kiều [illegible] Đại Học Xá Minh Minh đến các cuộc biểu tình [illegible] (do là những toàn nhà sinh viên học sinh) [illegible] nhất trong thời gian vừa qua, mà không quên [illegible] Đại Học Xá Sự Chợ Bến Thành hoặc Hội viên ký không thể [illegible] chính đáng.

Trong giai đoạn đầu phải nhận [illegible] Chính quyền đã nhìn nhận cuộc tranh đấu của SVHS là thành phần CS gây rối mà áp dụng những phương thức mạnh mẽ, đã không [illegible] chính quyền cho rằng SVHS nhận [illegible] mà không quyết định đã [illegible] giải quyết. Những người trong cầu tập thể sinh viên cho đó là lời bảo bọc của chính quyền đã không được sinh viên tin tưởng.

✻ Giai đoạn hai Mỹ đã mang cuộc tranh đấu sang [illegible] nguyên thấy bao nhiêu người lãnh trực chính trị đã xâm chiếm riêng của cộng trong cuộc tranh đấu đang biến thể sẩy. Vì phía chính quyền những người có trách nhiệm đã không nhận thấy những ngày hội trăm trong mà chỉ cho trong đấu phương thức giải quyết đã thiết bưa là thực hiện một chính sách giải quyết toàn vẹn. Riêng về phía sinh viên học sinh đã nhận được hậu thuẫn của nhiều giới qua các chiến dịch Nhất chi Mai. Nói cho đúng hơn tôi nghĩ rằng chính thấy rõ thiếu chí của chính quyền sẽ giải quyết một cách cấp thời những đòi hỏi của mình khi nó những cuộc tranh đấu sướng đương hội thảo, nên có nói lên chính quyền giao giữ những [illegible] tranh đấu [illegible] tập thể sinh viên là ở phát động cuộc tranh đấu đã biết. Cũng thế hề gặp những trường sinh viên học sinh người khác thì cũ hề tu lên chu những người quanh thấy sự [illegible] đó của người kia. Do đó tôi nghĩ rằng quan trọng nhất giới sinh viên học sinh đã biết quyết hiệu thì chính quyền đã đưng cho một đã hiểu và có thể mất mát xoay vòng.

✻ Giai đoạn cấp tiếp được xem như I không thời gian trăm lặng nhất khi những người trong đó được gần quyết phân sáu, trong ngày thắng gần [illegible] Hội Đồng [illegible] Hội Đồng [illegible] Trong hướng chính trị do thời vự bên người tác đã [illegible]

Nên [illegible] vấn đề đã của chính quyền đưa ra không đó [illegible] tuyên bố thống đã vẽ phát động cuộc tranh đấu [illegible] Nhưng [illegible] đã chương trình QSHS cũng gần [illegible] đã vẽ sau cùng gần như bão bố tới các sinh đấu thắng thường tính.

Phía [illegible] chính quyền đã cho sinh viên học sinh lại chuyển [illegible] và Đại Hàn, hay chống đối lại sự [illegible] Đã đến đó quên [illegible] Trong giai đoạn này chính [illegible] các học sinh bị lịch Mỹ Đại Hàn bắt bớ [illegible] Chính quyền [illegible] Mỹ bị thiếu hãy với lập luận của sinh viên cho rằng [illegible] trong chính sách [illegible]

ĐẸP MƠ HỌP MẶT TẤT NIÊN «XÓM TUỔI VÀNG»

TRANH CẢM HỌA CỦA NGƯỜI GIỜ XÓM

CHỦ Nhu mấy hôm nữa là Tết. Nghĩ đến Tết mà nghe lòng nên nao lo lắng, ngày rồi là ngày vui nhất đối với người đều được thảnh 1 tuần. Nhưng ngày đến tiếng người Saigon người ta rộn rịp vui vẻ, kẻ là bán hàng, người là mua sắm, đi chợ sáo không ngày hãy là một nhất mà cũng vui nhất.

Sáng nay tại lớp Nga được ngồi 2 giờ sau cho thầy Anh nói. Thế là được mặt phòn đi chơi, chứ không phải cứ 9 giờ rưỡi đến 11g rưỡi về nhà cùng chăng cố lắm chuyện chi. buồn chết. Nga mà Nhã Hồng Nguyệt rủ nhau đi xem chợ Tết, mua bút dưa và bút đỏ đi đánh ngày mai và lấy lộc vàng. Thế là vụng trong lớp là thế! nombre con cho học tốt mà lý.

Hướng chợ SaiGon được trực chỉ Cau đường trống nhựa thật đẹp đi, « phân lực co PC, 50 » phòng cho hay, nghỉ chăng Hồng Nguyệt nói tiếng là chạy ? onderhoper là lưới vàng» mà chạy mình đòn và «hôtesse de laire» bán Nga ngồi phía sau ngồi xuống xuống bằng thích.

Đã đến chợ Sài Gòn, Nguyệt cho xe chạy ở qua đường Lê thánh Tôn cực đường sáy là rất thích.

Ngoài ra đông người, chen chúc nhau mà chạy mà đi, mà lôn lôi, mà gì tiếu lung tung lộn xà ngầu.

Nhã Nguyệt cũng chạy bằng được cực chân vững vững mà, hai đứa đã nghe một vì ánh sáng gây gắt và nhìn cũng bắt lên mà khó chịu nhỉ. một « áng bụi, Bão Nga than thở :

— Biết vậy bắt chợ mình đường đi đường sáy chứ.

Nguyệt sáy lại nói :

— Ấy đường nắng, chưa mua gì hết mà. Đường sáy mới có bán bánh nhiều chưa, mà ngon sốn.

Ngã Nga bị yếu tim nên hay mệt lắm. Mặc dù cố chiến nên nhưng đã đội ơn đầu mà vẫn nghe nóng bừng bực, bực bội quá đi mất. Nga hỏi vào lưng Nguyệt :

— Rong lên chạy mau mau đi, mệt quá !

Thông thông, kẹt thế nào lên xe chạy được. Trời ơi ! «Thiên thần mà đôn lúc nào cũng ta lịch bỉ».

Nga quyết vẫn lưng nhà Nguyệt mới. Chả là tại đi học trời nắng quá nên mà Nga mua cho một cái nón đường nón đỏ thân thái đẹp đã đội cho mát. Vì thế mà mấy đứa con trai học classe terminale trong trường cứ theo chọc vô bên Nga là «Thiên thần mà đi, Bây cho đến phiên nhà Nguyệt mà chọc Nga. ghẹt ghẹ lắm.

Xe cứ cũng đến đầu phân tên, Nguyệt sẽ rẽ ga và phòng nhanh, gió mát mẻ, Nga nghe đỡ mệt tí. Tay nghe thoải mái và buồng thông quên gió vụt ào đến cho nhà Nguyệt Tả ân tung hay bạn Nga hoàng bắt chụp lại vì đi ra lại hành phải giữ vụ ấn đến thật kỹ mà đó.

Nhưng đã muộn cả lắm tả ân bay trong giả sử bị «ngân» nên chui tọt vô cầm xe và «ngân mặt tiếng thật nhanh như phân lực co PS của chú Bảo, nó nhẩn gọn trong sợi dây xên xa. Nga lo cuối lắc khác, nhân lại lưng ba nhà Nguyệt thời tuổi vì, chỉ cho cô Nguyệt thôi tuổi vì, chỉ cho cô Nguyệt thôi. Tiếu mất vạt áo nhà Nguyệt mà ở lưng quần nên bối :

Nhà Nguyệt ngồi trước rồi phòng hoa hoa sương sương nên một cảm giác mát mẻ ở lưng quần nên bối :

— Sao mát mát ở sau lưng vậy? cả 7 ngày ! Nhớ giữ vụt áo đến tới kỳ kỳ nghe thiếu thân mà đã ?

Nga đoán nói nhỏ vô tai Nguyệt:

— Vụt áo nhé chui vô nhân trong sợi dây xên xa rồi, chụp lại hàng kip.

Nhã Nguyệt hoảng hồn trợn mắt.

— Sao ? Cái gì ?

Vì đưa tay ra sau sờ lưng và đụng vạt áo lên da thịt, sẽ rụng rời cả tay chân :

— Trời ơi! Làm sao hay giờ ?

Nga cũng quýnh, lúc, lúc chiếc nón đã nuống vô đầ cho cái lưng kỳ lại: Chợt Nga nhớ cô bà chị hồn hồng quần áo gần đó nói :

— May quá, mình có bà chị gần đây, chạy đến đã được ít thắc thay nghe ? Cho nhà cách nào hay giờ ?

Nhã Nguyệt lại rẽ ga và lách ! cách tài tình giữa nhàng hàng xe. Nga chạy đa, đánh thế than :

— Chạy vòn vòn tí, tuổi vì ! Dan't let me down !

Nhã Nguyệt gắt :

— Ở đã đâu tiếu lắm. Đâu ? Tiện của bà chị ở mà ? Chỉ mau lên.

Nga đưa tay chỉ, đó ! Tiệm Phước Hiền bán mấy may mí quần áo bên kia.

Người đường vẫn con mắt nhìn hai đứa, bằng 2 cô lái hippy chui chui chui nhau:

— A, ta đây kiểu mới, bằng cô vụt con hippy vì

Nga quay sang trừng mắt:

— Cây sắt lại nghe coi?

— Tay con trang hoàng vung cả lắm oai, tại Bảo Nga thao lời tâm siêu của chú Bảo ! mà. Vậy mà cả kết quả, 2 cô lái hippy cười cười vì vụt đi. Vẫn người

(XEM TIẾP TRANG 6)

Nhã Nguyệt nói mí Nga.

— Thôi «cưng» vào vừa tí, sao hôm nay chưa thấy đã đó quá vậy ? Nga cười hàng nói. Vào trên chỗ hà chị, chị ta mừng rỡ :

— Bác Nga đi đâu đã cưng ?

— Dạ thưa chị, chị vẫn mạnhhoẻ. Dạ tại em đi chợ tết rồi vô ở nhà bạn em nó bị mất vụt áo đó, Chị làm ơn cho em mượn cái áo ngân đã nó thay Nhã Nguyệt nói nhỏ vô tai hồng bị nhỉ, hà chị Nga bên lấy vải ta đưa nhé.

Ấn được thay xong, hai đứa thở phào nhẹ nhõm. Nhìn lại chiếc áo mà cười rũ rượi cười nuốn điên lên.

Tự giả hà chị và hai đứa đành đi vì Vì khi nào tới giờ ta đường ấn mặt đã chính tế chlách lịch sự quen rồi, bên nay xui xẻo mặc đã ấn ngân nên Nga phải đi nhà mà cô. Thôi chỉ đành lui về chào cô Bảnh mới chưa nói được, chưa thường thay được áo cơn mi bên đó, thôi là đi nhém ngày sau.

Bây cho nhờ lại chuyện lớn xưa của những ngày thân tí, Nga và Nguyệt vào cười quên thôi.

(XEM TIẾP TRANG 6)

✱ Cái tên đại TÔN NỮ VƯƠNG KHÁNH BẢO NGA vừa đến với XIV khói tu lắm sớm. Bảo mọi thể văn thơ sức tích ! Linh cảm — rất rạng rạo nao. Thơ — trăn đầy nơi dòng trang thực cuốn hút... BÁO NGA như đã chân chắc cảm tình và luyến lhương viếu mến nơi XIV cho bè bạn, và nhớ là người giờ xóm giả nơa sẵn tên ta.

Ngày cuối của một năm đầi nhiều ưu tư phiền muộn và sáng đăng chất ngất, giới thiệu DI CHỢ TẾT đã chung vui tờ BÁO NGA mang lại, và ở nhớ mãi hoài một cái tên đã hàm chứa tràng trăng niềm diệp diệp thương.

Chú XUYÊN

ĐI CHỢ TẾT

□ TÔN NỮ VƯƠNG KHÁNH BẢO NGA ●

Nhà Nguyệt cách chợ Bến Thành chỉ vài phút đường xe chạy. Nhà Nguyệt ở cuối đường Lê Thánh Tôn, nhà nhỏ xinh xắn, nhưng thoáng mát, nhà cửa sạch sẽ, bàn ghế bày biện đều đặn, nhà có 1 vườn hoa nhỏ xinh xắn, nhà có 1 cô con gái duy nhất là Nguyệt, cô con gái này thì thôi, nói chung là cô con gái thì phải thế nào thì cô Nguyệt thế ấy, cô Nguyệt

KỊCH TRƯỜNG

ĐẶC-BIỆT TẾT-NIÊN

THỬ KIỂM ĐIỂM NHỮNG SOẠN PHẨM XÃ HỘI VÀ MÀU SẮC ĐƯỢC TRÌNH DIỄN SUỐT

365 NGÀY CỦA CẢI-LƯƠNG

☆☆ Có bao nhiêu tuồng mới, tuồng cũ, tuồng phóng tác ? Nội dung và hình thức tuồng như thế nào ? □□□□□□□□□□□□□□ HUY TRƯỜNG □

Nói về soạn phẩm cải lương được trình diễn trên các sân khấu ròn nhỏ ở đây, trong năm chúng ta phải nói số lượng đoàn hát trình diễn tuồng tích Kiếm điếm đoàn hát thì quả thì thấy có một đoàn tan rã là Kim Chung, 6 năm 1970 trong đó có những đoàn vừa rồi thành lập lại hay đổi tên.

Trong số 56 đoàn hát ấy chỉ có 6 đoàn hát được tạm gọi là đại hạng mà đa số các đoàn này đều lưu diễn ở miền Trung. Có hai đoàn vừa thành lập là Thái Dương 2 và Ánh Sao Đêm.

Đoàn Hoa Anh Đào vì bất đồng 9 đã thành lập lại đoàn Kim Chưởng vào tháng 12. Đoàn Hà Triều đổi thành Mùa Hoa Mới, rồi đổi bảng hiệu Tân Thắng Nhơn sau đó lại trở thành Minh Cảnh 2.

Về các đoàn thuộc hàng tiền bao thì chúng ta đếm thấy có đến 34 đoàn hát lưu diễn ở các làng, quận ít khi có dịp về Thủ đô trình diễn.

Nói về mặt trình diễn tuồng tích thì các tiền bao đã số trình diễn tuồng cổ, thiếu số hát cương chế có mặt ít số hát tuồng tích đang hoạt. Các Trung ban thì có một số diễn tuồng mới. Vì là những đoàn hát lưu diễn nên các đoàn này diễn tuồng cổ gần hết khiến bà con chán.

Chỉ còn lại một số trung ban vẫn đi hoạt diễn tuồng mới cách đây đôi ít vì trình bình tuồng tích nhàm chán nên, chúng tôi xin đề cập sau đây.

Những tuồng cải lương trong năm 1970

Đề cập đến tuồng Cải lương mà không nói phóc qua về soạn giả cũng là một điều thiếu sót. Cả tất cả đã gần sáu mươi (60) soạn giả hoạt động trong năm, cung cấp soạn phẩm cho sân khấu cải lương trình diễn.

Trong số soạn giả có nhiều đã qua đời và soạn giả trẻ. Nhìn chung thì các soạn giả vẫn chưa làm được gì nổi bật lắm cho sân khấu cải lương năm 1970. Chỉ ghi chép được vài tác mới trong đó gồm Huỳnh Thu, Vĩnh Biết, Văn Hà, Phan tiến Đức, Mạnh Lân, Trương Sinh, Trương Ninh, Diễm Sơn, Phi Long.

Về lớp soạn giả trẻ có khá nhiều có những bài hiệu đáng kể là Huyền Thu, Yên Ba, Diễm Sơn, Mộc Tùng, An Du, Thêy. Đó là những nét đáng lưu ý của hàng ngũ soạn giả trẻ trong năm.

Về mặt tuồng tích thì chúng ta thấy rõ số lượng soạn giả nếu tính số lượng đoàn hát đó, người ta thấy trình diễn đã có là vào mươi (30) vở hát gần đã có sẵn lượt.

Trong 56 vở hát ấy chúng ta thấy có hai mươi sáu (26) vở tuồng. Xã hội được trình diễn bốn cảnh bốn mươi hai (42) vở mà thuộc loại miền nhà. Nhận xét về các vở tuồng xã hội được trình diễn gần có 28 tuồng này thì có 19 vở tuồng sáng tác, (trừ là tuồng mới), 3 vở tuồng phóng tác và 7 tuồng cổ được sửa lại lại trình diễn.

Còn vở 42 vở tuồng mới sáu tuồng diễn trong năm thì chúng ta thấy có vào sáu vở 4 tuồng sáng tác (tuồng mới), 24 vở phóng tác (trong đó 22 vở phóng tác theo chuyện kiếm hiệp và 2 vở phóng tác theo sử) và có 14 tuồng cổ sửa lại hay đã nguyên tác hát lại.

Đó là tình trạng 68 vở tuồng được trình diễn trong năm gồm có tuồng Xã hội và màu sắc. Góp chung lại mà nói thì trong năm có 22 vở tuồng sáng tác, 27 tuồng phóng tác và 19 tuồng cổ.

Tuy nhiên, khi phân tích ra chúng ta thấy vở hoạt động xã hội đang thành lập là Thái Dương 2 và Ánh Sao Đêm.

Đoàn Hoa Anh Đào vì bất đồng 9 đã thành lập lại đoàn Kim Chưởng vào tháng 12. Đoàn Hà Triều đổi thành Mùa Hoa Mới, rồi đổi bảng hiệu Tân Thắng Nhơn sau đó lại trở thành Minh Cảnh 2.

Về các đoàn thuộc hàng tiền bao thì chúng ta đếm thấy có đến 34 đoàn hát lưu diễn ở các làng, quận ít khi có dịp về Thủ đô trình diễn.

Nói về mặt trình diễn tuồng tích thì các tiền bao đã số trình diễn tuồng cổ, thiếu số hát cương chế có mặt ít số hát tuồng tích đang hoạt. Các Trung ban thì có một số diễn tuồng mới. Vì là những đoàn hát lưu diễn nên các đoàn này diễn tuồng cổ gần hết khiến bà con chán.

Chỉ còn lại một số trung ban vẫn đi hoạt diễn tuồng mới cách đây đôi ít vì trình bình tuồng tích nhàm chán nên, chúng tôi xin đề cập sau đây.

Những tuồng cải lương trong năm 1970

Đề cập đến tuồng Cải lương mà không nói phóc qua về soạn giả cũng là một điều thiếu sót. Cả tất cả đã gần sáu mươi (60) soạn giả hoạt động trong năm, cung cấp soạn phẩm cho sân khấu cải lương trình diễn.

Trong số soạn giả có nhiều đã qua đời và soạn giả trẻ. Nhìn chung thì các soạn giả vẫn chưa làm được gì nổi bật lắm cho sân khấu cải lương năm 1970. Chỉ ghi chép được vài tác mới trong đó gồm Huỳnh Thu, Vĩnh Biết, Văn Hà, Phan tiến Đức, Mạnh Lân, Trương Sinh, Trương Ninh, Diễm Sơn, Phi Long.

Về lớp soạn giả trẻ có khá nhiều có những bài hiệu đáng kể là Huyền Thu, Yên Ba, Diễm Sơn, Mộc Tùng, An Du, Thêy. Đó là những nét đáng lưu ý của hàng ngũ soạn giả trẻ trong năm.

Về mặt tuồng tích thì chúng ta thấy rõ số lượng soạn giả nếu tính số lượng đoàn hát đó, người ta thấy trình diễn đã có là vào mươi (30) vở hát gần đã có sẵn lượt.

Trong 68 vở hát ấy chúng ta thấy có hai mươi sáu (26) vở tuồng. Xã hội được trình diễn bốn cảnh bốn mươi hai (42) vở mà thuộc loại miền nhà. Nhận xét về các vở tuồng xã hội được trình diễn gần có 28 tuồng này thì có 19 vở tuồng sáng tác, (trừ là tuồng mới), 3 vở tuồng phóng tác và 7 tuồng cổ được sửa lại lại trình diễn.

Còn vở 42 vở tuồng mới sáu tuồng diễn trong năm thì chúng ta thấy có vào sáu vở 4 tuồng sáng tác (tuồng mới), 24 vở phóng tác (trong đó 22 vở phóng tác theo chuyện kiếm hiệp và 2 vở phóng tác theo sử) và có 14 tuồng cổ sửa lại hay đã nguyên tác hát lại.

Đó là tình trạng 68 vở tuồng được trình diễn trong năm gồm có tuồng Xã hội và màu sắc. Góp chung lại mà nói thì trong năm có 22 vở tuồng sáng tác, 27 tuồng phóng tác và 19 tuồng cổ.

TÀI TỬ TRONG PHIM «BIỂN ĐỘNG» SẮP RA MẮT KHÁN GIẢ THỦ ĐÔ

Cô KIM - CƯƠNG

CHÚC TẾT BẠN ĐỌC, KHÁN GIẢ VÀ TẶNG 1 NGÀN ẢNH ĐẸP

[illegible] TƯỜNG [illegible] CƯƠNG [illegible] kính [illegible] ảnh [illegible] Ngọc phung bà [illegible] Hiệp [illegible] báo Cầu Tiền 242 Tor Phan Đình Phùng Saigon. Cho [illegible] Kim Cương.

(Bạn đọc xem ảnh cũng cần gửi kèm theo mật phong bì bề trong gởi tem dán sẵn và ghi rõ địa chỉ nếu quý bạn rả rảng để tiện việc chuyển lại gởi ảnh biếu quý bạn.

Số ảnh có hạn, chúng tôi chỉ gởi tặng ảnh những thư từ đến trước theo thứ tự. Bạn nào không được ảnh xin phiền dịp khác. Chúng tôi miễn tặng ảnh trực tiếp tại Tòa Soạn.

ĐỊA ĐIỂM HÁT TẾT

của các đoàn cải-lương

Tại Saigon

- Thái Dương 1 : Quốc Thanh
- Kim Cương 3 : Olympic
- Dạ Lý Hương : Quốc Tế
- Kim Cương 2 : Tân Bình
- Hoa Sen : Trung Tâm Công Đồng Phan Thế Hiển
- Sáng Mai : Miếu Vạn (Thủ Thiêm)
- Hoa Thế Hệ : Bình An Khánh (Thủ Thiêm)
- Kinh Hồng : Cầu Quan
- [illegible] Mai : Cầu Muối
- [illegible] Thanh : Phú Nhuận
- Nghĩa Hiệp : Bình Tiên
- Ánh Sao Đêm : Bạc Đông

Các nơi

- Thái Dương 2 : Biên Hoà
- Thanh Minh Thanh Nga : Vũng Tàu
- Hương Mùa Thu : Long Thành
- Minh Cảnh 1 : Thủ Dầu Một
- Minh Cảnh 2 : Gò Dầu
- Thanh Hương Hồng Minh : Qui Nhơn
- Thời Đại Mỹ Uyển Chi : An Khê
- Tân Thế Đô Tân Thái : Bình Tây
- Kiên Giang : Đông Phát (Quảng Ngãi)
- Trường Sơn : Bồ Nghĩ
- Tinh Hoa Thủ Đô : Cam Ranh
- Mây Tím : Phú Cát (Bình Định)
- Mai Hoa : Ninh Hòa
- Sao Ngân Phương : Bình Long
- Ngọc Diệp Hồng Diễm : Sa Đéc
- Tân Đào Viên : Mộc Hóa
- Trăm Hoa Mới : Long Hồ
- Kim Chưởng : Cần Thơ (Ngọc Nhu Trung)

GIỚI NGHỆ-SĨ ĐÃ QUA ĐỜI

TRONG NĂM 1970

Nhiều nghệ sĩ đã rời sân khấu hoặc đang theo các sân khấu tân nhà bị chết trong năm qua là làm những nghệ sĩ cho là bao giờ thương nhớ. Những người qua cố được biết như sau

— Bà THANH CẦN chết ngày 28-3-1970 tại gia đình ở Cầu Nhà Thầy Gò Công. Bà Thanh Cần bị chết vì giả yếu lại trúng bệnh cảm.

— BÀ DÔ sếp đã bài đoàn KC5 chết ngày 11-4-70 tại tại Olympic vì đau phổi.

— HÀ VĂN TRINH đang công ăn với đoàn Hoa Sen Trung ương chết ở nhà thương Đô thành ngày 2-7-70 thì đoàn Hoa Sen hát tại đốc cầu Lái Thiêu. Hà Văn Trinh chết vì đau gan mà nơi đến bởi bà bường vì ăn uống ăn dụng ở Vũng Tàu trước đó.

— HUỲNH THÁI chết ngày 8-7-70 tại nhà riêng ở Bình Cần Công Phú Nhuận (Gia Định).

— CÁ KIM ANH chết ngày 11-7-70 tại nhà ở Thủ Đức Quan vì bệnh tế bại.

— MỘNG VĂN TỪ chết ngày 13-7-70 tại nhà thương Vĩnh Long vì bị bão Hoài Nhân đoàn Sao Ngân Phương đoàn trước đó.

— ÔNG DÔ (Chăng bà Dô) đưa đoàn KC 6 chết ngày 18-9-70 tại Mỹ Luông Châu Đốc khi theo đoàn lưu diễn. Ông Dô tâm công chết vắng.

— HOÀNG SƠN chết ngày 6-11-70 tại nhà riêng ở bên bà chú Y vì bịnh tế bại.

— CHARLOT BIÊN chết ngày 29-11-70 tại Saigon vì bịnh gió.

— Nhóc ở MƯỜI ỚT chết ngày 10-12-70 tại nhà riêng ở Tân Khánh Bình Dương vì bịnh cảm.

— ANH GIỎI nhân viên sếp gánh DLH chết ngày 21-12-70 tại nhà riêng ở đường Phú Việt khi đoàn DLH trẻ diễn tại rạp Quốc Tế. Anh Giỏi chết vì bị đớt gân máu bất ngờ.

NHÌN VỀ SÂN-KHẤU CẢI-LƯƠNG ĐỂ TÌM XEM :

NAM NỮ NGHỆ-SĨ NÀO

ĐÁNG NÓI TRONG NĂM QUA?

◎ LỆ THỦY, KIM NGỌC, MỸ CHÂU, PHƯỢNG LIÊN, NGỌC BÍCH, KIỀU MAI LÝ, KIỀU TIÊN, HƯƠNG LAN, THÀNH ĐƯỢC, VĂN CHUNG, MINH PHỤNG, DŨNG THANH LÂM, HOÀNG LONG, THANH TÚ, ĐỨC LỢI, HOÀNG GIANG.

bài của TÂN NGUYÊN

Trong năm qua nếu có những nghệ sĩ tài đánh lớn quê tên tuổi nổi bình khá nhưng trình diễn nghệ thuật thì đã có những nghệ sĩ khác vượt sáng để nhẹ mọi người ở lên tuồng bự vậy. Đó là :

Lệ Thủy, cô đào đang lên

Lệ Thủy được khán giả đi mộ cho tới nghề cả diễn và trình tình tiếp hậu của cô. Lệ Thủy có giọng ca hành lãnh nhưng ngọt ngào vì là giọng ca ta khánh nên lăng ấy nhưng vẫn mang vẻ mặt tuồng và bội vì là hiệu tượng đáng khen vẻ mặt tuồng mình cho.

Vẻ người ta nhận xét là đã có hiệu tượng này là vì trong năm phấn vẻ hiệu tượng đó là vì hoạt động đều đều trên sân khấu cải lương thì phòng cho phòng vẻ trượng đã sang bên kia thì phải chú đi hoàng hoàng bên trong hiệu lên trong.

Tuồng tích như thế nào ?

Nói về số lượng trình diễn trong năm vừa bề ra thì đáng chúng tôi rất ý những năm vừa trước. Tuy nhiên vẻ phần chất hay mặt đoàng chúng ta thấy rõng số cả đều đều lắm. Chỉ đáng kể các vở tuồng tương đối khá được trình diễn theo thứ tự sau đây :

— Tập Tình Tuyết Trí của Yên Ba Hà Thêy (Dạ Lý Hương)

— Quốc Vương và Thiếu của Văn Châu, Thế Hà Văn (Dạ Lý Hương).

— Giếng Chiến Bại Hồng của Hồng Phương (Thanh Minh Thanh Nga)

— Lấy Chồng Xứ Lạ của Ngọc Diệp Hồng Diễm (Dạ Lý Hương).

— Lửa Loạn Cả Tình và Cuối Vỹ Ân Tình của Vĩnh Biết (Tân Thanh Lan)

— Đi biển một mình của Hà Triều Hoa Phượng (Thanh Minh Thanh Nga)

— Những con mồi hào quang của Quy Sắc (TMTN)

— Ngày mai tuổi lại sáng của Hoàng Khiêm (Thái Dương)

— Giếng chợ thất phu của Hoàng Quân, Thế Hà Văn (Thái Dương).

— Y quân vương tình và tương của Linh Thanh (Thái Dương)

— Gái điếm yêu hiền của Ngọc Diệp (Dạ Lý Hương)

— Những vở tuồng nên tiếc thật đáng nói trong năm 1970. Nên nuốn nhìn tuồng tích với những ưu điểm. Các lại đa số tuồng không ở nên tên thường thì lại chẳng có gì đáng nói, nên không muốn nói là không nên được giá trị cho cải lương. Vở tuồng có hội thị nông vẻ phát chọc cười, khai thác bề điểu, các sân khấu ca đặc của sân khấu phát phiêu hay chỉ phát phiêu chiều lệ.

Tuồng nên các lại nặng phần đánh chưởng do hay tiêu giải lối sân khấu vẻ mấy chục năm về trước lấy hình thức để giải trí người xem.

Tuy nhiên cũng có tuồng nên các có nội dung hay tìm thấy ở đoàn Thái Dương và Thanh Minh Thanh Nga cùng một các đoàn có trung ban. Các đoàn Kim Chưởng thì diễn phần nhiều tuồng võ hiệp và thính thoảng cũng có tuồng xã hội đang khá.

Trên đây là phần ảnh tuồng tích của năm 1970, một năm mà sinh hoạt sân lượng có vẻ bi quan. Chúng tôi hy vọng cũng trong năm tới cải lương sẽ khá hơn nếu thời cuộc đông qua làm khá cải lương vẻ nên nghệ [illegible] thực tâm muốn nâng đỡ bộ m[illegible] nghệ thuật mỹ bằng cách đánh cho [illegible] soạn giả quyền tự do tư tưởng.

Thái Dương với đặc vẻ một số đào chánh nên Phượng Liên có đặc thì thế tài nâng với những điều nên vẻ nên trình diễn trên đó vẻ đều viếp vào tuồng tích đã tạo được cho bà con điểm vững vàng. Nhờ đó vẻ tên tuổi của Phượng Liên đang mọi người đi mộ.

Trong khoảng thời gian cuối năm Phượng Liên không tả được sự tiến triển tài nghề sân khấu thì chỉ thấy hai vai tuồng trong hai vở Chín Đăng bội đời của Nguyễn Huỳnh và Yêu em đã oanh cải của Mai Thanh Phượng khá hay.

Ngọc Bích, tài nghệ phát triển cách đều đặn

Ngọc Bích có đầu có giọng ca mà vẻ ngọt ngào nên thì đã tiếng ca là được khán giả nhìn nhỉ khen ngợi. Vẻ điệu nói Ngọc Bích có bộ điệu vững vàng đúng khuôn nên vẻ nên đang trên trên vẻ tuồng tích vẻ nghệ nên có thêm tạo được sự mến của sân khấu vẻ nghề nghiệp vẻ thêm đúng khán nên Ngọc Bích đang được chú đoàn Thái Dương đã đặt vẻ vẻ vẻ nghề nghiệp vẻ thêm đúng khán nên Ngọc Bích đang được Thái Dương đã đặt vẻ vẻ vẻ vẻ vẻ nghề nghiệp vẻ thêm đúng khán nên Ngọc Bích đang được chú đoàn

VẬN MẠNG TRON NĂM 71 (TÂN-HỢI) CỦA BẠN

LTS : Sau đây là vận mạng của bạn trong năm 1971 (Tân Hợi). Nhưng là đoán tính theo phương pháp TỬ VI TÂY PHƯƠNG (Horoscope) nên bạn không cần biết năm sanh, mà chỉ cần nhớ tháng và ngày sanh của mình là được.

Vì theo « Tử Vi Tây Phương » tuy vẫn có 12 tháng tuổi, nhưng không tính theo tháng một riêng biệt như loại lý số Đông phương, bởi tuổi của mỗi người sẽ được tính định gồm một phần ba của tháng này với hai phần ba của tháng kế tiếp. Ví dụ : Giêng Hai—hai ba và ba tư v.v... như từ 21-3 đến 19-4 là một tuổi chẳng hạn.

Và mỗi tuổi vẫn cầm tinh một con vật hay đồ vật, hoặc hình thể v.v... Như vậy, nhớ ngày tháng sanh của mình, bạn cứ xem dưới đây coi mình thuộc tuổi nào để đọc hiểu lời đoán cho tuổi của mình vào năm 1971.

□ Do TN XUÂN NGUYÊN tính đoán □

DƯƠNG CỬU (BÉLIER)
SANH TỪ 21-3 ĐẾN 19-4

Tuổi bạn có nhiều trợ giúp tinh, tất hăng say, nhưng thường đam mê bất ngờ. Bạn không nên quá độc đoán trong việc, nhất là với con cái, cũng đừng tiêu tốn quá hoang phí, vì năm nay tuổi bạn không được may mắn lắm về đường tài chánh. Trợ giúp sẽ giáp bạn nhiều, tuổi bạn với các tuổi Xử Nữ, Bảo Giải và Thiên Xứng. Tờ cuối tháng 10 bạn sẽ lấy lại nhiều may mắn trên mọi địa hạt hoạt động, nhất là phương diện tình cảm cũng may mắn lạ kỳ.

KIM NGƯU (TAUREAU)
SANH TỪ 20-4 ĐẾN 20-5

Năm 1971 là một năm tất bình thường đến với công danh và sự nghiệp của bạn, trừ các tháng 5, 9, 12 là bạn có thể mãn nguyện nếu biết khéo léo. Không bốc đồng và quá hăng hái trong mọi phương diện vì sẽ có những thất bại nếu bạn gặp phải sự thù nghịch với các tuổi Song Ngư và Bảo Giải. Cần tiếp tục săn sóc sức khỏe, nhất là cổ họng và mũi. Cũng không nên lạm dụng thuốc men. Về tình cảm, năm 1971 này bạn có thể gặp được một mối tình khá tốt đẹp và hạnh phúc đó.

SONG NAM (GÉMEAUX)
SANH TỪ 21-5 ĐẾN 20-6

So với năm 1970, bạn sẽ gặp nhiều may mắn hơn, nhất là phương diện tình cảm. Cuộc tình mà bạn bị hành hạ xót xa suốt năm qua sẽ được tươi đẹp và mãn nguyện đó. Mùa Xuân và Hạ rất thích hợp với các hoạt động của bạn. Cần thêm trong đối với bạn bè, nhất là với những người mà bạn mới quen biết, không nên quá tin người, cũng đừng bốc đồng hứa hẹn quá nhiều. Cần bạn chế rượu và thận trọng việc ăn uống. Phương diện tình cảm của bạn năm nay tốt đẹp, may nhiều đường đưa người đi tìm nhé !

Bắc Giải (CANCER)
SANH TỪ 21-6 ĐẾN 20-7

Một năm 1970 khá hạnh phúc và may mắn của bạn đã qua. Bây giờ, sẽ có nhiều lòng công phiền muộn gây thành những ưu tư khắc khoải về phương diện tình cảm và gia đình cho bạn đó. Vì một vật chất sẽ khá hơn năm 1970 nhiều. Có thể tạo được đồ vật quý giá vào tháng 6 và 10. Nên bớt tính hay mơ mộng của bạn. Bạn lại có nhiều tự ái quá đáng nên thường gây xích mích với bạn bè, cần tránh tối đa điều nầy. Công việc làm ăn sẽ gặt hái nhiều kết quả mỹ mãn vào thời gian từ 1-6 đến 17-7.

Hải sư (LION)
SANH TỪ 21-7 ĐẾN 20-8

Một năm trung bình về mọi mặt. Riêng tình yêu bạn sẽ đạt được nhiều thắm nồng và những may mắn của năm 1970 vừa qua, nhưng là nếu người yêu của bạn lại thuộc tuổi Thiên Xứng và Song Nam. Từ 18-7 đến 2-9 là giai đoạn có nhiều may mắn nhất trong công việc làm ăn của bạn, nên bạn biết thâu thu sếp có thể vượt lên được được trung bình của vận mạng. Thời gian từ 30-7 đến 5-8 là thời gian ảnh hưởng không tốt lắm đối với tình trạng sức khỏe của yếu đuối của bạn. Nên thận trọng.

Xử Nử (VIERGE)
SANH TỪ 21-8 ĐẾN 20-9

Bạn sẽ gặt hái được nhiều kết quả nếu bạn dự tính thực hiện những điều ước đó, cũng nên chuẩn bị cần đến trước khi bắt tay vào việc. Vẫ giai đoạn tốt nhất đối với bạn năm nay là từ 31-7 đến hết tháng 9. Có nhiều tài cán nhưng vẫn không thực hiện được những việc mà bạn có thể thành công để dàng. Số bạn thể đến bao nhiêu khó lực đen buồn vì tình duyên. Nếu quả thật bạn đang yêu người ấy thì cố thành thật tới mức tàn sự. Chắc chắn năm 1971 sẽ bạn sẽ gặp được một người yêu.

Thiên Xứng (BALANCE)
SANH TỪ 21-9 ĐẾN 20-10

Năm 1971 là một năm rất quan trọng đối với tuổi Thiên Xứng của bạn, nhiều ảnh hưởng tốt của năm tháng sẽ giúp thất bại nặng nề hoặc thành công mỹ mãn. Điều đó tùy thuộc ở sự khéo ứng xử và sáng suốt khôn ngoan của bạn. Nếu năm đến vẫn gây nhiều buồn sầu nhưng bạn vẫn không đổi thay được mạng số mặc dù bạn rất muốn thay đổi. Bạn nên bình tĩnh chờ đến tháng 5 mới lấy đà thực hiện các dự tính sẽ có nhiều may mắn hơn. Về tình cảm, bạn rất hợp với các tuổi Bảo Giải, Hỗ Cấp và Dương Cửu.

Hỗ Cấp (SCORPION)
SANH TỪ 21-10 ĐẾN 20-11

Một năm khá sôi nổi về tình cảm cũng như việc làm của bạn. Bên tình hăng say quá lớn nên bạn rất bất thấy mỏi mệt, nhưng chính sự hăng say của bạn đôi khi đã làm nhiều người chung quanh đâm ra bất mãn và ganh ghét đó. Trong hai tháng 9 và 10 bạn sẽ bị chi phối nhiều bởi nguồn tình cảm đặc biệt của đến bạn. Giải tuổi Kim Ngưu, Hải Sư và Hỗ Cấp rất hợp với bạn, nhưng trái lại các tuổi Xử Nữ, Bảo Bình và Song Ngư lại rất ngăn bạn, nên bạn tế tình với họ.

Nhân Mã (SAGITTAIRE)
SANH TỪ 21-11 ĐẾN 20-12

Năm nay, vẫn là năm tốt đẹp của bạn vẫn cho cần nhiều đến sự hỗ trợ của người khác mới mong đạt được kết quả mỹ mãn, nhất là với những người lớn tuổi hơn bạn. Thiên Xứng là tuổi có thể giúp bạn nhiều, nhất là trong thời gian từ 1-5 đến 15-8. Trong tháng 8 và 9 bạn sẽ bị buồn bực vì sự thành công của người chung quanh nên bạn cần nhiều bình tĩnh để tránh thất bại. Sên tháng đến năm cuộc sống tình cảm của bạn khá hăng thú, nhưng sẽ bình thường sau đó. Để phòng bệnh vào tháng 5.

NAM DƯƠNG (CAPRICORNE)
SANH TỪ 21-12 ĐẾN 20-1

Đã hết vận xấu của năm 1970 rồi đó. Năm 1971 là một năm khá tốt lành cho tuổi bạn. Công việc làm ăn, sức khỏe... đều như ý. Cả điều bạn cần thiết nhất là tình yêu thì nhiều hơn nữa mới được. Phương diện tình cảm, bạn là người hay đã lý trí chi phối nên đã quên niềm tất phụ thuộc vô vấn đề tình yêu. Bạn cũng không chịu khó để mắt thì giờ vào việc yêu đương, do đó mà bạn chỉ có thể tìm gặp sự hướng ứng ở các tuổi đồng tâm trong như Song Nam, Bảo Giải, Thiên Xứng và Song Ngư mà thôi.

Bảo Bình (VERSEAU)
SANH TỪ 21-1 ĐẾN 20-2

Năm 1971 là năm tốt đẹp bao nhiêu về công danh và sự nghiệp, thì cũng bất lợi bấy nhiêu về tình trạng sức khoẻ của bạn. Nhất là bạn vẫn là người thường tỏ ra ít chịu chăm sóc đến sức khoẻ. Do đó mà bạn cần thận trọng giữ gìn nhiều hơn vì một sức khoẻ chu đáo trong tương sự thành công nhiều và vững của sự nghiệp và công danh. Năm 1971 có thể một cuộc tình nầy nảy giữa bạn với tuổi Thiên Xứng hay Bảo Giải. Thời gian từ 15-6 đến 20-8 thuận lợi nhất, nếu bạn tính chuyện hôn nhân.

SONG NGƯ (POISSONS)
SANH TỪ 21-2 ĐẾN 20-3

Sau tháng đầu năm là thời kỳ vô duyên mọi đối với bạn. Từ tháng 7 về cuối năm bạn cần thận trọng để tránh khi quyết định bất cứ một công việc gì. Tuy nhiên, bạn sẽ xuất hiện bất ngờ trong một mối tình mặn nồng. Thời kỳ đó cho mối vui vầy của bạn là từ 14-2 đến 9-3. Các tuổi Xử Nữ, Song Ngư và Thiên Xứng là những tuổi đã chỉ một cuộc tình nầy nảy giữa bạn với tuổi Thiên Xứng hay Bảo Giải. Thời gian từ 15-6 đến 20-8 thuận lợi nhất, nếu bạn tính chuyện hôn nhân.

Những giọng ca...

(Tiếp theo trang 8)

tối mặt, nhưn lại nghệ thuật của một vài bộ mặt trái cũng không phải là vô tích.

Những giọng ca độc biệt trong năm

Những ca sĩ nổi bật trong năm nay ta có thể kể Giao Linh, Mai Lệ Huyền, Phương Hoài Tâm, Thiên Trang, Thanh Tuyền, Giáng Tiên, Hoàng Lan, các ca sĩ kế đó là Phương Hồng Quế, Phương Khanh, Tây Phương, Trang Mỹ Dung, Hồng Oanh, các nam ca sĩ như Thanh Phong, Duy Khánh, Chế Linh vẫn nối tiếp phong độ của mình. Lượng hay hơn những năm trước, nhưng vẫn chưa nói giảm nơi chúng tôi sau bộ quan.

Tiếng ca Giao Linh, đóa hoa trong bình

Nhìn chung về vóc dáng hiện trên màn ảnh, Giao Linh có thân hình rất phải, trông rất dễ thương, nhưng có cái nhìn xuống khán giả với đôi mắt trên và to tròn ra một cái gì khiến người xem cảm thấy gần gũi, thân thiện dồn chuông, nhưng cũng cái nhìn đó lại cũ một sự trang trọng quý phái đáng kính sẽ.

Cả là Giao Linh đã mến nhìn đó, mới và cái mộng, cộng với giọng một hơi ấm và cách chải đầu đặc biệt giản dị (bấu tóc Lolita) rất hợp với khuôn mặt nên có sự trang nghiêm, một sự trang nghiêm như cái buồn xa xôi, bỡ ngỡ.

Giao Linh là hành khách cái hoa đẹp cảm trong bình, ai cũng thích nhìn, nhưng không dám cầm lên vì ngại bụi bặm.

Tiếng ngân của Giao Linh khi phải đứng hơi cố không được dài và phù một chút bằng, do là thuyết điểm đặc nhất của cô.

Mới ca sĩ có một cách phát âm đặc biệt của mình và sự ưu thích của khán giả cũng cần cho sự đáp phán nào. Cách phát âm đó nếu liên với tên tuổi của ca sĩ, để là một sự độc quyền, người khác ca giống thì bị co như là đã đẹ, là đám ám, là người theo đuổi thôi, không được k.ác gì và vô thích.

Giao Linh có những chỗ phát âm — phải nói phát thành mơn đúng — rất đặc biệt, đã là các chữ bắt đầu bằng NH (nhớ, nhớ, nhung) bằng NG (ngỡ, ngỡ) bằng T (tao) bằng TH (thương, thôi...) bằng Gi (giây, giấc) bằng B (ba, bao) bằng Đ (đã, đông) các thính giả người nghe không cần biết ai ca cũng có thể nhận ra giọng ca riêng của Giao Linh và đương lên đài danh vọng trong giới tân nhạc của có công bài nguồn ở đây.

Đặc biệt bài «6 tháng quên trường» có nhiều những nét đầu bằng, e, ng, nh, gi, ... bài sẽ Giao Linh ca đặt biệt nhưng vẫn cũng gợi cảm nhất.

Giao Linh vẫn cho giữ địa vị của mình một thời gian dài nữa.

Mai Lệ Huyền, ca sĩ mingonne

Mai Lệ Huyền mới nổi tiếng gần đây bằng những bài kích động do cô đã ca với Hồng Cường. Nhưng thường phải Mai Lệ Huyền nổi tiếng nhờ Hồng Cường, cô có những yếu tố riêng, nhờ đó cô có thể đối ca với ai cũng được, nếu người đó ca không tệ...

Dưới ánh đèn, Mai Lệ Huyền có gương mặt rất vừa, thông minh và nhỉ nhảnh do là nhờ cắt tóc nhỏ và nhọn hợp với đôi mắt mông và sánh lớn. Cái cằm và đôi môi nầy là nét duyên dáng về trang của Mai Lệ Huyền khiến người xem thấy cô như một nữ gái rất nhỏ, liếng thoảng đó là nhờ cái thiết của một ca sĩ có bài kích động có tính cách trữ tình.

Giọng ca của cô đã đông, duyên dáng, tự nhiên, phát âm mau lẹ tuổi chúng nghe cảm thấy tiếng nầy chưa có thể có hoạ của ca sĩ thế tiếng khác đã phát ra làm ấn tượng thế vui vẻ trong đó.

Điều bù của cô khi nhìn nhầy theo nhịp có một vẻ gì tự nhiên mà thanh thoát không phải là những cái nhiều sống rất, cực mịch, trái lại để dàng vui nhộn.

Tôi gọi Mai Lệ Huyền là ca sĩ mingonne của loại đầu ca kích động trữ tình. Trong lai Mai Lệ Huyền vẫn cần giữ nghề vì sẽ rất lên mức đến phát đây cô bị những tuổi tiếng không biết từ đâu đưa đến...

Thanh Tuyền, suối trong

Không có những may mắn như Giao Linh, Mai Lệ Huyền về một sắc đẹp của những người con gái trẻ, Thanh Tuyền vẫn có vẻ điểm khác để hấp lại. Tôi muốn nói ngày nay tiếng ca Thanh Tuyền vẫn là tiếng ca ngọt và trong đục nhất trong các ca sĩ Việt Nam.

Nghe cô ca ta có cảm tưởng đó là tiếng suối thật trong chảy thật chậm cho ta nó bóng mình trên mặt cát... Cả người nói đó là tiếng ca với lên tạo chín trong này ngọt như lưỡi dao trây thì loàng lên không để lại một vụ ve chạm nhỏ nào.

Tôi thấy mình bị lực khi phân tách giọng ca của Thanh Tuyền. Để là tiếng ca phát ra từ trong cô mà không hay, mà riêng là một tiếng nữ với khán (chỉ không cố tiếp, là thể như giọng ca Khánh Ly). Để là tiếng ca cần hiểu trên thật sáng không một đáng nay, khác với giọng ca Khánh Ly cho ta cảm trường hầu trên u ám, mây chập chùng...

Phải bình không phải là thêm chê, phải bình là làm sao mà tả lại cho người nào hay phải bình thấy được, nghe được hiểu được những gì mà phải bình phải đến.

Làm lịch sử, không ai phân tích nội dung hương, một thứ ví dụ làm sao tả nghĩa được tính yêu, tả thấy rằng phân tích các tiếng ca thế vậy không thể đến tả hết ý nghĩa, nhưng bình trong trí mỗi tiếng ca không có rõ ràng mà mình đã đến là.

Nhưng chắc đến đây là cũng thông cảm nơi những tôi đã đã bài khả để, cũng là những có đúng ý đi phân tích là những cái gì, thông hương đã cảm nhận nhưng vẫn chưa thể diễn trong cảm nhận được yêu thương và là những con cung đến tác và ngày bây giờ.

Các giọng ca khác như Thiên Trang, Giáng Tiên, Khanh Ly... cũng có những đặc các riêng nhưng vẫ phạm vi hiện nay, chúng tôi hy vọng có dịp khác sẽ đề cập đến.

BÌNH BIÊN

Một năm «Con Chó»...

(TIẾP THEO TRANG 3)

buồn thì mặc ai mặc chi thì mặc. Tiếp đến là nhóm người Việt có đoàn. Nhóm này tên người ở (được 3.4 đoạ gì đó) không mấy gì và cũng ít hay phát biểu mà chỉ chuyên về « vấn nghề » riêng phần nơi nào có «đầu» tôi «cầm đầu» ít lâu chơi, buồn thì lại đi nơi khác. Chúng đã cũng đến lập quá rồi còn gì nữa?

Sau hết, phải kể đến khối «đầu lớp day nhóm» tại HV là khối Xã Hội. Khối này được đã nức số 1 nên được gọi là khối (nhóm hơn cả nhóm nhóm) vì khối như phương chậm của khối nầy là cần đưa tay nâng lí thì phẩy bị biểu quyết bất cứ một dự luật nào. Vì số trường thì cũng được mở tăng «phong» nhà nước ít ai bỉ bịp, vì khi có đập là 10 lần như 1 các khối viên lên diễn đàn chuyển bài thì lun (phụt trình đứng không bị tính thân vì ngại chết bão chết có nhu phép). Riêng ông Trưởng khối kì bộ là đài Chết tạo đoán cho biểu quyết lại. Vì vậy, nhóm kỹ nghệ «thuộc bài» bất trên.

Những chuyện gì sẽ xảy ra trong năm con Heo ?

Năm Con Chó, thánh tính và nhân sắc chính trị như bạn đã thấy ở trên nhưng tới năm Con Heo cam đoan là cho «gỡ bưu nhiều. Vì sau Tết ở Tết, người ta chỉ còn khoảng 6 tháng để kiếm phiếu tại đơn vị tại ở Saigon Hạ viện thì bầu mà chịu cảnh «vườn không nhà trống» vì nếu các ông DB mà đi bọp như mọi năm thì sẽ lo «lấy điểm với cô trir». Do đó mà mọi ra, bước qua năm Con Heo đồng bào cố tri thì bỗ «vuông» vì lúc nầy người đại diện cũng đã sáng hơn cạnh những thì tối lên tất đến. Và khi đó rất nhóng nói buồn của các quan Đêu chính khó mà rạch khéi tớy theo các thế nhu cương của các ông DB cái ông vì lớp của các ông mộng DB.

Bò lạc giả

(TIẾP THEO TRANG 4)

— Chay thẳng một mạch lên Kỳ Đồng.

Ông Minh không đủ điều kiện để cho thêm con cái và vì vậy vẫng bằng một xấp bạy không, vì ông không thể chọn được bởi chỉ áp một ở độc nhất nầy thôi. Ông lại không thể gọi ở cho rồi lên. Nhưng ông nóc kỹ. Dầu sao ông cũng trả thù bơ được đem nay.

Nhưng ông nghĩ là không nắc. Thiếu nữ này coi vẻ thật sự, con xấu thì không sau, cũng chẳng quá. Dưới ánh sáng ngọn đèn dầu dương trông mặt ở là có được ông, mà cái cơ của ở là thì tóg đã thấy rồi, trước khi qua mặt ở ta, Đó là một cái cơ số 8.

Và lại ông biết tuổi không biết thời gió của các bạng hàng bốn nầy, ông giống bật một người đến ông mới đi chạy mua ấn lần đầu, bởi giá một trái bí bao nhiêu, người ta nói giá xong, ông chỉ biết mua hay bỏ lỗ, cho không thể trả lên mà xuống gì hết.

Cô ở xây thơm một nhà thơm đã chịu, nước hoa của cô ở, chẳng lẫn là San de Cologne, thì cô ở không quá tất như bạn xức nước hoa bạng sang, nhưng chỉ tạo trong Xóm Chỉ.

Ông hỏi:

— Nhà cha ông hay của ai ?

— Của bà, em phải tài tiền bưng, nên cũng chẳng của gì.

Ông tưởng tượng ra một cái phòng rất sang với đầy đủ tiện nghi, vì bao ngày, chạy xe ở phố đó, ông thấy toàn là buya-đin không mà thôi.

Xe đã gần tới nơi tư Kỳ Đồng và cô ở nói:

— Anh quanh tay trái.

Bà phải nói, nàng bắn ngồng xe lại và ông Minh thấy nhà cửa lớn thì chỉ ở không có cái biệt thự, cái buya đin nào hết.

Họ xuống xe. Ông lên không, khác xe cần thận vì sự thiên hạ chơi nghịch vơi vào xe ông một trái lựu đạn cho không phải là nhỏ xe.

Cô ở đi chầm chầm người lại cạn đường cũ, và ông bước mau theo cô ở. Thì ra cô ở đi vào một ngõ hẻm.

(Xem tiếp trang 11)

Nam nữ nghệ sĩ

(Tiếp theo trang 8)

Làm là điều vô cùng xuất sắc đó. Chính nhờ tuổng nầy tên tuổi cô DTL trở nên vang chói vượt bực.

Hoàng Long được chú ý trong năm

Hoàng Long từ sân khấu TMTN sang gia nhập TĐ đã bắt chàng với sự đào Kim Ngọc tài nghệ ca điển cổ Hoàng Long có tiếng triển nhiều hơn trước, Hoàng Long đang được tất cả các loại tuồng nhất là mấy lớn gần đây Hoàng Long ca ngâm rất hay. Trong năm qua Hoàng Long đang vai chủ tiêu tuồng «Giếc chiến hội hồng» của Hoàng Quân Thế Hà Văn được bán chỉ khán giả. Tên tuổi của Hoàng Long càng chói tỏ đó.

Thanh Tú, tương lai còn nhiều hứa hẹn

Thanh Tú cũng bán ca điển vang vang. Tên tuổi của Thanh Tú đã càng chói tỏ bắt ánh cho bắt trên sân khấu TMTN. Mấy tháng trước đây Thanh Tú sang sân khấu với DLH đồng bắt trên sân khấu mới Thanh Tú có cố gắng để tạo được cho nghệ nghiệp của anh có nét mới là tiếp bộ. Trong tương lai tài nghệ của Thanh Tú của tiếp triển hơn nữa.

Đức Lợi, kép trẻ nhiều triển vọng

Đức Lợi là kép trẻ có cái bản ca điển vững vàng. Khi vô ca cùng với TDI. Đức Lợi có đặt bắt chung với các nghệ sĩ đầu ành nặp bạn bắt thân vì ảnh điểm vuốt. Không bao lâu tài nghệ ca điển của Đức Lợi tiếp triển vượt bực.

Đức Lợi tăng thế vai trò triển cho kép Thanh Được trên sân khấu Thái Dương.

Hoàng Giang vẫn còn phong độ cũ

Hoàng Giang là kép độc số tiếng trước đây. Sau khói giao trên đoàn HMT lan điểm và Hoàng Giang trở về gia nhập DLH tài điểm xuất của anh tiếp triển hơn trước chứng. Trong tương lai anh Hoàng Giang đang khán giả và thích trở lại.

Cung - Chúc Tân - Xuân

BỘT GIẶT HÓA - HỢP
DÉTERGENT

Do Kỹ-sư và chuyên-viên Việt-Nam chế -tạo đúng tiêu-chuẩn Quốc-gia

ĐÃ ĐƯỢC TÍN-NHIỆM KHẮP NƠI VÌ PHẨM CHẤT BẢO-ĐẢM

V. N. TÂN - HÓA - PHẨM Cty

VĂN-PHÒNG: 38, Nguyễn-Trãi SAIGON — Đ.T.: 38.247

NHÀ-MÁY: Khu Kỹ-Nghệ BIÊN-HÒA

Cung - Chúc Tân - Xuân

Golden Club
VIRGINIE

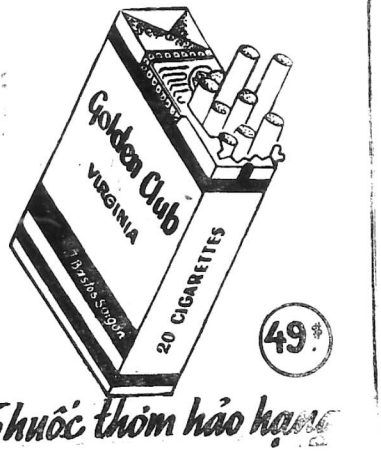

Thuốc thơm hảo hạng

Dùng toàn lá thuốc thơm Thượng hảo hạng Virgine mà chế ra.

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

GIẢI TRÍ TRƯỜNG

THỂ THAO

HAY LÀ

Cơ sở Thương Mại của Nhân Dân Quận Nhà Bè

✯

— Nơi tập trung tài năng thể thao để phát huy phong trào khỏe.

-- **Thương trường đứng đắn của mọi giới thương gia.**

— ***Nguồn lợi thu thập được là của Nhân Dân Quận Nhà Bè.***

Sáng lập viên : **Nghị viên HOÀNG ĐÌNH TỪ**

Giám Đốc : **TRẦN MINH PHÁT**

Quản nhiệm HC-TC : **LÝ LONG**

Văn Phòng Liên Lạc :

Cạnh văn phòng Hội Đồng Xã Tân Thuận Đông. Đ.T. 91.115

HUY CHƯƠNG VÀNG VÀ BẰNG DANH DỰ

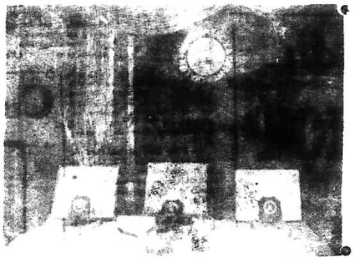

HỘI CHỢ KỸ NÔNG CÔNG THƯƠNG 1970

Hợp tác xã Công Nghệ Dệt

ĐỒNG-TIẾN

Văn phòng: 671-673
Trần Quốc Toản Quận 11 Saigon

Thành lập ngày 15-5-1959
Quyết định số 276/1U
Số QGDB : 59-640-21-401
Số Thương Vụ 0406

Gồm có : 497 xã viên
1677 máy dệt
1677 cổ phần

Cơ sở hoạt động ở các khu vực : BẢY HIỀN, CỘ VẤP, LÒ GỐM, BÌNH TIÊN, PHÚ LÂM SẢN XUẤT CÁC LOẠI HÀNG VẢI **Crêpe Satin, Nylon Satin, Lãnh Mỹ A, Vải Tám, Lụa, The, Vân, và Kim Tuyến**

✯ Sản phẩm của Hợp tác xã C.N.D. Đồng Tiến

Bảo đảm, phẩm chất, đẹp, bền, được mọi giới ưa chuộng

Hợp tác xã Công nghệ Dệt

CHẤN-HƯNG

Thành lập năm 1955 Do quyết định số 61—TUIQĐ ngày 4-4-1960
Số QGDB : 60-597. 21-402
Số Danh bộ Thương vụ : 0404

Trụ sở : 141-A Ngô-t-Châu Gia Định.
CƠ XƯỞNG : THÔNG TÂY HỘI, GÒ VẤP, GIA ĐỊNH

Xã viên : 120 người, máy dệt điện **360 cái**

Nhập cảng: Viscose Rayon Yarn, Grey Cotton Yarn, Spun Rayon Yarn, Acétate Filament Yarn và Nylon Filament Yarn.

Sản xuất hàng nội hóa : Vải tám, Mùng, Màn, Lãnh, Lụa, The, Vân, Quế, Crepe Satin.v.v. đủ các loại.

Được huy chương vàng và bằng danh dự trong kỳ Hội chợ Kỹ Nông Công Thương tháng 10-1970

Hợp tác xã Công Nghệ Dệt

CÔNG-BÌNH

Hiệu «COBITEX»

Trụ sở: 13/82, ấp 4
Hoàng Hoa Thám, Gia Định

Thành lập ngày 16-2-1957
Quyết định số 1895-BKT/HTX
ngày 20-6-1957
Số QGDB : 60-725 21-401
Số Thương Vụ : 0415

Gồm có : 148 khung dệt điện
100 máy đan len

MỨC SẢN XUẤT VÀ SẢN PHẨM

Lụa tơ bóng	87.000m/LCN
Vải tám	75.000m/LCN
Vân gấm (tơ)	30.000m/LCN
Vân gấm (nylon)	48.000m/LCN
Satin	110.000m/LCN
Áo lạnh	20.000m/LCN

Sản phẩm Hợp tác xã CND Công Bình

Bảo đảm phẩm chất đẹp, bền, được mọi giới ưa chuộng

BÒ LẠC GIÁ

(Tiếp theo trang 9)

Trong nhà cha rất tốn vì bé bỏi ho ra ở ngoài nhiều lắm. Vì bọ đi xất lâu, vì ngỏ hẻm quá dài, vì cô đi khách như là cô nhà quen ở tận cùng chung tới.

Giây lâu bọ tới một cửa nhà kia, nhà vào lớp lớn, mà không biết nhà vào các nhà khác. Nhà cô chái, cửa bề vào lớp lớn, đóng đã ra là tuyệt.

Nhà cha đóng, tuy đóng cửa, nhưng có gái không khóa đó, mà lại bước sang chái nhà, tự nó cửa bằng chân khéo riêng lấy rồi xác ra.

Cô ở bại đen bên ông Minh bước theo vào trong, cô ta khép cửa lại.

Y a! Thật là khác xa với ăn trường của ông ngoài. Nếu nhà chỉ treng xi nắng cho cũng chẳng lót gạch, trông đen thui như vách, cho giường thì chỉ là một chiếc chiếng tre, người ta không có một mền đỉ lớn nào khác trừ bai chiếc ghế ngồi cô đưa.

Giây là bọn cô kêu, khiến ông Minh đâm ngờ. Bọn cô kêu thường bé tiếc, không sẵn sức khoẻ vô nuôi bịnh trong nhà không khéo, ra giống ông lại phải tốn tiền đốc tơ.

Nhưng thôi, đã đi cầy thì không nên sợ chưa lấm bùn.

Cô ở chăng nói chăng sang gì hết cả việc thuốc y một cách tự nhiên khiến ông mới cả bỡng. Đây là một gả đàn ông mới đi chơi lần đầu, đang lý gì gả ra khai nước như ra mặn, không gả ra lại sợ bẩn ở sự trăng trọng đó.

Ông Minh không có đối tượng so sánh nên không nhận xét về cô gái sạch. Sách vở bà ở nhà là nói xấ thì ở nấy đẹp đưa đưới sổ. Nhưng ông không tin nơi sự so sánh ấy mà trong đó cái cô hai mươi : đoạn *Trang Hoa rời lịnh* ra thì đoạn phải bon. Nhưng cho ra lòng Tây, ra teng Nhựt. Điều nào chi.

Cô ở đó sang cả rồi mà ông Minh từ cửa đóng tro ra đó, nên ông bị ở ta cự :

— Anh đương đi lâm gì? Anh bắt không biết thì giờ là cái bọc bạc sao cho. Đây chiếc ghế thờ ahi, anh mang ra quảo lên đi.

Ông Minh đành phải vâng lịnh xô ấ, phương ông nói :

— Đêm qua sáng, mất hết cả thơ mộng.

— Thơ mộng cái khi khác. Ai cũng đôi đêm sáng đi khắp lâm chi sẽ cần anh thì lại nói chuyện lâm nhiều. Ở đây không có đêm sáng. Nhưng nếu anh nhớt đêm thì phải chịu anh sáng giúp tiếp cho anh bếp bữa ba.

Nói rồi, cô ả đi ra phía cửa để tiếp đón vị công tác ở đó.

Trong khi ông Minh thoát ý thì đang nghe tiếng gì tay lẹn vách vén ba cái. Đó là cô ả xây gỡ, nhưng ông không thắc mắc. Cô ả cô ý kiện ta cho bức kia biết đang ở đó. Ông bưng, để bụng tính tiếp.

Cô ả thôi lên đóng tro, nó bảo đến đó thì thì ông Minh chẳng đến đó với cô cả. Cô ả vuốt mắc đưa nhà bếp.

— Bộ anh mới đi chơi lần đầu hả?

— Ừ.

— Hay lắm. Bữa nay em bảo nhắc trăng cô.

— Sao lại bảo?

— Biết đâu anh chẳng là con mụ đồng trinh. Đi ra vào hoài lạc. Nhưng nếu anh mà đã có vợ đi nữa thì cũng xem được là con mụ đồng trinh.

Nhưng sự thật ra sao, anh là thầy ra vào hoài tục hay là gia trưởng mới đi nhậy đủ lần đầu ?

— Em bắt chi vậy ?

— Nếu là trường hợp trước thì em phải dạy anh mới được.

— Khôi phải dạy.

(TIẾP THEO TRANG 4)

— Chả có muốn biết và dứt khoát không ?

Yến nhìn sững người con gái nầy như để tìm hiểu những ý nghĩ đang thành hình trong đầu nàng lắc đó. Có thể nào ở cái tuổi mười bảy đó lại chết chứa cuồng cuồng những dammê liều lĩnh đến như vậy.

Ngy lại hỏi, vẫn giọng ranh mãnh và ngụ cười trêu chọc.

— Chả nó, có thật là chả đang sợ ?

Yến gật liền. Ngy nhìn sâu vào đáy mắt Yến :

— Chả sợ tội hay sợ mất chồng ?

Như một tiếng sét nổ toang qua đầu Yến. Chàng nghe như thình lình bị hụt chân từ trên cao rơi ào xuống và toàn thân chới với giữa thinh không. Thật là quá quát. Mặt Yến chợt đanh lại, chàng ngừng phất lên nhìn chòng chọc vào mặt Ngy, nhưng nàng đã vội vàng quay đi nơi khác để tránh né phản ứng giận dữ của Yến, đồng thời cũng là để cho đầu sự hối hận đến sự kết mà chẳng vàng vẻ nhận thấy là không gợi nàng lại có thể bắc đồng hồi đáp đến để một cách quá quắt như vậy.

Thật ra thì Ngy chỉ định nói thêm là. Tại sao chả lại xin lỗi chả, vì chả không có lỗi gì cả, bởi vì đó là điều chân nhân mà vì tự nguyện không chịu kia mà...

Nhưng hãy lập dừng lại trước ý muốn để dàng phô. Ngày để đi nên cạn sức đến phức tạp làm nặng nghẹn trí trí và cố tiếp tanh để có thể thân nhiên lắc quay lại nói với Yến.

—Chả Yến, chả tha lỗi cho chấu... Tại vì...

Ngy bỗng nín hẳn, vì tự dưng nàng cảm thấy như khuôn ngực mình bị đã nặng bởi cơn vào giận dữ người ta đến—Không, tôi không có lỗi gì hết. Chính các người mới có lỗi với tôi. Nhưng tôi biết rõ các người cố mãi coi tôi như một đứa con ất Ngy nghĩ trong nhỏ rức nghạn như vậy, và nghe như nước mắt đặt nhiên vô hồi loang trào lên ngập mờ đôi mắt chứ nàng.

Yến thì vẫn chưa thoát trên được tâm trạng bối rối trong tràng thất. Không khí trong phòng vụt trở nặng nề trên thông chẳng tiếp xác đuối. Ngy đang bối rối nên cơn thân mình bỗng bừng mê muội thân trí lúc đó.

Người con gái nầy không cho bé bỏng nữa. Với cử chỉ khiêu khích dồn dập, với các thịt ngồn ngộn hàm muốn đực tinh—nếu trinh nguyên ở sắp của tuổi thơ vô tội lần lần trong hừng hực mê đắm khát khao và sẵn sàng dâng hiến của thứ đàn bà trẻ con ở Ngy—Yến nghĩ—ít nhất nhì nức mơ đa diết với niềm rung động ngày ngất kỳ ảo của xác thịt ấy, cũng đã từng phen và từng phen vật và mành liệt trong khuya vàng mộng mi lim thâm. Nàng đứng đó, im lìm bất động.

Hàng mi rủ xuống. Chiếc gáy trắng ngần với những tóc tơ bay bay vương vít. Yến ngửi mùi thơm một loài hoa không tên của da thịt con gái sực nức ngọt ngào đang dâng đầy khứu giác và tràn ngập cân phòng. Nàng thân thở và đứng đưng đứng đó cả Yến nhìn—Nàng là đang nung nấu một bão tố cuồng nhiệt bất ngờ. Cả hai chỉ cân một thoáng nghiêng nghiêng cúi xuống với một cử động lắc lay thật nhẹ rồi thật nhẹ cho vòng tay ôm tất cả sẽ đồ sụp xuống vực thẳm đen ngòm và sâu hút vô tận của đục tình suồng sã mê hoang.

Nhưng Yến rùng mình đột ngột, chàng nghe như thân thể tự một vết thương bỗ cao nhỏ rơi bòn xuống, cái và chạm đau nhức thình lình dấy lên rồi tan biến vội vàng. Thân trí chàng vụt trở về bình thân. Con chân động sôi nổi của đục tình ảnh đó hành hạ tế điểng cơ thể chàng cũng lặng xuống nửa vời.

Tội nghiệp cho người con gái đang khép mắt lim thâm. Nhưng bệnh rất nhà gian của chủ đó...

Thật ra Yến có xúc động trước tình cảm của Ngy, nhưng chàng cố gắng dồn nén để giữ vẻ tỉnh nhiên trong lòng. Chàng [illegible]

— Gom, ở bao lâu [illegible] thiết [illegible]

Đang hí hửng, Ngy phụng phịu ngay.

— Ấy đấy, chả lại con bả nữa con bé nợ rồi, nếu thế, chả hỏng thêm nói nữa vậy. Và nàng vùng vằng quay ra khiến Yến nghe hoàng lên và đứng bật dậy hấy vấp bước theo nàng.

— Ngy, chả xin lỗi vậy.

Ngy đứng lại trong dáng điệu hờn mát trở con thật đáng yêu. Yến tiến sát đến bên nàng.

— Giận chả thật à, cho chả vuốt giận vậy.

Chàng bắt gặp đôi mắt đỏ hoe của nàng vừa từ từ quay lại. Đôi nhiên giọng nàng trở nên trang nghiêm và xa vắng lạ thường.

— Chấu biếu như từ bao giờ chả vẫn coi chấu là trẻ con cả mọ chấu cũng thế. Mà có lỗi chấu còn trẻ con thật. Vẫn hành xử u ấu nghịp chấu nước mắt, nàng tiếp với giọng lết đều rung rung—Chả không có lỗi gì cả, mọ chấu cũng vậy.

Bỗi vì... bỗi vì cái người là người lớn. Người lớn thì có quyền thái độ lớn lớp và lẽ đó rồi lắc nào cũng có đúng đã lý là ngay biện chuyện tự luận. Chả tội cho trẻ là buồn nhất là lớn quá trẻ mười sáu mười bảy như tôi không cho như xưa nữa, sự hiểu biết và thanh vang của trẻ trở hãy giờ đi trước gấp đôi tuổi tác. Nhưng trước sự mâu thuẫn quá quắt giữa hành động với lý luận của người lớn, là trẻ không tôi biết nhận định cách nào cho hành động và ý thức của mình.

Mà người lớn thì lúc nào cũng vẫn cố cho đây sự giáo của mình, mà luôn miệng phê phán và trách cứ—Bạn trẻ hãy giờ chả biết sống theo bản năng buông thả và cảm nghĩ liều lĩnh của chúng chả không cho cách nào hơn được, Ngy nghĩ, và muốn nói hết ra ý nghĩ mà cho Yến biết nhà không cần lỗ trẻ con nữa và hy vọng chúng có thể thân đáo tâm trạng ray rứt hồn tạp hiện có của nàng, nhưng Ngy đừng lại ở đó.

Riêng Yến, lần thứ nhứt bên Ngy chẳng nghe xác động trở thành niềm xao xuyến nào nức đến nhức nhối cơ thể đang bỗng bỗng của chàng. Cái cảm giác êm ấp người tình trên trường một lần nữa khiến Yến bàng hoàng hoảng sợ. Ngy hiện hữu và đến điện bỗng trở nên cao lớn chói chang với đã mê quyến rũ và tính chất siêu ngộ. Chàng vụt chới với trong cố gắng đón nên cơn thân muốn bừng bừng mê muội thân trí lúc đó.

Người con gái nầy không cho bé bỏng nữa. Với cử chỉ khiêu khích dồn dập, với các thịt ngồn ngộn hàm muốn đực tinh—nếu trinh nguyên ở sắp của tuổi thơ vô tội lần lần trong hừng hực mê đắm khát khao và sẵn sàng dâng hiến của thứ đàn bà trẻ con ở Ngy—Yến nghĩ—ít nhất nhì nức mơ đa diết với niềm rung động ngày ngất kỳ ảo của xác thịt ấy, cũng đã từng phen và từng phen vật và mành liệt trong khuya vàng mộng mi lim thâm. Nàng đứng đó, im lìm bất động.

Hàng mi rủ xuống. Chiếc gáy trắng ngần với những tóc tơ bay bay vương vít. Yến ngửi mùi thơm một loài hoa không tên của da thịt con gái sực nức ngọt ngào đang dâng đầy khứu giác và tràn ngập cân phòng. Nàng thân thở và đứng đưng đứng đó cả Yến nhìn—Nàng là đang nung nấu một bão tố cuồng nhiệt bất ngờ. Cả hai chỉ cân một thoáng nghiêng nghiêng cúi xuống với một cử động lắc lay thật nhẹ rồi thật nhẹ cho vòng tay ôm tất cả sẽ đồ sụp xuống vực thẳm đen ngòm và sâu hút vô tận của đục tình suồng sã mê hoang.

Nhưng Yến rùng mình đột ngột, chàng nghe như thân thể tự một vết thương bỗ cao nhỏ rơi bòn xuống, cái và chạm đau nhức thình lình dấy lên rồi tan biến vội vàng. Thân trí chàng vụt trở về bình thân. Con chân động sôi nổi của đục tình ảnh đó hành hạ tế điểng cơ thể chàng cũng lặng xuống nửa vời.

Tội nghiệp cho người con gái đang khép mắt lim hồn trong cảm giác êm đềm đưa đưa và thiết tha dâng hiến một lần rồi thôi cho cảnh tình mê [illegible]

Yến [illegible] thể

CHO HOA CÒN LÀ NỤ

● TRÍCH TIỂU THUYẾT «CUỘC TÌNH MỘT ĐỜI» ●

đề tặng cho... đó

□□□□□□□□□□□□□□□□ XUYÊN SƠN □

vào đời sắp tới, chấu sẽ hẩu chủ. Đã, với lứa tuổi hiện hữu của chấu, chủ nghĩ là ít nhất nếu có hoàn cảnh đưng đơn ăn cơm dưới nhà à. Coi chừng, lai bị mọ đánh đòn thì... Có người lớn mà con nít vẫn xấu lắm đây !

Ngy không cười và đứng im sững mà, ở đó. Yến lũng tùng nói :

— Nay Chấu đang nghĩ gì? Đáp, nhưng nàng không nhìn Yến. Giọng nàng nghe đăng cay thế thiết vô cùng.

— Chả muốn biết à ? Chấu đang nghĩ là Chả Yến, chưa hiểu chấu. Cũng có thể là tại chả có tính không muốn hiểu. Chả ác lắm !

Sau đó, Ngy quay phất lại thình lình và bước nhanh đến nơi là thoát ra ngoài như kẻ trốn chạy. Cảnh cửa phòng đóng sập lại không vương vít một dư âm, và tất cả hơi hướng mê hoàng đầy ắp những đó đều như theo Ngy thoát hẳn ra ngoài. Yến không kịp hiểu lo một phản ứng nào cả.

Chàng đứng im sững nhìn cánh cửa phòng vừa đóng sập lại vội. Cảm tưởng của nhập một chiếc quan tài vừa xập xuống cho một đời người. Không một cảm giác. Tâm hồn chẳng rỗng tuếch.

Tất cả rõ sẽ không còn cố nghĩa gì nữa. Không ngăn ngừ, không nuối tiếc—chưa bao giờ Yến thấy tự khô khốc như bây giờ.

— Lâm sao em có thể hiểu rõ nổi, sẽ sắt đớn đau và niềm ủ ấm đích thực hiện có nơi tâm trang của anh được—Mặt lát Yến mới sực tỉnh nghĩ vậy như vậy, và chàng ngẩm sẽ mấy câu thơ của D.N. «...Ta gói ghém cho Hoa còn là Nụ — Để tất cả trong hồn ta trọn đủ— Những ngày qua sương gió chuyện hai mươi...»

Yến quay vào trong, chàng nhìn một lượt khắp cân phòng ô quân, giấy mềt, sách vở... Vứt bừa bãi ngổn ngang. Đây ắc Yến trống rỗng. Không khí cân phòng bỗng trở nên nặng kịt khiến Yến cảm thấy ngộp ngạn khó thở. Chàng nghe ngức đau nhứt và cảnh vật chung quanh vụt nhòe nhoè xoáy vòng chẳng loang chóng chới với trong giây phút mới có gắng bước tới, được vài bước để buông mình ngã nhào xuống giường.

Từng cơn hộc sặc sua lên tục nổi lên. Cả bông Yến đau rát khô cháy. Chàng bỗn ngực co quáp thân thể lại với từng hơi thở hổn hển đứt đoạn.

Đã suốt mười ngày qua Yến phải cân rằng chịu đựng sự bỗng bỗng gớm của con bệnh phổi tái phát trầm trọng—Cô đau ấm thân và lạnh leo vô cùng vì vậy mà Yến ước ao được giả từ sự sống như phước lành của ơn trên ban xuống cho chẳng hiện nay.

(Trong những ngày bịnh hoạn cuối năm)

XUYÊN SƠN

CHO 1 NGƯỜI XEM...

(Tiếp theo trang 2)

đỗ xô và cuốn trôi mọi cơ hội đã chỉ là nhỏ nhoi đột ngột— xét xa cay đắng cho tôi và cho bờ bạn của tôi ngàn năm, ngàn năm.

Niềm tin trên cao đã lực điệu đưưu thấp thì bi thảm vô luận Đôi khi tôi đã trôn xoe mắt nhìn xoáy vào vùng tối tăm hồn của chính mình để cố khám phá cân nguyên niềm khắc khoải triền miên của thân phận nhưng tôi đã bất lực. Rồi những cơn mưa dầm hoài hủy càng làm buồn thêm nhiều nỗi tức nghẹn đau nhức mơ hồ nây trong lòng tôi.

Tưng cố đạo nào, tôi thu động buông thả vào phiêu lưu hướng thụ, không buồn nhìn thấy hay suy tư vì đã quá đắng cay hồn chương môn mòn. Nhưng rồi... làm sao hơn được khi tôi đã trót sinh làm con người.

Không như người lính trong đồn, vì họ còn có được con đường dương đầu tập một với kẻ thù để lựa chọn cho một quyết định cho chính mình. Kẻ thù của tôi lại là cái bóng của chính mình với những ám ảnh hồn tạp của suy tư không thoát. Càng vùng vẫy, càng nhức nhối zốt xa vì không tọa nguyện.

Cái tôi còn tốt lại bây giờ chỉ là niềm cố gắng phi thường để có được một thái độ quyết định. Và tôi hy vọng không lần lần khi nghĩ đến một nơi chốn không oán hờn, không bất công chồng chất, không ám ảc triền miên và cám phân, vẻ nào đó đây thản trí, vẻ một đất đứng bình yên với yêu thương trọn vẹn. Phải chăng là chỉ có ở bên kia cõi quên ?

Không có [illegible] nguyên vọng bám [illegible]

nhân danh bằng sơn phết hào nhoáng để đưa một con người lên tuyệt đỉnh thân tượng mà lạm dụng — Tôi đang vạch trần — Hoặc xô đẩy một con người xuống tận cùng ô nhục bi thảm để tước đoạt — Tôi đang chống đối —

Vì vậy mà tôi không còn đắt dùng cho cái tôi khi quyết tâm thu thấy và được yêu nhau trong một tình yêu nguyên vẹn với những tật xấu và tính tốt không chê đậy. Như vậy— ít ra tôi sẽ không thất vọng đến oán hờn thù hận khi chợt khám phá sự thật cay đắng bể bàng và đối trá nhẫy nhua chung quanh. Cũng không phải tuyệt vọng đến nỗi trở thành đưng dưng như người khách lạ trên một bến lạ tạm đừng chân.

Xuân — Hạ — Thu — Đông thay chi mưa nắng hai mùa). Bây giờ lại Xuân, mùa Xuân mới trong tâm trạng xưa cũ quá nữa đời người, thôi thì đành là ý thức nỗi buồn tối chân chường để nghe mình còn có được những cơn giận nổi buồn hơn là tiếp tục đưng dưng hoặc tự dối mình bằng ảo tưởng ngoại cuộc, trong khi mặc niềm mình vẫn phải hứng chịu một kết thúc phi lý từ ngoại cuộc.

Vì vậy—nỗi tiếp những mùa Xuân qua, mùa Xuân sẽ trở lại xin chấp taytha thiết nguyện cầu cho một tình yêu thương nguyên vẹn của con người tôi và yêu đuổi. là tôi, là anh, là chúng ta—là người con gái tình nguyện tôi đang yêu qua cái bóng chân lý tình yêu mà tôi kiếm tìm hoài hủy... hoài hủy...

H.A—như người bết đó...

T.T.N

DÂN BIỂU

ĐẶNG VĂN PHƯƠNG

Đơn vị Kiên Giang

Kính chúc đồng bào Kiên Giang và toàn quốc một năm mới Thanh Bình Hạnh Phúc.

DÂN BIỂU

TRẦN MINH NHỰT

Đơn vị Biên Hòa

Kính chúc đồng bào Xa Bình và đồng bào [illegible] năm mới Thanh Bình [illegible] toàn quốc Hạnh Phúc.

Cung Chúc Tân Xuân

★ Kính chúc Quí Vị một năm Tân-Hợi dồi dào sức khoẻ, gia đình hạnh phúc, kinh doanh thịnh vượng.

KEM ĐÁNH RĂNG

CRÈME DENTIFRICE

LIP EMAIL

HIGH WHITENING POWER

LÀM TRẮNG RĂNG THƠM MIỆNG

MỖI SỚN

SẢN PHẨM DÙNG TRONG KHO

NO 106

KÍNH CHÚC QUÍ VỊ, ĐỒNG BÀO TỈNH KIÊN GIANG 1 NĂM MỚI « HÒA BÌNH THỊNH VƯỢNG »

NHAN MINH TRANG
HUỲNH TRUNG CHÁNH

Nhà Xuất Bản CẤP-TIẾN
Kính chúc độc giả một năm mới
Hòa bình và Thịnh vượng

Cảm Tạ

Chúng tôi chân thành cảm tạ :
— Quý Vị Nghị sĩ, Dân Biểu
— Quý Vị Phòng Trào Quốc Gia Cấp Tiến
— Đại Tá Đô Trưởng Saigon
— Quý Vị Nghị Viên Hội Đồng Đô Thành và nhân viên
— Quý Vị Hội Đồng Tỉnh Gia Định và Toàn thể các Hội Đồng Tỉnh và Thị Xã Toàn Quốc
— Quý Vị Quận Trưởng và nhân viên
— Quý Vị Trưởng Ty Cảnh Sát Quốc Gia và nhân viên
— Quý Vị Thương Gia Kỹ Nghệ Gia
— Giáo Hội Phật Giáo Saigon và Gia Định
— Cư Tín Thượng Tọa
— Quý Vị Đạo Đức, Tăng Ni và Nam, Nữ Phật Tử
— Quý Vị Hiệp Hội Nghiệp Đoàn
— Quý Vị Đồng Tương Tế
— Quý Vị Quan, Dân cấp cấp thuộc Tòa Đô Chánh Saigon
— Quý Vị Bạn Quản Trị và bạn hàng chợ XóaChiếu
— Quý Vị Quân Nhân cấp cấp thuộc xưởng TBPA/BT2/LB33/KT
— Quý Vị Nhân Viên Cảnh Sát Quốc Gia các cấp thuộc Ty Cảnh Sát Quốc Gia Quận Tư
— Quý Vị Phường, Khóm thuộc Quận Tư
— Quý Vị Bạn hữu cùng tiền bằng quyến thuộc đến phúng điếu, phân ưu, tụng niệm và tiễn đưa linh cữu Thân Mẫu, Nhạc Mẫu, Nội, Ngoại của chúng tôi là :

Bà Quả Phụ . HUỲNH VĂN TUẤT
nhũ danh : Trần Thị Phú
hưởng dương 69t, tư trần ngày 16-1-71 đến nơi an nghỉ cuối cùng.

Trong lúc tang gia bối rối, có điều chi sơ xuất kính mong Quý Vị niệm tình thứ tha.

T M. Tang Quyến
Ông Bà NGUYỄN VĂN ĐIỀU
Chủ Tịch Hội Đồng Đô Thành Saigon

Phân Ưu

Được tin :

NHẠC MẪU

Ông Nguyễn văn Điều
Cựu Tuần Hội Đồng Đô Thành, vừa từ trần tại tư thất số 11 đường Đoàn như Hài hưởng thọ 66 tuổi.

Thành kính phân ưu cùng Ông Nguyễn văn Điều và tang quyến, cầu nguyện hương hồn Cụ bà sớm tiêu diêu miền cực lạc.

Huỳnh kim Thoại
Bùi khắc Kỷ
Huỳnh trọng Đạt
Phan thành Đức,

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Nhân dịp Tết Nguyên Đán Tân Hợi, toàn thể ban Giám Đốc chúng tôi xin kính chúc quý khán giả một năm mới hoàn toàn hạnh phúc và thịnh vượng. Đồng thời xin hân hạnh giới thiệu một chương trình đặc biệt.

TỪ THỨ BẢY 23-1-71 NHÂM 27 TẾT

ĐỘC QUYỀN EDEN
Tại rạp lớn có máy lạnh :

4 TÊN THẢO KHẤU

LES 4 ELI WALLACH DE L'AVE MARIA

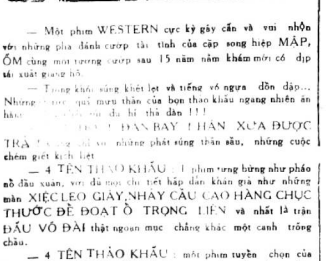

— Một phim WESTERN cực kỳ gây cấn và vui nhộn với những pha đánh cướp tài tình của cặp song hiệp MẬP, ỐM cùng một tướng cướp sau 15 năm khám mới có dịp tái xuất giang hồ.

— Tiếng khóc sáng khiết let và tiếng vó ngựa dồn dập... Những [illegible] quá mưu thân của bọn thảo khấu ngang nhiên ăn hàng [illegible] đã bị thả dân !!!

— [illegible] ĐÀN BẦY 1 THÂN XÔA DƯỢC TRÀ [illegible] những phát súng thần sầu, những cuộc chém giết kích liệt.

— 4 TÊN THẢO KHẤU : Phim tương hứng như pháo nổ đầu xuân, vui đủ mọi chi tiết hấp dẫn khán giả như những màn XIẾC LÉO GIÂY, NHẢY CẦU CAO HÀNG CHỤC THƯỚC ĐỀ ĐOẠT ĐỒ TRỌNG LIÊN và nhất là trận ĐẤU VÕ ĐÀI thật ngoạn mục chẳng khác một cảnh trống châu.

— 4 TÊN THẢO KHẤU : Một phim tuyển chọn của hãng PARAMOUNT FILMS, được xem như phim hay nhức nhối 70.

— [illegible] phần tài tử lừng danh : ELI WALLACH, TERENCE HILL, BUD SPENCE, BROCK PETERS.

Màu ảnh ĐẠI VÌ TUYẾN—màu TECHNICOLOR—Nói tiếng Pháp — phụ đề Việt. Anh. Hoa

TIẾP THEO TRANG 1

Nhưng dầu sao sự thắng lợi của cộng sản ở miềnnước Nam Mỹ chẳng lâm cho người Mỹ lo ngại không ít.

Trong khi đó người Nga cũng không được vững vàng gì hơn với các nước trong khối của mình. Những đợt ám của phong trào hãi Nga ở Tiệp Khắc chưa tắt hẳn thì tại Balan vào lúc Lê Giang Sinh đến chúng lại nổi lên chống đối chánh quyền Cộng sản của ông Gomulka đó đội lâm cho chính ông Gomulka và đội cả lãnh tụ CS Balan phải chạy trốn. Tuy cố lách tụ mới vẫn là những người thân Nga nhưng lực của Nga ở Ba lan vẫn được duy trì cuộc biểu động của dân chúng Balan cũng lâm nhà khối cộng sản quốc tế mất khá nhiều thể diện và uy tín.

Trong sự giao thiệp giữa các đại cường quốc thuộc hai khối Tây phương và cộng sản, người ta nhận thấy có sự cố gắng để hòa giải trong nội tình Canh Tuất Nga và Hoa Kỳ đã gặp gỡ nhau ở Vienne. Thế đó nước Áo, đã khai quốc vẫn để hạn chế cái vẻ khó chiến lược, người ta bồn cường quốc đã Nga Anh Pháp cho mở cuộc hội đàm với nhau để giải xếp vấn đề bế lính trong lân đế chánh phủ Tây Đức do ông Willy Brandt lãnh đạo cũng tận lực mưu cầu sự hòa giải với khối Nga.

Ông đã ký với Nga một hiệp ước bất tương xâm ngày (12-8-70) và ký với Ba lan một hiệp ước ngày 7-12-70 cùng nhận biên thủy mới của Balan, lấy hai sông Oder và Neisse làm tuyến giới. Vậy, ông đã chung khai bay 16 ý chí của dân tộc Đức không còn muốn có sự tranh chấp về lãnh thổ với Nga và Balan.

Đối với Trung Cộng phía các nước Tây phương cũng có những hành động có tánh chất hòa giải hòa [illegible]. Ba nước Gia nã đại Ethiopie và Ý đã nâng nhận TC và đặt mối bang giao [illegible] Trung cộng tại Đại Hội Đồng Liên Hiệp Quốc thì số quốc gia ủng hộ Trung Cộng gia nhập tổ chức quốc tế sẽ lên đến 51. Tuy chưa đã đa số 2/3 cần thiết để cho Trung Cộng được trở thành hội viên của Liên Hiệp quốc, số quốc gia thân chiến với Trung Cộng đã đông hơn trước.

Người Mỹ không vào có vội động để chống lại chết trương thâu nhận TC và điều nầy cũ nhận là nhân đích tìm kiếm một mánh đổi thỏa thuận với TC.

Những cố gắng của hai phe Tây phương và cộng sản ít nhiều cũng đã đưa đến một kết quả cụ thể là cuộc ngưng bắn ở Trung Đông giữa Do thái và các nước Ả rập.

Cuộc ngưng bắn sẽ hết đầu ngày 7-8-1970 và có giá trị trong 90 ngày nhưng sau đó lại được triển hạn cho đến ngày 3-2-1971. Tuy hai phe đều chợt phục chưa tìm được một giải pháp để thỏa thuận hẳn với nhau bộ không còn chạm súng với nhau nữa. Cái thế của Tổng Ai Cập Nasser ngày 28-9-70 có vẻ khỏng lành hướng gì nhiều đến xu hướng chung của khối Ả rập là chấp nhận 1 giải pháp hòa giải cho cuộc chiến Trung Đông. Đối do sự bất thành chưa thật sự bền bỉ vững nay, hình bóng chiến tranh cũng bắt đầu mờ lại bớt.

Ở Việt Nam, cũng có một biến tương tương tự nghĩa là hòa bình chưa vào hẳn, nhưng hình bóng chiến tranh mờ lại bớt.

Tuy chiến, sự mở lại của chiến tranh ở đây không phải do sức cố gắng hòa giải của hai bên như ở Trung Đông, vì cộng sản Việt Nam vẫn ngoan cố chưa từ bỏ ý định chiếm đoạt miền Nam bằng vũ lực, vì vậy sự ngưng đốt giữa Nga và Trung Cộng lâm cho hai đại cường quốc cộng sản không thể hiệp nhau được để có một chánh sách chung.

Nhưng mặc dầu vẫn cuối hy vọng chiếm đoạt miền Nam bằng vũ lực cộng sản Việt Nam đã nhận chân được rằng họ không thể nắm phần chiến thắng bằng quân sự được.

Bởi đó họ cố gắng tìm chiến thắng bằng đường lối chính trị, chiến bao. Mặt trong không sự kiện chánh trị mà họ mong mỏi khai thác trong năm Canh Tuất là cuộc bầu cử Quốc Hội nay.

Vì tình hình nội bộ chánh phủ Mỹ không thể đi ngược lại chủ trương giải tiến ở Đông Dương và phải tiếp tục rút bớt quân đội ra khỏi Việt Nam. Trong năm 1970đã hành xử Mỹ đã rút 472.000 rút xuống còn 344.000. CS Việt Nam biết rõ như vậy và cố lợi dụng tình thế để đạt mục đích của mình. Một trong những kế hoạch của họ là mở những cuộc tấn công vào các thành phố của V.N.CH. lúc cuộc vận động bầu cử Quốc Hội Mỹ bắt đầu. Nếu họ thâu hoạch được một vài thắng lợi ngoạn mục, dư luận Mỹ có thể xúc động và các ứng cử viên phản chiến Mỹ có thể nhờ đó mà đắc cử nhiều. Nếu trong cuộc bội nghị sắp diễn biến và nghị sĩ phản chiến quá đông đảo Tổng Thống Nixon sẽ gặp khó khăn và bắt buộc phải nhượng bộ nhiều cho cộng sản.

Chính vì nhận thấy điều ấy mà chánh phủ Mỹ phải cố gắng phá vỡ các kế hoạch của CS VN. Thang ba năm 1970 sau một cuộc đảo chánh ở Cambodia, thánh ở Sihanouk là người theo chánh sách trung lập thân cộng đã bị lật đổ, và chánh phủ Lon Nol thay thế ông ta đã đường lối chống cộng rõ rệt. Tuy cuộc đảo chánh này có gây nhiều rối loạn, làm thiệt hại khá nhiều cho cánh nương tựa sau Việt Kiều ở Cambodia, nói chung lại, nó có lợi cho V.N.CH.

Cộng sản Việt Nam đã trở thành chủ động với sách sau quyền chạy đã không ngăn ngại dựa vào VNCH và đồng minh để chống cộng. Nhờ đó VNCH và Hoa kỳ đã có thể mang quân lên Cambodia phá vỡ các căn cứ cơ sở trên và các kho tiếp liệu của cộng sản VN. Sau cuộc hành quân này, Cộng sản Việt Nam mất hầu khá nhiều đồng lớn ở miền Nam VN. Do đó chiến trường miền NV Nam lắng dịu lên và cộng sản cũng không có thể ảnh hưởng đến. Cuộc bầu cử quốc hội Mỹ chạy bớt mong ước.

Sau cuộc hành quân lên Cambodia VNCH và Mỹ lại chứng tỏ thực chế HB của mình bằng đề nghị ngưng bắn ở toàn vùng Đông Dương nhưng Cộng sản VN đã khước quyết từ chối. Điều nầy làm bộc lộ tánh cách hiếu chiến của họ và làm cho bộ mặt của tánh của nhiều người trên thế giới.

Lợi dụng tình thế thuận tiện Hoa kỳ lại tiến thêm một bước trong kế hoạch phá vỡ các lực chiến tranh của cộng sản VN. Tháng 11-1970 họ đã các nhà lãnh đạo cộng sản ở BV. Với hành động đó người Mỹ đã chứng tỏ cho thế giới quyền BV thấy rằng họ không phải bị dồn vào cột buộc đến mức chỉ có thể lại bước trước các yêu sách của cộng sản và họ có thể đánh BV nhiều đòn rất nặng.

Cộng Sản Việt Nam đã rút hết những bài học về cuộc hành quân ở Sơ-tây chưa chăng và biết không có đủ yếu tố để có một thắng định về vũ đề nay.

Tuy nhiên chúng ta có thể nhận thấy rằng cộng sản Việt Nam vẫn chưa chấp nhận một giải pháp hòa bình thật sự cho VN. Họ cũng đã gắng đặt lại cơ sở Lào và Cambodia, chắc chắn là với mục đích đăng lãnh thổ của cước lăng nếu đã xảy ra VNCH mất lần nữa trong tương lai. Cuộc chiến biệu cho tiếp diễn ác liệt ở Lào sanh tực nặng và lãnh thổ BV đã phá vỡ các căn cứ tiếp liệu mà cộng sản Việt Nam đã xây dựng ở phía Bắc và truyền thế 17 vĩ tuyến Hồ Kỳ ngang sanh tực lãnh thổ họ.

Một mặt khác người Hoa lý đã cho một toán quân nhiều đi xuống một địa điểm ở Sơn tây với danh nghĩa giải phóng cả binh lính phương lý thật là để đánh một đòn mạnh vào vô Cambodia và lôi quả là chánh phủ Cambodia hiện tại đã tìm cách giết chặt hàng giao với VNCH. Có thể tính chế của Lào và Kampuchia sẽ cho ổn định một thời gian nữa. Nhưng điều chắc chắn là Cộng sản BV cũng đã bắt đầu thấm mỏi. Nhà cầm quyền Hànội phải gọi điều lớp thanh niên 18 tuổi nhập ngũ và phương tiện chống đỡ lại việc đưa vũ khí vào cho một cuộc chiến trường ký hiện nay để thêm mạnh, đến nỗi các nhà lãnh đạo CS VN cũng đã phải đưa ra đề nghị quan đó để biểu tình nhân dân miền Bắc. Đó vậy tình hình lãnh thổ BV Việt cũng cũng chưa thể khẩn. Các nước vùng Đông Nam Á cho chấp nhận giúp không cho Bắc Việt cho nước và đối Bắc Việt phải đóng vai phòn để đối những bàng bóc trước đây họ viện trợ không bài bóc cho BV.

Trước tình thế đó chắc chắn là BV không thể tiếp tục theo đuổi sách chiến tranh dưới hình thức hiện tại. Tuy nhiên vì thiếu một nhơm vịt để sự tự đã đã thay thế đã đã đã Đông Cộng của VN nên Cộng sản không hoàng lãnh đạo và không đảm có một quyền định điều thích hợp để thu dân cuộc chiến tranh chuyển sang một chiến hướng khác. Bởi đó, ta có thể dự đoán rằng họ vẫn sẽ giữ nửa chế trường tiêu tính miền Nam. Nhưng sự thiếu thốn phương tiện có thể làm cho họ sự dụng những lá lối tranh đấu mới.

Có thể trong năm Tân Hợi họ sẽ xuống thang chiến tranh, vì đây tuân lực vào việc xây dựng lại hệ tổng cơ sở ở miền Nam VN đang thời sách động cho miền Nam VN rồi loạn không thể bành được sang tranh xây dựng nào.

Rồi đến năm 1972 khi quân đội Mỹ đã rút đi nhiều chánh phủ mỹ vì cuộc tuyển cử TT mà không đưa có những hành động quyết liệt họ sẽ lại mở cuộc tấn công trở lại.

Như vậy, năm Tân Hợi sẽ là một năm tạm yên cho miền Nam Việt Nam - trong đóng thời lại là một năm chuẩn bị cho một cuộc tranh đấu quyết liệt cho năm tới. Cuộc tranh đấu trong năm Tân Hợi do đó mà nặng về phần chánh trị nhiều hơn. Vì tiếp theo khả năng của người quốc gia VN trong việc tổ chức cũng như trong việc giảiquyết các vấn đề kinh tế, xã hội, văn hóa, mà kết quả cuối cùng của cuộc chiến đến năm ngày năm 1971 sẽ có lợi hiển hơn là cho việc bảo hành động do người Mỹ đã cho chúng tôi cho quyền BV thấy rằng họ không phải bị dồn vào cột buộc đến mức chỉ có thể lại bước trước các yêu sách của cộng sản và họ có thể đánh BV nhiều đòn rất nặng.

Cộng Sản Việt Nam đã rút hết những bài học về cuộc hành quân ở

Nhắn tin

Gởi toàn thể các bạn thông tin viên các Tỉnh

Để thuận tiện việc đăng tải bịo thơn tin các bạn từ tỉnh gởi về từ nay thư tin liên quan đến báo xin đề :

ĐỖ NHƯ THÂN
Nhựt báo Cấp Tiến

Vì anh Vinh Lợi đã nghỉ việc để dưỡng bịnh từ ngày 16-1-71
CẤP TIẾN

LỚP DẠY RÁP SỬA Radio - Télévision
TRANSITOR MACH IN
Lớp mới khai giảng 3-2-71.
Dạy đủ loại máy thâu phương pháp Âu, Mỹ Mỗi học viên được tập riêng trong máy và luôn chuyển chiến loại máy khác nhau. Xưởng trang bị trên500 máy đủ loại đều điện tế và Transistor. Lớp bổ túc được học rạp và sửa máy mạch in.
Ghi tên : Trường CÔNG-NGHỆ ĐIỆN và VÔ TUYẾN (Sáng lập năm 1951)
166-170 Lê văn Duyệt — SAIGON
Hiệu trưởng LÊ VĂN KHƯƠNG

Cung Chúc Tân Xuân

Nhân dịp tổng cựu nghinh tân, hãng phim AN-PHÁ hân hạnh kính chúc quý khán giả hạnh phúc vinh an và long trọng giới thiệu một phim khác của đạo diễn Thái Thúc Nha tại bốn rạp lớn thủ đô :

REX - VĂN HOA (Đakao)
Từ 27 đến 30 Tết (23-1-71 đến 27-1-71)

ĐẠI NAM - VĂN HOA (SAIGON)
Từ 27 đến 10 Tết (23-1-71 đến 5-2-71)

Một sản phẩm thật độc đáo Phóng tác theo Tiểu Thuyết của Văn Quang

Với nữ nghệ sĩ vừa trúng giải khuyến khích của Tổng Thống

THANH — LAN

Và rất nhiều tên tuổi nghệ sĩ thủ đô : HUY CƯỜNG - THU HƯƠNG - BẢO ÂN - LINH CHI - NGỌC PHU - KHÁNH LY - MẠNH DŨNG - CHẾ LINH - KIM DUNG - ANH PHÔNG [illegible] góp mặt của bịn kịch [illegible] CBC.

Màn Ảnh VINASCOPE 55 ly

Toàn Ban Giám đốc Rạp Chớp Bóng :

NAM-QUANG

Thành tâm cảm tạ Quý vị đã ủng hộ chúng tôi trong một năm qua đến năm càng ngày càng thêm đông đảo — Vệ Kinh Chúc Quý Vị một năm TÂN HỢI đầy Hạnh Phúc, Vui Tươi,
Đồng thời Nhân dịp TẾT NGUYÊN ĐÁN TÂN HỢI 1971

TỪ 30 TẾT tới MÙNG 6 TẾT

Chúng tôi long trọng cống hiến Quý vị Một Đại Siêu phẩm Võ Hiệp Giang Hồ ác liệt được đóng bằng đầu vẽ phim Đại Loan trong năm 1970 — Lần chiếu đầu tiên liên tiếp 35 ngày liền tại các Rạp lớn mà số khán giả vẫn còn đông.

ĐẠI ÁC TRUY HỒN KIẾM

Với : TRƯƠNG THANH THANH, GIANG BẢN
— Đại tiểu phẩm Ác liệt đồng bằng đầu vẽn Thần Kiếm Bạ Chế, Nhất Kiếm Bá Vương và Hồn Hồng như : Thần Đao đại hiệu, Thần Kiếm Kim Yến vô...
— Được trình bày cùng quý vị trong bầu trời khẩu sau, với sắng trận loạn kiếm ngập đường gươm và một nữ tính chung thủy ân tình cha những con người võ hiệp chính thống.

XUẤT PHẨM BẢO ĐẢM CÔNG HÀNG TẬN KIỆT Y OÁN
ĐẠI VÌ TUYỂN — NÓI TIẾNG TRUNG HOA
EASTMANCOLOR — PHỤ ĐỀ VIỆT HOA ANH

Tuy Ngày Tết Nhưng Vẫn Chiếu Trường Trực Suốt Ngày — Giá Vé Không Tăng

XUÂN TÂN HỢI — **KIM CHUNG 5** *Cung Chúc Tân Xuân*

Đoàn Nghệ sĩ của «Lôa Tuồi Đôi Mươi» Thành thật cảm tạ khán giả Miền Trung đã nồng nhiệt hoan nghênh
Tới vô rạp O L Y M P I C với một mở Võ Minh - Phong - Cảnh Mới, Y - Trang Mới :
Khai Xuân 3 giờ chiều Mùng 1 Tết

GIẤC — BIỂN

Một bão tình ca huyền diệu của cây viết trẻ Yên Lang Nguyễn Thảo. Cặp kép trẻ đẹp MINH - PHỤNG, MINH - VƯƠNG đào tuổi cả giọng ca «Vội Vàng» LÊ THÚY cùng «Chaqui-chou» đang đoạt áo vàng sẽ gây niềm tin và niềm vui vô hiếu cho khán giả mùa xuân nhân dịp đầu XUÂN CÒN HEO !

Giấc Biển 1 Mùa địp để cặp nghệ sĩ trẻ đẹp, có bay dương thời «Lý Thúy», «Minh Phụng» đặc tài, cùng những giọng vàng : «Minh Vương, Kim Tiền, Thanh Điền, Bích Hoàn Vân Khoa, Hoài Mỹ Hà và Hoa Huyền».

Giấc Biển được tuyển đề «khai xuân». Diệu biệt trong Giấc Biển Lý Thúy sẽ trình bày Vũ khúc Nàng Nhà Lá cặp với Minh Phụng.

Chú ý : Từ 1-đến 7 Tết mỗi ngày 2 xuất, mở màn 5g chiều và 8g tối.

Đoàn KIM CHUNG 2 và 6 tại Rạp Tân Bình (Bình Tiên Chợlớn)

Khai xuân từ 3 giờ chiều Mùng 1 Tết :
«Kiếp Nhu Cô Yên Nhan» của Nguyễn Thảo. Đề mặt trên 50 Nghệ sĩ «Tuổi vàng» Thà Đa.

Pháp Quốc Thương Mãi NGÂN - HÀNG

32 Đại lộ Hàm Nghi Saigon ĐT : 90.065-90.066

Công ty vô danh vốn 21.200.000 Phật lăng

CHI NHÁNH

SAIGON :	Bến Thành :	178-182	Lê thánh Tôn	ĐT : 22,142
	Tân Định :	415-417	Hai Bà Trưng	— : 93.172
	Thái Bình :	333	Phạm ngũ Lão	— : 98.270
	Ngã Bảy :	105	Đại lộ Minh Mạng	— : 50.626
CHỢ LỚN :	Đồng Khánh :	386	Đại lộ Đồng Khánh	: 36,105
	Hồng Bàng :	523	Đại lộ Hồng Bàng	: 51.641
KHÁNH HƯNG		23	Hoàng Diệu	ĐT : 51

TRƯƠNG MỤC ĐỊNH KỲ TỒN KHOẢN

Từ 1, 2 tháng (mở cho Tư nhân và Hiệp Hội)	: 11% lời một năm
Từ 3, 4 hay 5 tháng	: 14% —
Từ 6, 7 hay 8 tháng	: 16% lời một năm
Từ 9, 10 hay 11 tháng	: 18% —
Từ tháng 12	: 20% —

TRƯƠNG MỤC TIẾT KIỆM (Giới hạn 1.000.000Đ)

Không xổ số	: 10% lời một năm
Có xổ số	: 8% lời với 2% dự xổ số

Ban Giám Đốc và Toàn Thể Nhân Viên Thành Thật Kính Chúc Quý Vị Thân Chủ Một Năm Mới : Hạnh Phúc — Vui Tươi — Thịnh Vượng

CHUYỆN VUI XUÂN

VUA NGÔ PHÙ SÀI SAY MÊ NÀNG TÂY THI

Cuối đời Xuân Thu giữa 2 nước Ngô, Việt xảy ra chiến tranh. Ngô Phù Sai đánh bại nước Việt, bắt vua Việt là Câu Tiễn và các tướng như Phạm Lãi về Ngô để làm con tin. Nhờ mưu kế của Phạm Lãi mà Câu Tiễn có nhịn nhục, đến nỗi phải nếm phân của vua Ngô, và cuối cùng được thả về.

Khi về nước, Câu Tiễn ngày đêm nằm gai nếm mật, cùng Phạm Lãi và Văn Chung mưu cuộc phục thù.

Phạm Lãi hiểu kế mỹ nhân, nhưng tìm mãi không ra người đẹp, cuối cùng vì muốn đem lại vinh quang cho Tổ quốc, nên Phạm Lãi đành hy sinh đưa người yêu là nàng Tây Thi, cô gái giặt lụa bên giòng suối Trở La.

Trước khi lên đường đăng tiến, Phạm Lãi mới truyền một lệ và bí quyết giữ gìn sắc đẹp để mê hoặc vua Ngô.

Quả nhiên khi đến Ngô, nhờ vào vị quyết sỹ, mà vua Phù Sai say đắm nàng Tây Thi đến quên cả việc nước, lại còn truyền xuất hết của kho ra phung phí miễn sao đẹp dạ người yêu. Bà quan tạn gián cách nào cũng không được, thậm chí trung thần Ngô tử Tư phải bị bức tử.

Qua năm sau, khi Việt quân tràn ngập và đốt cháy Cô Tô đài, Phạm Lãi cố tìm lại người vựa là Tây Thi, nhưng tìm mãi không gặp, vì nàng đã theo quân địch ra khỏi lửa chiến chinh, nàng đã bị thiêu hay thành người tàn phế mất nàm đa đen. Nhưng không ngờ, thật không ngờ, khi gặp lại nhau, Tây Thi vẫn với nét mặt yêu kiều. Hỏi ra mới biết nhờ dùng Cam lộ THORAKAO mà người yêu của chúng ngày nay vẫn đẹp mặn nồng dù đầu chiến trường khô ải, vẫn giữ được vẻ duyên dáng như thuở nào.

Để giúp đỡ cho phụ nữ ngày sau chăng và nâng không mang phụ quí vinh hoa, quyền cao chức trọng, đất tay nhau xuống chiếc xuồng con, chu du ngũ hồ, tử hải, bao chế ra Cam lộ THORAKAO để bảo vệ sắc đẹp cho muôn đời, và sau mỗi khi nhắc đến mối tình thơ mộng ấy là liên tưởng đến Cam lộ THORAKAO.

Kính chúc Năm Mới :

Hãng CAO VĂN

Bốc dở hàng tàu, vận tải và khai quan thuế.
Số 27-29, đường Nguyễn trường Tộ S.G
Điện Thoại : 22655-98663

KÍNH CHÚC TÂN XUÂN

Tôi là HỒ-VĂN-SÀNG

Quảng cáo viên các Nhật Báo tại Đô Thành

Xin thành thật kính chúc quí ông Giám Đốc nhà thuốc Đặng Y, Tây Y, Giám Đốc Viện Bào chế, Giám đốc trường Trung Tiểu Học, Giám đốc trường Chuyên Nghiệp, Giám đốc Thương gia Kỹ Nghệ gia, Giám đốc Saigon và quí ông Chiêm Tinh gia. Tuổi xô đã có lòng chiếu cố đến tôi trong năm 1970 (về việc quảng cáo). Tôi thành thật kính chúc quí ông qua năm 1971 (Tân Hợi) được vững mạnh trên đường thương mãi và đầy đủ sức để thường Xuân.

HỒ VĂN SÀNG
345, Bến Chương Dương — SAIGON

in tại nhà in riêng của CẤP TIẾN
242 ter, Phan đình Phùng—SAIGON
Chủ nhiệm : VÕ VĂN ỨNG
Quản lý : PHẠM VĂN BỆ

Mỗi ngày đọc NHỰT BÁO CẤP TIẾN
Mỗi tháng đọc NGUYỆT SAN CẤP TIẾN